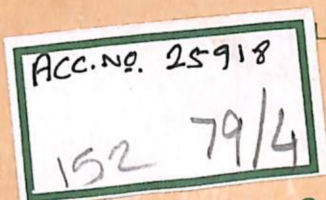
உ
சிவமயம்

மீனாட்சி திருமணம்

ஆசிரியர்
பரஞ்சோதி முனிவர்

தொகுப்பும் விளக்கமும்
'தமிழ்க்கடல்', 'சிவமணி'
'சிவம்பெருக்கும் சீலர்'
ப. சொ.

வெளியீடு:
காரைக்குடி சா. நா. அ. சொ.
அண்ணாமலை செட்டியார் மகள்
மீனாட்சி திருமணம்

சாதாரண - ஆவணி - 26 (11-9-70)

உ
சிவமயம்

மீனாட்சி திருமணம்

ஆசிரியர்
பரஞ்சோதி முனிவர்

தொகுப்பும் விளக்கமும்
'தமிழ்க்கடல்', 'சிவமணி'
'சிவம்பெருக்கும் சீலர்'
ராய. சொ.

வெளியீடு:
காரைக்குடி சா. நா. அ. சொ.
அண்ணாமலை செட்டியார் மகள்
மீனாட்சி திருமணம்

சாதாரண - ஆவணி - 26 (11-9-70)

மீனாட்சி திருமணம்

முழுதுலகு

ஈன்றருள்

செங்கை

பற்றினன்,

பற்றிலார்க்கே

வீடுஅருள்

பரமயோகி.

அந்தமே நின்ற மாயோன் ஆதி.செங் கரத்து நங்கை
கைத்தலம் கமலப் போது பூத்ததோர் காந்தள் ஒப்ப
வைத்து. அரு மறைவாய் ஓத. கரகநீர்மாரி பெய்தான் ;
நாத்தலர் கண்ணி விண்ணோர் தொழுதுபூ மாரி பெய்தார்.

மீனாட்சி திருமணம்

அத்தலை நின்ற மாயோன் ஆதி.செங் கரத்து நங்கை
கைத்தலம் கமலப் போது பூத்ததோர் காந்தள் ஒப்ப
வைத்து, அரு மனுவாய் ஓத, கரகநீர்மாரி பெய்தான் ;
தொத்தலர் கண்ணி விண்ணோர் தொழுதுபூ மாரி பெய்தார்.

சிவமயம்

மீனுட்சி திருமணம்

நூல்முகம்

மீனுட்சி திருமணம் என்ற இந்நூல், திருவிளையாடற் புராணத்திலின்றும் தொகுக்கப் பெற்றது. திருவிளையாடற் புராணம் மதுரையில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சோமசுந்தரக் கடவுளின் அறுபத்து நான்கு திருவிளையாடலைக் கொண்டது.

பரஞ்சோதி முனிவர் இதன் ஆசிரியர். இப் பேரறிஞர் திருமறைக் காட்டில், சிறந்த சைவக் குடியில் பிறந்தவர். இவருடைய வாழ்நாளில் பெரும்பகுதி மதுரையில் வாழ்ந்து, ஆலவாய்ப் பெருமானுக்கு அடிமையாகி, இவ் அரிய நூலை ஆக்கினுர். இப் பெரியார் ஏறக்குறைய முந்நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னே வாழ்ந்தவர்.

பரஞ்சோதி முனிவர் தென்சொல் கடந்தவர்; வடசொற்கடலுக்கு எல்லை தேர்ந்தவர். இவர்தம் பாடல், தேனும், அமிழ்தும், தித்திக்கும் பிறவும் கலந்த தீஞ்சுவைப் பொருள்.

பரஞ்சோதி முனிவர் வெறும் இலக்கண இலக்கியப் புலவர் மட்டும் அல்லர். இவருக்குக் கைவராத கலை இல்லை. மாணிக்கம் விற்ற படலத்தில் செம்மணியின் இலக்கணம் அனைத்தும் பேசுவார். கால்மாறி ஆடிய படலத்தில் நடனக் கலையை அப்படியே காட்டுவார். இசைவாது வென்ற படலம் இவர்தம் இசையறிவுக்கு எடுத்துக் காட்டு. நரி பரி ஆக்கிய படலத்தில் குதிரை இலக்கணம் முழுதும் நவில்வார். இப்படியே எல்லாத் துறையிலும் பரஞ்சோதியார் மேம்பட்டு விளங்குகிருர்.

பரஞ்சோதிமுனிவர், தமக்குமுன்னே வாழ்ந்து, அரும் பாடல் பாடிய அருளாளர் எவருக்கும் தெய்வபத்தியில் சிறிதும் பின்னடையாதபாடல்கள் பாடியவர். இவர்தம் தெய்வப் பாடல்களுள் பல நெஞ்சை உருக்குவன. அவற்றை எல்லாம் இத் தொகுப்பு நூலுள் கண்டு மகிழ்க!

பரஞ்சோதி மாமுனிவர் பாடிய திருவிளையாடற் புராணத்தின் பாடல் தொகை 3363. அவற்றுள் இந்நூலினை அலங்கரிக்கும் பாடலின் எண் 214. இந்நூலுக்கு 'மீனாட்சி திருமணம்' எனப் பெயர் சூட்டப் பெற்றிருக்கிறது.

மீனாட்சி திருமணத்திற்கு முன்னே உள்ள இறைவணக்கம், அடியார் வணக்கம், பாண்டி நாட்டின் வளம், மதுரை நகரின் சிறப்பு, மீனாட்சிக்கு முடி புனைந்தது, அவள் அரசாட்சி, வெற்றி கொண்டது, முதலிய பகுதிகளிலுள்ள அரும் பாடல்களும், மீனாட்சி திருமணத்தில் நிறைந்த பாடல்களும், திருமணத்தை ஒட்டி, வெள்ளியம்பலத் திருக்கூத்து ஆடிய பகுதியும், குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்ட பகுதியும், வையையை அழைத்த பகுதியும் கொண்டு, இறுதியாக, திருமணம் புரிந்துகொண்ட மீனாட்சி, உக்கிரகுமார பாண்டியனை மகனாகப் பெற்ற பாடலோடு இந்நூல் மங்களகரமாக நிறைவு பெறுகிறது.

'மீனாட்சி திருமணம்' என்ற இந்த நூல், இன்று, மீனாட்சி திருமணத்தில் வெளிவருகின்றது. இன்றைய மணப்பெண்ணாகிய, இந்த மீனாட்சி, என் அருமை நண்பர், என் மாணாக்கர், என்னிடம் பேரன்புகொண்டவர், குணங்களால் நிறைந்தவர், சா. நா. அ. சொ. அண்ணாமலையின் மகள்,

செல்வம் நிறைய நிறைய, குணங்களும் நிறைய வேண்டும் என்று பிறருக்கு எடுத்துக் காட்டும் இயல்பினர், அண்ணுமலை என்பதை அனைவரும் அறிவர்.

அன்பர் அண்ணுமலை, தம் மைந்தர் இருவர் திருமணத்தில், 'அண்ணுமலைமாலை', 'பூசைப்பா மாலை' ஆகிய இரண்டு நூல்களை வெளியிட்டுப் புகழ் பெற்ருர். இன்று அவர்தம் மகள் மீனுட்சி திருமணத்தில், இறைவி மீனுட்சியின் திருமணத்தை எடுத்து இயம்பி இன்புறுகின்ருர்.

இந்நூலின் முகப்பில், மதுரை மீனுட்சி திருமணத்தில், மீனுட்சியின் கையை, சோமசுந்தரக் கடவுள் கையில் சேர்த்து, நாராயண மூர்த்தி, தேவர் பூமழை பொழிய, கரகநீர் பெய்து, தாரை வார்த்துத் தரும் கண்ணைக் கவரும் பலவன்னத் திருவுருவப்படம் பேரழகை நல்கி நிற்கின்றது. படத்தின்கீழ் அதற்கு ஏற்ற பாடல் அமைந்துளது.

இந்நூலை வெளியிட்டு இசைபெறும் அண்ணுமலைக்கும், அவர்தம் குடும்பத்துக்கும் வாழ்த்துக் கூறுகிறேன். மணமக்கள் மீனுட்சியும், மெய்யப்பனும் எல்லா நலனும் பெற்று, பல்லாண்டு பல்லாண்டு வாழ அண்ணுமலை அண்ணல் அருள்வாருக!

[கா]ரைக்குடி.
11—9—70

ராய. சொ.

உ
சிவமயம்

மீனாட்சி திருமணம்

காப்பு

சத்தி யாய்,சிவ
மாகி, தனிப்பர
முத்தி யான
முதலைத் துதிசெய,
சுத்தி யாகிய
சொற்பொருள் நல்குவ;
சித்தி யானைதன்
செய்யபொற் பாதமே. 1

வாழ்த்து

மல்குக வேத வேள்வி!
வழங்குக சுரந்து வானம்!
பல்குக வளங்கள் எங்கும்!
பரவுக அறங்கள்! இன்பம்
நல்குக உயிர்கட்கு எல்லாம்!
நான்மறைச் சைவம் ஓங்கிப்
புல்குக உலகம் எல்லாம்!
புரவலன் செங்கோல் வாழ்க! 2

சத்தி: அம்பிகை. சிவம்: கடவுள். தனிப்பரமுத்தி: ஒப்பற்ற மேலானவீடு. முதல்: முழுமுதற்கடவுளான ஆலவாய் அண்ணல். சுத்தியாகிய: தூய்மையான. சொற்பொருள்: சொல்லும் பொருளும். நல்குவ: அருளுவதாக. சித்தியானை: எண்ணத்தை முடிக்கின்ற விநாயகக் கடவுள்.

மல்குக: நிறைக. வழங்குக: ஈக. வானம்: மழை. பல்குக: பெருகுக. புல்குக: நிலைபெறுக. புரவலன்: காவலன்.

நூல்பயன்

திங்கள்அணி திருவால வாய்எம் அண்ணல்
திருவிளையாட்டு இவை,அன்பு செய்து கேட்போர்
சங்கநிதி பதுமநிதிச் செல்வம் ஓங்கி,
தகைமைதரு மகப்பெறுவர்; பகையை வெல்வர்;
மங்கலநன் மணம்பெறுவர்; பிணிவந்து எய்தார்;
வாழ்நாளும் நனிபெறுவர்; வானுடு எய்திப்
புங்கவராய் அங்குள்ள போகம் மூழ்கிப்
புண்ணியராய்ச் சிவன்அடிக்கீழ் நண்ணி வாழ்வார்

சிவம்

வென்றுளே புலன்க ளைந்தார்,
மெய்யுணர் உள்ளந் தோறும்,
சென்றுளே அமுதம் ஊற்றும்
திருவருள் போற்றி! ஏற்றுக்
குன்றுளே யிருந்து காட்சி
கொடுத்தருள் கோலம் போற்றி!
மன்றுளே மாறி ஆடும்
மறைச்சிலம்பு அடிகள் போற்றி!

---

3 திங்கள்:சந்திரன். அண்ணல்:சிவபெருமான். தகை தரு: பண்புமிக்க. நனி: நிறைய. புங்கவர்: தூய்மை னவர். நண்ணி: பொருந்தி.

4 புலன்களைந்தார்: ஐம்புலன்களை வென்றவர். போற் வணக்கம். ஏற்றுக்குன்று; மலையனைய இடபம். மன் (ஈண்டு) வெள்ளியம்பலம். எங்கும் வலக்கால் ஊன் இடக்கால் தூக்கி ஆடும் பெருமான், மதுரை வெள் யம்பலத்தில் இடக்கால் ஊன்றி, வலக்கால் தூ மாறி ஆடுகின்றார்.

சக்தி

சுரும்புமுரல் கடிமலர்ப்பூங் குழல்போற்றி !
உத்தரியத் தொடித்தோள் போற்றி !
கரும்புருவச் சிலைபோற்றி ! கவுணியர்க்குப்
பால்சுரந்த கலசம் போற்றி !
இரும்புமனம் குழைத்துஎன்னை எடுத்துஆண்ட
அங்கயற்கண் எம்பி ராட்டி
அரும்பும்இள நகைபோற்றி ! ஆரண நூ
புரம்சிலம்பும் அடிகள் போற்றி ! 5

சொக்கலிங்கம்

பூவின் நாயகன்,
பூமகள் நாயகன்,
காவின் நாயகன்,
ஆதி கடவுளர்க்கு
ஆவி நாயகன்;
அங்கயற் கண்ணிமா
தேவி நாயகன்;
சேவடி ஏத்துவாம். 6

---

5 சுரும்பு: வண்டு. முரலுதல்: ஒலித்தல், கடி: மணம். பூங்குழல்; அழகிய கூந்தல். உத்தரியம்: மேலாடை. தொடி: வளையல். புருவச்சிலை: வில் அனைய புருவம். கவுணியர்: திருஞானசம்பந்தப் பெருமான். கலசம்: தனம். அங்கயற்கண் எம்பிராட்டி; அழகிய மீனாட்சியாகிய தலைவி. இளநகை: புன் சிரிப்பு. ஆரண நூபுரம்; மறையாகிய சிலம்பு.

6 பூவின் நாயகன்: பிரமன். பூமகள் நாயகன்: திருமால். காவின் நாயகன்: இந்திரன். ஆவி நாயகன்:. உயிரனையதலைவன்.அங்கயற்கண்ணிமாதேவி நாயகன்: மீனாட்சியின் கணவன்.

அங்கயற்கண்ணி

பங்கயற்குஅண்ண அரியபரம் பரன்உருவே
தனக்குரிய படிவம் ஆகி,
இங்குஅயற்கண் அகன்உலகம் எண்ணிறந்த
சராசரங்கள் ஈன்றும், தாழாக்
கொங்கை,அற்கண், மலர்க்கூந்தல், குமரி,பாண்
டியன்மகள்போல் கோலம் கொண்ட
அம்கயற்கண் அம்மைஇரு பாதப்போது,
எப்போதும் அகத்துள் வைப்பாம். 7

கூத்தப்பெருமான்

உண்மைஅறிவு ஆனந்த உருவாகி,
எவ்வுயிர்க்கும் உயிராய், நீரின்
தண்மை,அனல் வெம்மை,எனத் தனைஅகலாது
இருந்து,சரா சரங்கள் ஈன்ற
பெண்மைஉருவு ஆகிய,தன் ஆனந்தக்
கொடி,மகிழ்ச்சி பெருக, யார்க்கும்
அண்மையதாய், அம்பலத்துள் ஆடியருள்
பேரொளியை, அகத்துள் வைப்பாம். 8

---

7 பங்கயன்: பிரமன். அண்ணஅரிய: நெருங்கமுடியாத. பரம்பரன்: சிவபெருமான். இங்கு அயற்கண் அகன் உலகம்: இங்கும் வேறு இடத்தும் உள்ள பரந்த உலகம். ஈன்றும்: பெற்றும். தாழா: முதிராத. அல்கண்: கருமைநிறமான கண். குமரி: உமை. பாதப்போது: திருவடித்தாமரை.

8 ஆனந்தக்கொடி: சிவகாமி. அண்மையதாய்: அருகாக. பேரொளி: நிறைந்த ஒளிவடிவமான கூத்தப்பெருமான்

சோமசுந்தரர்

சடைமறைத்து, கதிர்மகுடம் தரித்து,நறும்
கொன்றைஅம்தார் தணந்து, வேப்பம்
தொடைமுடித்து, விடநாகக் கலன்அகற்றி,
மாணிக்கச் சுடர்ப்பூண் ஏந்தி,
விடைநிறுத்தி, கயல்எடுத்து, வழுதிமரு
மகன்ஆகி, மீன நோக்கின்
மடவரலை மணந்து,உலகம் முழுதாண்ட
சுந்தரனை, வணக்கம் செய்வாம். 9

தடாதகை

செழியர்பிரான் திருமகளாய்க் கலைபயின்று,
முடிபுனைந்து, செங்கோல் ஓச்சி,
முழுதுஉலகும் சயம்கொண்டு, திறைகொண்டு,
நந்திகணம் முனைப்போர் சாய்த்து,
தொழுகணவற்கு அணிமணமா லிகைசூட்டி,
நன்மகுடம் சூட்டி, செல்வம்
தழைவுறுதன் அரசளித்த பெண்ணரசி
அடிக்கமலம், தலைமேல் வைப்பாம். 10

---

9 அம்தார்: அழகியமாலை. தணந்து; நீத்து. வேப்பம் தொடை; வேப்பம்பூ மாலை. விடநாகக் கலன்: நஞ்சுடைய பாம்பு ஆபரணம். சுடர்ப்பூண்: ஒளிமிக்க அணி. விடை: இடபம். கயல்: மீன். வழுதி: பாண்டியன். மீனநோக்கின்மடவரல்: மீனாட்சி. சிவனுக்குரியவற்றை எல்லாம் நீக்கி, பாண்டியனுக்கு உரியவற்றைக் கொண்டு, மீனாட்சியை மணந்து, பாண்டியனுக்கு மருகனாகி, அரசாண்ட சுந்தரனுக்குவணக்கம் என்பது பாட்டின் கருத்து. மீனாட்சி திருமணத்தில் "அதிர் விடைக் கொடி" என்று தொடங்கும் பாடல் இக்கருத்துக்கு ஒத்தது.

10 செழியர்பிரான்: பாண்டியன். திறை: கப்பம். தொழுகணவர்: அனைவரும் வணங்கத்தக்க சிவபெருமான். மாலிகை: மாலை. பெண்ணரசி: மீனாட்சி.

கால்மாறி ஆடியகடவுள்

பொரும்ஆறில் கிளர்தடம்தோள் ஒருமாறன்
மனம்கிடந்த புழுக்கம் ஆற,
வரும்ஆறில் கண்அருவி மாருது
களிப்படைய, மண்ணும் விண்ணும்
உருமாறிப் பவக்கடல்வீழ்ந்து ஊசல்எனத்
தடுமாறி உழலும் மாக்கள்,
கருமாறிக் கதியடைய, கால்மாறி
நடித்தவரைக் கருத்துள் வைப்பாம். 11

தட்சிணமூர்த்தி

கல்ஆலின் புடைஅமர்ந்து, நான்மறைஆறு
அங்கமுதல் கற்ற கேள்வி
வல்லார்கள் நால்வருக்கும், வாக்குஇறந்த
பூரணமாய், மறைக்குஅப் பாலாய்,
எல்லாமாய், அல்லதுமாய், இருந்ததனை
இருந்தபடி இருந்து காட்டி,
சொல்லாமற் சொன்னவரை, நினையாமல்
நினைந்து,பவத் தொடக்கை வெல்வாம். 12

---

11 ஒரு மாறன்: ஒருபாண்டியன். புழுக்கம்: துயரம். வரும் ஆறில்; ஆற்றுவெள்ளம்போல். பவக்கடல்: பிறவிக்கடல். கருமாறி: பிறப்பு ஒழித்து. கதிஅடைய: வீடுபேறு எய்த. கால்மாறி நடித்தவர்; வெள்ளியம்பலத் திருக்கூத்து ஆடியவர்.

12 கல்ஆல்: கல்லாலமரம். புடை: பக்கம். நால்வர்: சனகர், சனந்தனர், சனாதனர், சனற்குமாரர். சொல்லாமல் சொன்னவர்: சின்முத்திரையால் அறிவித்தவர். நினையாமல் நினைந்து: மற்றொன்றை நினையாமல் அவரையே நினைந்து. "நினைப்பற நினைந்தேன்" என்ற திருவாசகம் ஈண்டு நோக்கத்தக்கது. பவத்தொடக்கு: பிறவித்தொடர்பு.

சித்தி விநாயகர்

உள்ளம்எனும் கூடத்தில், ஊக்கம்எனும்
தறிநிறுவி, உறுதி யாகத்
தள்ளரிய அன்பென்னும் தொடர்பூட்டி,
இடைப்படுத்தி, தறுகட் பாசக்
கள்ளவினைப் பசுபோதக் கவளம்இடக்
களித்துஉண்டு கருணை என்னும்
வெள்ளமதம் பொழிசித்தி வேழத்தை
நினைந்து,வரு வினைகள் தீர்ப்பாம். 13

குமரவேள்

கறங்குதிரைக் கருங்கடலும், கார்அவுணப்
பெருங்கடலும் கலங்க, கார்வந்து
உறங்குசிகைப் பொருப்பும்,சூர் உரப்பொருப்பும்
பிளப்ப,மறை உணர்ந்தோர் ஆற்றும்
அறம்குலவும் மகத்தழலும், அவுணமட
வார்வயிற்றின் அழலும் மூள,
மறம்குலவு வேலெடுத்த குமரவேள்
சேவடிகள், வணக்கம் செய்வாம். 14

---

13 தறி: யானைகட்டும் முளை. தொடர்: சங்கிலி. இடைப் படுத்தி: பொருத்தி. தறுகண்: ஆற்றல்வாய்ந்த. கள்ளவினைப்பசுபோத: வஞ்சக வினைப்பிறவி நீங்க. கவளம்: உணவு. வேழம்: பதியாகிய யானைமுகக் கடவுள், வருவினை: மேல் வரும் வினை. உள்ளத்தை யானை கட்டும் இடமாகவும், ஊக்கத்தை யானைகட்டும் முளையாகவும், அன்பைச் சங்கிலியாகவும், வினையை உணவாகவும், உருவகப்படுத்தி, விநாயகக் கடவுளை யானையாகக் காட்டப்பெற்றது.

14 கறங்கு: ஒலிக்கின்ற. திரை: அலை. கார் அவுணப் பெருங்கடல்: கருமைவாய்ந்த அசுரராகிய பெரிய கடல். பொருப்பு: கிரௌஞ்சமலை. சூர் உரப்பொருப்பு: சூரபதுமன் மார்பாகிய மலை. மகம்: வேள்வி.மறம்:வீரம். முருகக்கடவுள் வேல் எடுத்தவுடன் இரண்டு கடல்கள் கலங்கின; இரண்டு மலைகள் பிளந்தன; இரண்டு நெருப்புக்கள் மூண்டன.

கலைமகள்

பழுதுஅகன்ற நால்வகைச்சொல் மலர்எடுத்து,
பத்திபடப் பரப்பி, திக்கு
முழுதுஅகன்று மணந்து,சுவை ஒழுகி,அணி
பெற,முக்கண் மூர்த்தி தாளில்
தொழுது,அகன்ற அன்பெனும்நார் தொடுத்து,அலங்கல்
சூட்ட,வரிச் சுரும்பும், தேனும்,
கொழுதுஅகன்ற, வெண்தோட்டு முண்டகத்தாள்
அடி,முடிமேல் கொண்டு வாழ்வாம். 15

திருநந்திதேவர்

வந்துஇறை அடியில் தாழும்
வானவர் மகுட கோடி
பந்தியின் மணிகள் சிந்த,
வேத்திரப் படையால் தாக்கி,
அந்தியும் பகலும் தொண்டர்
அலகுஇடும் குப்பை யாக்கும்
நந்திஎம் பெருமான் பாத
நகைமலர், முடிமேல் வைப்பாம். 16

---

15 பழுது: குற்றம். நால்வகைச்சொல்: பெயர்,வினை,இடை, உரி. அணி: அழகு. முக்கண்மூர்த்தி: சொக்கேசர். நார்: கயிறு. அலங்கல்: மாலை.வரிச்சுரும்பு: கோடுகளை உடைய ஆண்வண்டு. தேன்: பெண்வண்டு. கொழுது: கொழு கொழுத்து. வெண்தோட்டு முண்டகத்தாள்: வெள்ளைத் தாமரையில் இருக்கும் கலைமகள்.

16 தாழும்: வணங்கும். பந்தி:வரிசை. வேத்திரப்படை: பிரம்பு. அலகுஇடுதல்: கூட்டுதல். நந்திஎம்பெருமான்: திருநந்திதேவர்.

சம்பந்தர்

கடிஅவிழ் கடுக்கை வேணித்
தாதைபோல், கனல்கண் மீனக்
கொடியனை வேவ நோக்கிக்
குறைஇரந்து, அனையான் கற்பின்
பிடிஅன நடையாள் வேண்ட,
பின்உயிர் அளித்துக் காத்த
முடிஅணி மாடக் காழி
முனிவனை, வணக்கம் செய்வாம். 17

அப்பர்

அறப்பெரும் செல்வி பாகத்து
அண்ணல்அஞ்சு எழுத்தால், அஞ்சா
மறப்பெரும் செய்கை மாறு
வஞ்சகர் இட்ட நீல
நிறப்பெரும் கடலும், யார்க்கும்
நீந்துதற்கு அரிய ஏழு
பிறப்பெனும் கடலும், நீத்த
பிரான்அடி வணக்கம் செய்வாம். 18

---

17 கடி: மணம். கடுக்கை: கொன்றை. வேணி; சடை. தாதை: சிவபெருமான். கனற்கண்: 1. நெற்றிக்கண்; 2. தீயின் இடத்து. மீனக்கொடியன்: 1. மன்மதன்; 2: கூன்பாண்டியன். வேவ: 1. சாம்பராக; 2. வெப்பம் தாக்க, அனையான்: 1. மன்மதன்; 2 கூன்பாண்டியன். பிடிஅன நடையாள்: 1. இரதி; 2. மங்கையர்க்கரசி. பிடி; பெண்யானை. காழிமுனிவன்: ஞானசம்பந்தன். தாதை, மன்மதனை. எரிக்க, அவன் மனைவியின் வேண்டுதலுக்கு அவனுக்கு உயிர் கொடுத்தார். ஞானசம்பந்தப்பிள்ளை கூன்பாண்டியனுக்கு வெப்பு நோயை நல்கி, அவன் மனைவியாகிய மங்கையர்க்கரசி குறைஇரந்தமையால் காப்பாற்றி, நின்றசீர்நெடுமாற நாயனார் ஆக்கினார்.

18 அறப்பெரும்செல்வி: அறம்வளர்த்தநாயகியாகிய அம்பிகை. மறம்: பாவம். வஞ்சகர்: சமணர். பிரான்: திருநாவுக்கரசர். கல்லில் கட்டி அமணர் கடலில்போட அக்கருங்கடலைநீந்தியதோடு அல்லாமல், யாரும்நீந்துதற்கு அருமையான பிறவிப் பெருங்கடலையும் நீந்தினார் அப்பர் அடிகள் என்பது கருத்து-

சுந்தரர்

அரவுஅகல் அல்கு லார்பால்
ஆசைநீத் தவர்க்கே வீடு
தருவம்என்று அளவில் வேதம்
சாற்றிய தலைவன் தன்னை,
பரவைதன் புலவி தீர்ப்பான்
கழுதுகண் படுக்கும் பாநாள்
இரவினில் தூது கொண்டோன்
இணையடி, முடிமேல் வைப்பாம். 19

மணிவாசகர்

எழுதஅரும் மறைகள் தேறு
இறைவனை, எல்லிற் கங்குல்
பொழுதுஅறு காலத்து என்றும்
பூசனை விடாது செய்து,
தொழுத,கை தலைமேல் ஏறத்,
துளும்புகண் நீருள் மூழ்கி,
அழுதுஅடி அடைந்த அன்பன்
அடியவர்க்கு, அடிமை செய்வாம் 20

---

19 அரவு: பாம்பு. தலைவன்: சிவபெருமான். பரவை; பரவை நாச்சியார். புலவி: ஊடல். தீர்ப்பான்: நீக்குப் பொருட்டு. கழுது: பேய். கண் படுத்தல்: உறங்குதல். பாநாள் இரவு. நடுச்சாமம். தூது கொண்டோன்: சுந்தரமூர்த்திகள்.பெண்ணாசை நீத்தவர்க்கே வீடுபேறுஎன்று மறைவகுத்த கடவுளையே ஓர் பெண்ணிடம் ஊடல் தீர்க்கத் தூது விடுத்தார் சுந்தரர் என்பது கருத்து.

20 எழுதரு மறைகள்: எழுதமுடியாத வேதங்கள். தேறு: தெளியாத. எல்: பகல். கங்குல்: இரவு. அறுகாலம்: ஆறுவேளை. அன்பன்: மாணிக்கவாசகர்,

திருத்தொண்டர்

தந்தைதர ளொடும்பிறவித் தாள்எறிந்து,
நிருத்தர்இரு தாளைச் சேர்ந்த
மைந்தர்தாள், வேதநெறி சைவநெறி
பத்திநெறி வழாது, வாய்மெய்
சிந்தைதான் அரனடிக்கே செலுத்தினராய்ச்
சிவானுபவச் செல்வர் ஆகிப்
பந்தமாம் தொடக்கறுத்த திருத்தொண்டர்
தாள்பரவிப் பணிதல் செய்வாம். 21

திருவிளையாடல் தொகை,

திருநகர், தீர்த்தம், மூர்த்திச்
சிறப்புமூன்று; அந்த மூர்த்தி
அருள்விளை ஆடல் எட்டெட்டு;
அருச்சனை வினைஒன்று ஆக,
வரன்முறை அறுபத்து எட்டாம்;
மற்றவை படலமாக
விரிமுறை விருத்தச் செய்யுள்
வகைமையால் விளம்பல் உற்றேன். 22

---

21 தந்தை: சண்டேசுரரின் தகப்பனாரகிய எச்சதத்தர். தாள்: கால். பிறவித்தாள்: பிறவியின்வேர். நிருத்தர்: ஈசன். மைந்தர்: சணடேசர். பந்தமாம் தொடக்கு:கட்டாகிய தொடர்பு. திருத்தொண்டர்: நாயன்மார். தந்தை தாளையும், பிறவித்தாளையும் அறுத்து, இறைவன் தாளைஅடைந்த சண்டேசர்தாளை வணங்குவேம்என்பது அருமைப்பாடுடையது.

22 எட்டெட்டு: அறுபத்துநான்கு. வரன்முறை அறுபத்தெட்டு: வந்த வரலாறு அறுபத்துஎட்டு.

அவைஅடக்கம்

நாயகன் கவிக்கும் குற்றம்
நாட்டிய கழக மாந்தர்
மேய,இத் தலத்தி னோர்க்குஎன்
வெள்அறிவு உரையில் குற்றம்
ஆயும்ஆறு அரிதன்று; எனும்,
நீர்பிரித்து அன்னம் உண்ணும்
தூயதீம் பால்போல் கொள்க,
சுந்தரன் சரிதம் தன்னை. 23

சிறியனேன் பனுவல்

கவைக்கொ ழுந்துஅழல் நாச்சுவை
கண்டஊன், இமையோர்
சுவைக்க இன்னமுது ஆயின;
துளக்கம்இல் சான்றோர்
அவைக்க ளம்புகுந்து இனியவாய்
ஆலவாய் உடையார்
செவிக்க ளம்புகுந்து ஏறுவ,
சிறியனேன் பனுவல். 24

---

23 நாயகன்: சிவபெருமான். கழகமாந்தர்: சங்கப்புலவர். இத்தலத்தினோர்: மதுரை நகரத்தார். வெள்அறிவு: அறியாமை. சுந்தரன்:சோமசுந்தரன். இறைவனுடைய பாடலுக்கும் குற்றம்சொன்ன தமிழ்ச்சங்கமிருந்தமதுரை மக்கள் என் பாடலில் குற்றம்காணுதல்எளிதுஎனினும், சுந்தரர் சரிதம் ஆதலின், நீரைப் பிரித்துப் பாலைஉண்ணுகின்ற அன்னப் பறவை போல் ஏற்றுக் கொள்கஎன்பது கருத்து.

24 கவைக் கொழுந்து அழல்: பிளவுபட்ட கொழுந்து விடுகின்ற, தீ.மகத்தில் இட்டஅவிப்பொருள் இமையோருக்கு அமுதம் ஆயிற்று. துளக்கம்: அசைவு. செவிக்களம்: செவியாகிய இடம். பனுவல்: பாடல்.

நலமிலேன் புன்சொல்

பாய வாரிஉண்டு உவர்கெடுத்து
உலகெலாம் பருகத்
தூய ஆக்கிய கார்எனச்
சொற்பொருள் தெளிந்தோர்
ஆய கேள்வியர் துகள்அறுத்து,
ஆலவாய் உடைய
நாய னார்க்குஇனி தாக்குப
நலமிலேன் புன்சொல். 25

ஆசை கேளா

அல்லை ஈது,அல்லை ஈது,என
மறைகளும் அன்மைச்
சொல்லி னால்துதித்து இளைக்கும்இச்
சுந்தரன் ஆடற்கு
எல்லை ஆகுமோ? என்னுரை;
என்செய்கோ! இதனைச்
சொல்லு வேன்எனும் ஆசைஎன்
சொல்வழி கேளா. 26

---

25 பாயவாரி: பரந்தகடல். உவர்கெடுத்து: உப்பைப் போக்கி. கார்:மேகம். துகள்அறுத்து: குற்றத்தைநீக்கி. ஆலவாய் உடைய நாயனார்: மதுரைச்சொக்கேசர். புன்சொல்: இழிந்தசொல்.

26 சுந்தரன்: இறைவன். மறைகள், ஈதுஅல்லை, ஈது அல்லை,எனமறுதலைச் சொற்களால் போற்றி இளைக்கும் பண்பினன் கடவுள் என்பது கருத்து.

அரங்கேற்றம்

அறுகால்பீ டத்துஉயர்மால் ஆழிகடைந்து,
அமுதைஅரங்கு ஏற்று மாபோல்,
அறுகால்பேடு இசைபாடும் கூடல்மான்
மியத்தை,அருந் தமிழாற் பாடி,
அறுகால்பீடு உயர்முடியார், சொக்கேசர்
சந்நிதியில், அமரர் சூழும்
அறுகால்பீ டத்துஇருந்து, பரஞ்சோதி
முனிவன்,அரங்கு ஏற்றி னனே. 27

நாட்டுச் சிறப்பு

கறைநி றுத்திய கந்தரச்
சுந்தரக் கடவுள்,
உறைநி றுத்திய வாளினல்
பகைஇருள் ஒதுக்கி,
மறைநி றுத்திய வழியினல்,
வழுதியாய்ச் செங்கோல்
முறைநி றுத்திய பாண்டிநாட்டு
அணிஅது மொழிவாம். 28

---

27 அறுகால்பீடம்: காலில்லாதபாம்புப்படுக்கை. ஆழி:கடல்: அரங்குஏற்றுதல்:வெளிக்கொணருதல். அறுகால்பேடு. ஆறுகாலையுடைய வண்டு. கூடல்மான்மியம்: திருவிளையாடல்புராணம். அறுகால்: அறுகம்புல்லினல். அறுகால்பீடம்: ஆறுகாலையுடைய இருக்கை. பரஞ்சோதி முனிவன்: திருவிளையாடல் ஆசிரியன். அரங்குஏற்றினன்: சபைக்கு வழங்கினன். இப்பாடல் மிக்கஎதுகை நயம் வாய்ந்தது.

28 கறை: நஞ்சு. கந்தரம்: கழுத்து. சுந்தரக்கடவுள்: சோமசுந்தரக்கடவுள். வழுதியாய்: பாண்டியனாகி. செங்கோல் முறைநிறுத்திய: அரசாட்சிசெய்த. அணி: அழகு.

இன்னருள் என்ன எழுந்தன

தெய்வ நாயகன் நீறுஅணி
மேனிபோல் சென்று,
பௌவம் மேய்ந்து,உமை மேனிபோல்
பசந்து,பல் உயிர்க்கும்
எவ்வம் மாற்றுவான் சுரந்திடும்
இன்னருள் என்னக்
கௌவை நீர்சுரந்து எழுந்தன.
கனைகுரல் மேகம். 29

தண்பொருனைப் பெண்மகவு

கருநிற மேகம் என்னும்
கச்சணி சிகரக் கொங்கை,
அருவியாம் தீம்பால் சோர,
அகன்சுனை என்னும் கொப்பூழ்,
பொருவுஇல்வேய் என்னும் மென்தோள்,
பொதியமாம் சைலப் பாவை
பெருகுதண் பொருநை என்னும்
பெண்மகப் பெற்றுள் அன்றே 30

---

29 தெய்வநாயகன்:சிவபெருமான். பௌவம்:கடல்.பசந்து: பசுமைநிறமடைந்து. எவ்வம்: துன்பம். கௌவை: ஒலி. மேகமானது நீறணிந்த சிவபிரான் நிறம்போல் போய்க் கடல் குடித்துநீர்மொண்டுஉமையவள்உடம்பு போலப் பசுமைபெற்று வந்ததுஎன்பது கருத்து. இக் கருத்தைப் பலஇலக்கியங்களும் பரக்கப்பேசும்.

30 அகன்சுனை: அகன்றநீர்நிலை. பொருவுஇல்: ஒப்பற்ற. வேய்: மூங்கில். சைலம்: மலை. பாவை: பெண். பொருநை: தாமிரபரணிஆறு. மேகம்என்ற இரவிக்கையை அணிந்தசிகரமாகிய தனங்கள், அருவியாகிய இனிய பாலைச்சொரிய,சுனைஎன்ற கொப்பூழையும், மூங்கிலாகிய தோளையும் உடைய பொதிய மலைஎன்ற பெண் பொருநை என்றபெண்மகவைப் பெற்றுள், என்பது கற்பனை.

நீத்தம் செய்யும் பூசை

வல்லை, தாய் இருபால் வைகும்
சிவாலயம் மருங்கும் ஈண்டி,
முல்லைஆன் ஐந்தும், தேனும்
திரைக்கையால் முகந்து வீசி,
நல்லமான் மதம்சாந்து அப்பி,
நறுவிரை மலர்தூய் நீத்தம்
செல்லலாற் பூசைத் தொண்டின்
செயல்வினை மாக்கள் போலும். 31

பொருனைச் செவிலி

வரைபடு மணியும் பொன்னும்
வயிரமும் குழையும் பூட்டி,
அரைபடும் அகிலும் சாந்தும்
அப்பி, இன் அமுதம் ஊட்டி,
கரைபடும் மருதம் என்னும்
கன்னியைப் பருவம் நோக்கி,
திரைபடு பொருநை நீத்தம்
செவிலிபோல் வளர்க்கும் மாதோ. 32

---

31 வல்லை: விரைந்து. தாய்: தாவி. ஈண்டி: நெருங்கி. முல்லை: காடும்காடுசார்ந்தநிலமும். ஆன்ஐந்து: பால், தயிர், நெய், கோமயம், கோசலம். முகந்து: மொண்டு. மான்மதம்: கத்தூரி. சாந்து: சந்தனம். விரை: மணம். நீத்தம்: வெள்ளம். இப்பாடல், ஆறு சிவபூசைச் செல்வர்களை நிகர்த்தது என்றுபேசுகின்றது.

32 வரைபடுமணி: மலையில்தோன்றும் இரத்தினம். குழை: குண்டலம். அகில்: அகில்கட்டை. மருதம்: வயலும்வயல் சார்ந்தஇடமும். கன்னி: பெண். பொருநை நீத்தம்: தாம்பிரபரணிஆறு. செவிலி: வளர்ப்புத்தாய். மருத நிலமாகிய கன்னிப்பெண்ணை, பருவம்பார்த்து, பொருநை ஆறு, செவிலித்தாய்போல் வளர்க்கின்றது என்பது கருத்து.

பொருநை வெள்ளக்கலக்கமும் தெளிவும்

மறைமுதல் கலைகள் எல்லாம்
மணிமிடற் றவனே எங்கும்
நிறைபரம் என்றும், பூதி
சாதன நெறிவீடு என்றும்,
அறைகுவது அறிந்தும், தேறார்
அறிவுஎனக் கலங்கி, அந்த
முறையின்வீடு உணர்ந்தோர் போலத்
தெளிந்தது பூரி வெள்ளம். 33

நீர் அமுது

இழிந்த மாந்தர்கைப் பொருள்களும்,
இகபரத்து ஆசை
கழிந்த யோகியர் கைப்படில்,
தூயவாய்க் களங்கம்
ஒழிந்த வாறுபோல், உவரியுண்டு,
உவர்கெடுத்து, எழிலி
பொழிந்த நீர்அமுது ஆயின,
புவிக்கும்வா னவர்க்கும். 34

---

33 மணிமிடற்றவன்; நீலகண்டனாகிய சிவபெருமான். எங்கும் நிறைபரம்: எங்கும் நிறைந்த பரம்பொருள். பூதி சாதனம்: திருநீறு முதலிய சாதனங்கள். நெறி: வழி- அறைகுவது: கூறுவது. தேறார்: தெளியாதவர். பூரி வெள்ளம்: பெரிய நீர்.

34 இழிந்த மாந்தர்: கீழ்மக்கள். இகபரம்: இம்மை, மறுமை. ஆசை: அவா. கழிந்த: நீங்கிய. களங்கம்: குற்றம். உவரி: கடல். உவர்கெடுத்து: உப்பைப் போக்கி. எழிலி: மேகம். புவி: நில உலகம்.

ஈறு இலாதவளும் ஈறில் வான்பயிரும்

ஈறு இலாதவள் ஒருத்தியே
ஐந்தொழில் இயற்ற,
வேறு வேறுபேர் பெற்றுளன,
வேலைநீர் ஒன்றே
ஆறு, கால்,குளம் கூவல்,குண்டு,
அகழ்,கிடங்கு எனப்பேர்
மாறி, ஈறில்வான் பயிரெலாம்
வளர்ப்பது மாதோ. 3

கருத்தும் கற்பின் மகளிரும்

புரைஅற உணர்ந்தோர் நூலின்
பொருளின்உள் அடங்கி, அந்நூல்
வரையறை கருத்தும் ஆன
வளர்கருப் புறம்பு தோன்றி,
கரையமை கல்வி சாலாக்
கவிஞர்போல் இறுமாந்து, அந்நூல்
உரையென விரிந்து, கற்பின்
மகளிர்போல் ஒசிந்தது அன்றே. 36

---

35 ஈறு இலாதவள் : அழிவில்லாதவள். ஒருத்தி: சிவ சத்தி. ஐந்தொழில்: படைப்பு முதலிய ஐந்தொழில்கள். வேறுவேறு: வெவ்வேறு. வேலை: கடல். கால்: கால் வாய். கூவல்: கிணறு. குண்டு: ஆழம். அகழ்: தோண்டப்பெற்ற. ஈறில் வான் பயிர்: எண்ணிறந்த உயர்ந்த பயிர்களை. (மாதோ: அசை)

36 புரை : குற்றம். அற: நீங்க. நூலின்: நூலின்கண். பொருளின்: பொருள்போல. வரை அறை: அளவைத் தெரிவிக்கின்ற. வளர்கரு: வளர்கின்ற கருவானது. புறம்பு: வெளியே. கரைஅமைகல்வி: இலக்கண வரம்பு அமைந்த கல்வி. சாலா: நிறையாத. ஒசிந்தது: தலை வளைந்தது.

போகமும் பயிரும்

அகல்நில வேறு பாட்டின்
இயல்செவ்வி அறிந்து, மள்ளர்
தகவினை முயற்சி செய்ய,
காமநூல் சாற்றும் நான்கு
வகைநலார் பண்பு, செவ்வி
அறிந்துசேர் மைந்தர்க்கு, இன்பம்
மிகவிளை போகம் போன்று,
விளைந்தன பைங்கூழ் எல்லாம். 37

தவம் ஆளும் பொதியம்

அவமி கும்புலப் பகைகடந்து,
உயிர்க்குளலாம் அன்பாம்
நவமி கும்,குடை நிழற்றி,மெய்ச்
செய்யகோல் நடாத்தி,
சிவமி கும்பர ஞானமெய்த்
திருவொடும் பொலிந்து,
தவம்இ ருந்துஅரசு ஆள்வது,
தண்டமிழ்ப் பொதியம். 38

---

37 அகல்: அகன்ற. இயல்: தன்மை. செவ்வி: பருவம். தக: தகுதியாக. வினை: தொழில். காமநூல் சாற்றும் நான்கு வகை நலார்: காமநூலில் கூறப்பட்ட நான்கு வகை மகளிர். (பத்தினி, சித்தினி, சங்கினி, அத்தினி) மைந்தர்: ஆடவர். பைங்கூழ்: பசுமையான பயிர்.

38 அவம்: கேடு. புலப்பகை: ஐம்புலனுகிய பகை. கடந்து: வென்று. நவம்மிகும்: புதுமை மிகும். நிழற்றி: நிழலைச் செய்து. மெய்: வாய்மை. செய்யகோல்: செங்கோல். மெய்த்திரு: நிலையான செல்வம். பொலிந்து: விளங்கி. தண்தமிழ்: குளிர்ச்சியான செந்தமிழ். பொதியம்: பொதியமலை.

ஆலவாய் அமைப்பு

சிறந்த தண்தமிழ் ஆலவாய்
சிவன்உலகு ஆனல்,
புறம்த யங்கிய நகரெலாம்
புரந்தரன், பிரமன்,
மறம்த யங்கிய நேமியோன்,
ஆதிய வானோர்
அறம்த யங்கிய உலகுஉருவு
ஆனதே ஆகும்.

தமிழ்மாந்தும் ஆடலான்

கடுக்க வின்பெறு கண்டனும்
தென்திசை நோக்கி
அடுக்க வந்துஉவந்து ஆடுவான்;
ஆடலின் இளைப்பு
விடுக்க, ஆரமென் கால்திரு
முகத்திடை வீசி,
மடுக்க வும்,தமிழ் திருச்செவி
மாந்தவும் அன்றோ? 4

---

39 புறம் தயங்கிய: வெளிப்புறத்தில் விளங்குகிற. புர
தரன்: இந்திரன். மறம் தயங்கிய: வீரம் விளங்குகின்ற
நேமியோன்: சக்கரப் படையுடைய திருமால்
ஆதிய: முதலிய. வானோர்: தேவர்கள். "அப்பாண்டி நா
டைச் சிவலோகம் ஆக்குவித்த" என்பது திருவாசகப்

40 கடுக்கவின் பெறுகண்டன்: நஞ்சினல் அழகு பெற்ற
திருநீலகண்டனாகிய சிவபெருமான். அடுக்க வந்து
உவந்து: நெருங்கவந்து மகிழ்ந்து. விடுக்க: நீக்குதற்
பொருட்டு. ஆரமென்கால்: சந்தனச் சோலையிற்
படிந்து வருகிற தென்றல் காற்று. மடுக்கவும்: ஏற்கவும்
மாந்தவும்: நுகரவும். நடராசப் பெருமான் ஆடுப்
களைப்புத் தீரத் தென்றலை நுகரவும், தமிழைச் செவி
யாரப் பருகவுமே தென்திசை நோக்கி ஆடுகிறார் என்ற
பாடல் சுவை எண்ணி எண்ணி இன்புறத்தக்கது.

தமிழ் மகள் அரங்கு

விடைஉ கைத்தவன் பாணினிக்கு
இலக்கணம் மேனாள்
வடமொ ழிக்குஉரைத்து ஆங்கு,இயல்
மலயமா முனிக்குத்
திடம்உ றுத்தி,அம் மொழிக்குஎதி
ராக்கிய தென்சொல்
மடம கட்குஅரங்கு என்பது,
வழுதிநாடு அன்றோ? 41

கண்ணுதல் ஆய்ந்த பசுந்தமிழ்

கண்ணு தல்பெருங் கடவுளும்,
கழகமோடு அமர்ந்து,
பண்ணு றத்தெரிந்து ஆய்ந்தஇப்
பசுந்தமிழ், ஏனை
மண்ணி டைச்சில இலக்கண
வரம்பிலா மொழிபோல்
எண்இ டைப்படக் கிடந்ததா
எண்ணவும் படுமோ? 42

---

41 விடை உகைத்தவன்: இடபவாகனத்தைச் செலுத்துகின்ற சிவபெருமான். பாணினி: வடமொழி இலக்கணம் வகுத்தவர். உரைத்தாங்கு; அருளிச் செய்தது போல். இயல்: தமிழ்இலக்கணம். மலயமாமுனி: பொதிய மலையிலுள்ள பெருமை பொருந்திய அகத்திய முனிவர். திடம்உறுத்தி: திடம் பெற அறிவுறுத்தி. தென்சொல் மடமகள்: தென்தமிழ் ஆகிய நங்கை. அரங்கு: நடனசாலை. வழுதிநாடு: பாண்டிநாடு. 'தழற்புரை சுடர்க் கடவுள் தந்த தமிழ்' என்பார் கம்பர்.

42 கண்ணுதல் பெருங்கடவுள்: நெற்றிக்கண்ணனாகிய சிவபெருமான். கழகமோடு அமர்ந்து: சங்கத்தின்கண் வீற்றிருந்து. பண்ணுற: செப்பமுற; அல்லது இசை பொருந்த. ஆய்ந்த: ஆராய்ந்த ஏனை மண்ணிடை: மற்றை நிலங்கலிலுள்ள. எண் இடை: எண்ணிக்கையில். படக்கிடந்ததா: அமையக்கிடந்ததாக. எண்ணவும்: நினைக்கவும்.

தண்தமிழ் திறன்

தொண்டர் நாதனைத் தூதுஇடை
விடுத்ததும், முதலை
உண்ட பாலனை அழைத்ததும்,
என்புபெண் உருவாக்
கண்ட தும்,மறைக் கதவினைத்
திறந்ததும், கன்னித்
தண்த மிழ்ச்சொலோ? மறுபுலச்
சொற்களோ? சாற்றீர்! 4

தருமப் பாண்டி

வெம்மை யால்விளைவு அஃகினும்
வேந்தர்கோல் கோடிச்
செம்மை மாறினும், வறுமைநோய்
சிதைப்பினும், சிவன்பால்
பொய்ம்மை மாறிய பத்தியும்
பொலிவும்குன் றுவாய்,
தம்மை மாறியும் புரிவது
தருமம்அந் நாடு. 4

---

43 தொண்டர் நாதன்: சிவபெருமான். தூதுஇடை தூதாக. விடுத்தது: செலுத்தியது. மறுபுலச் சொற்கள் ஏனைய நிலங்களில் வழங்கும் மொழிகள். சாற்றீர் சொல்லுங்கள். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளும் ஞான சம்பந்தப் பெருமானும் அப்பர் அடிகளும் நிகழ்த்திய அற்புதங்கள் அனைத்தும் தங்களது தீந்தமிழ்த் தெய் விகத் தேவாரப்பாடல்களாலேயே என்று பரஞ்சோதி யார் பெருமிதத்தோடு பேசுகிறார்.

44 வெம்மை: கோடை. அஃகினும்: குன்றினாலும். கோல்: செங்கோல். கோடி: வளைந்து. செம்மை: நடுநிலைமை. சிதைப்பினும்: வருத்தினாலும். பொலிவு: விளக்கம் குன்றுவாய். குறையாது. தம்மைமாறியும்: (அங்குள் ளார்) தங்களை விற்றாயினும்.

முத்தலைவர் முறைசெய்த மதுரை

உலகம் யாவையும் ஈன்றவள்,
உம்பருள் உயர்ந்த
திலக நாயகி, பரஞ்சுடர்,
சேய்என, மூன்று
தலைவ ரால்முறை செய்தநாடு
இஃதன்றிச் சலதி
சுலவு பாரில்உண் டாகுமோ?
துறக்கத்தும் அஃதே. 45

மதுரை நகரச் சிறப்பு

மங்க லம்புனை பாண்டிநாடு
ஆகிய மகட்கு,
சங்குஅ லம்புகை, தோள்இணை,
தடமுலை ஆதி
அங்க மாம்புறம் தழுவிய
நகர்எலாம்; அனைய
நங்கை மாமுகம் ஆகிய
நகர்வளம் பகர்வாம். 46

---

45 உம்பருள் உயர்ந்த திலக நாயகி: வானவர்களுக்குள் உயர்ந்த திலகம் போல்வாளான உமாதேவி. பரஞ்சுடர்: பரஞ்சோதியாகிய சிவபெருமான். சேய்: முருகக் கடவுள். முறைசெய்த: அரசு செய்த. சலதிசுலவுபார்: கடலால் சூழப்பட்ட உலகம். துறக்கம்: விண்ணுலகம்.

46 மங்கலம்புனை: பல நலன்களையும் பூண்ட. மகட்கு: மங்கைக்கு. சங்கு அலம்பு கை: வளை ஒலிக்கும் கைகள். இணை:இரண்டு. தடம்: பெரிய. ஆதி:முதலிய. அங்கம்: உறுப்பு, புறம் தழுவிய: புறத்தேசூழ்ந்த. மாமுகம் ஆகிய நகர்வளம்: பெருமைபொருந்திய முகமாகிய மதுரை நகரின் சிறப்பினை. பகர்வாம்: கூறுவாம்.

மங்கையின் முகம் மதுரை

கொங்கை யேபரங் குன்றமும்,
கொடுங்குன்றும்; கொப்பூழ்
அங்க மேதிருச் சுழியல்,அவ்
வயிறுகுற் றாலம்;
செங்கை ஏடகம்; மேனியே
பூவணம்; திரள்தோள்
பொங்கர் வேய்வனம்; திருமுகம்
மதுரையாம் புரமே. 47

நாயக மாமணி மதுரை

வடுஇல் மாநில மடந்தைமார்பு
இடைக்கிடந்து, இமைக்கப்
படுவில் ஆரமே பாண்டிநாடு;
ஆரமேல் பக்கத்து
இடுவில் மாமணி அதன்புற
நகர்எலாம்; இவற்றுள்
நடுவில் நாயக மாமணி
மதுரைமா நகரம். 48

---

47 பரங்குன்றம்: திருப்பரங்குன்றம். கொடுங்குன்ற பிரான்மலை. கொப்பூழ்: உந்தி, திருச்சுழியல்: திருசுழியல் தலம். குற்றாலம், திருக்குற்றாலத்தலம். ஏடகம் திருஏடகத்தலம். பூவணம்: திருப்பூவணம். திரள்: திரண்ட, பொங்கர்: சோலைகள்சூழ்ந்த. வேய்வனம்: வேணுவனம் என்னும் திருநெல்வேலி. புரம்: நகரம். மேலே சொன்ன ஏழும் தேவாரத் தலங்கள். அவை மதுரை மாநகர் என்னும் நங்கையின் திருமுகத்திற்கு ஏற்பப் பொலிவு செய் உறுப்புக்களாகக் கூறப்படும் நயம்காண்க. பெண்ணைக் குறிக்குங்கால் கொங்கைக்கு மலையும் கொப்பூழுக்குச் சுழியும் வயிற்றுக்கு ஆல் இலையும் கைக்குப் பூஇதழும் உடம்புக்கு மலர் வண்ணமும் தோளுக்கு மூங்கிலும் முகத்துக்கு மதுரமும் உவமை.

48 வடுஇல், குற்றம் இல்லாத, மாநிலமடந்தை: பெரிய நிலமகள். இமைக்கப்படு: இருந்து விளங்குகின்ற. வில் ஆரம்: ஒளியையுடைய பதக்கம். மேல்பக்கத்து இடு வில் மாமணி: மேலே சுற்றுப்புறங்களில் பதித்த ஒளியையுடைய பெருமணிகள். நாயகமாமணி: தலைமையாகிய பெரியமணி,

தரைக்குத் திலகம் மதுரை

திரும கட்குஒரு தாமரைக்
கூடமே; திருமால்
மரும கட்குவெண் தாமரை
மாடமே; ஞானம்
தரும கட்குயோ கத்தனிப்
பீடமே; தரையாம்
பெரும கட்குஅணி திலகமே
ஆனது,இப் பேரூர். 49

வெண்மாளிகைத் தோற்றம்

திக்கும், வானமும், புதைஇருள்
தின்று,வெண் சோதி
கக்கும் மாளிகை நிவப்புறு
காட்சி,அந் நகருள்
மிக்க வால்இதழ்த் தாமரை
வெண்மகள் இருக்கை
ஒக்கும்; அல்லது, புகழ்மகள்
இருக்கையும் ஒக்கும். 50

---

49 ஒரு: ஒப்பற்ற. தாமரைக்கூடம்: தாமரை இல்லம். திருமால் மருமகள்: திருமாலின் மருகியாகிய கலைமகள். மாடம்: இல்லம். ஞானம் தருமகள்: ஞானத்தைஅருளும் மலைமகள், யோகத்தனிப்பீடம்: ஒப்பற்ற யோகபீடம். தரையாம்பெருமகள்: நிலப்பெருமாட்டி. பேரூர்: பெரிய ஊர்.

50 திக்கு: திசை. புதை: மறைத்த. தின்று: விழுங்கி. வெண் சோதி கக்கும்: வெள்ளிய ஒளியை வெளிவிடும். நிவப்புறுகாட்சி: உயர்ந்துள்ள தோற்றம். மிக்கவால்இதழ்: மிக்க வெண்மையான இதழ்களையுடைய. வெண்மகள்: கலைமகள். புகழ்மகள்: புகழ்மாது. (புகழை வெண்மையாகக்கூறுவது மரபு) இருக்கை: இருப்பிடம்.

சந்திரகாந்த மாளிகை

ஆலம் நின்றமா மணிமிடற்று
அண்ணல்ஆ னந்தக்
கோலம் நின்றசே அடிநிழல்
குறுகினார் குணம்போல்,
வேலை நின்றுஎழு மதிஎதிர்
வெண்ணிலாத் தெண்ணீர்
கால நின்றன சந்திர
காந்தமா ளிகையே. 51

தவம் செய்த தெருக்கள்

ஐய! என்உரை வரம்பின
ஆகுமோ? அடியர்
உய்ய, மாமணி வரிவளை
விறகுவிற்று உழன்றோன்,
பொய்இல் வேதமும் சுமந்திடப்
பொருதுஅகன்று, அரற்றும்
செய்ய தாள்மலர் சுமந்திட,
தவம்செய்த தெருக்கள். 52

---

51 ஆலம்: நஞ்சு. நின்ற: நிலைபெற்ற. மணிமிடற்று அண்ணல்: நீலகண்டனான சிவபெருமான். கோலம்: வடிவம். சேவடி: சிவந்ததிருவடி. குறுகினார்: அடைந்தவர்கள். வேலை நின்று: கடலினின்றும். மதிஎதிர்: சந்திரன்முன்னர்.தெண்ணீர்:தெளிந்தநீர். கால:ஒழுக. சந்திர காந்தம்: சந்திர ஒளியில் நீர்ஒழுகும் ஒரு வகைக்கல்

52 ஐய: வியப்பே. வரம்பு: அளவு. மாமணி, வரிவளை: பெரிய மாணிக்கங்கள், வரிகளையுடைய வளையல்கள். விற்று உழன்றோன்: (அடியார் பொருட்டு) விற்றுத் திரிந்த இறைவன். பொய்இல்: பொய்இல்லாத. சுமந்திடப்பொருது: தீண்டமாட்டாமல். அகன்று: விலகியிருந்து.அரற்றும்:முறையிடும்.செய்யதாள் மலர்: சிவந்த திருவடித் தாமரையை. சொக்கேசர் மாணிக்கமும் வளையலும் விறகும் விற்க நடந்த திருவடிகளைத் தாங்க மதுரை நகர் வீதிகள் தவம் செய்தன.

பறவை ஒலியும் மறையின் ஒலியும்

ஆலவாய் உடையான் என்றும்,
அங்கயற் கண்ணி என்றும்,
சோலைவாழ் குயிலின் நல்லார்
சொல்லி,ஆங்கு ஒருங்கு சொல்லும்
பால்அவாம் கிளிகள், பூவை,
பன்முறை குரவன் ஓதும்
நூல்அவாய்ச் சந்தை கூட்டி
நுவல்மறைச் சிருரை ஒத்த. 53

விருந்தோம்பு வண்மை

அருந்தினர் அருந்திச் செல்ல,
அருந்துகின் றரும், ஆங்கே
இருந்து!இனிது அருந்தா நிற்க,
இன்னமுது அட்டுப் பின்னும்
விருந்தினர் வரவு நோக்கி,
வித்துஎலாம் வயலில் வீசி,
வருந்திவிண் நோக்கும் ஓர்ஏர்
உழவர்போல் வாடி நிற்பர். 54

---

53 ஆலவாய் உடையான்: மதுரையில் கோயில் கொண்டுள்ள சொக்கேசர். அங்கயற்கண்ணி: மீனாட்சி. குயிலின்: குயிலின் குரல் போன்ற இன் குரலுடைய. நல்லார்: மகளிர். ஒருங்கு: ஒன்றுசேர. பால் அவாம்: பாலை விரும்புகின்ற. பூவை: நாகணவாய்ப் பறவை. குரவன்: ஆசிரியன். நூல்: மறை. சந்தை கூட்டி: ஒரு சேரக் கூட்டிச் சொல்கிற. மறைச்சிருர்: அந்தணச் சிறுவர்.

54 அருந்தினர்: உண்ட விருந்தினர். இன் அமுது அட்டு: (பின்னும்) இனிய அமுதை (உணவை) சமைத்து. வித்து: விதை. வாடி: வருந்தி. "செல்விருந்து ஓம்பி, வருவிருந்து பார்த்திருப்பான் நல்விருந்து வானத்தவர்க்கு" என்ற திருக்குறள் ஈண்டு நினைவு கூரத்தக்கது.

வாணிகர் வீதி

திக்குள லாம்புகழ் மதுரையைச்
சிவபுரம் ஆக்கி,
முக்கண் நாயகன் அரசுசெய்
முறையினுக்கு ஏற்ப,
தக்க தோழனோடு அளகைமா
நகர்உறை தயக்கம்
ஒக்கும், அந்நகர் வாணிகர்
உறையுள்சூழ் நியமம். 55

கலைதெரி கழகம்

வேதமும், அங்கம் ஆறும்,
மிருதியும், புராண நூலின்
பேதமும் தெரிந்தோ ராலும்,
பிறமதம் களைய வல்ல
வாதமும், மதமேற் கொண்டு
மறுத்தலும், நிறுத்த வல்ல
பேதமும் உடையோ ராலும்
பொலிந்தன, கழகம் எல்லாம். 56

---

55 திக்குளலாம்: எல்லாத் திசையாராலும். சிவபுரம்: சிவன் உறையுமிடம். முக்கண் நாயகன்: மூன்று கண்களையுடைய இறைவன். ஏற்ப: பொருந்த. தக்க: தகுதியான. தோழன்: (இங்கே) குபேரன். அளகை மாநகர்: குபேரபுரி. தயக்கம்: விளக்கம். உறையுள்: இல்லங்கள். நியமம்: கடைவீதி.

56 மிருதி: பதினெண் வகையான நீதி நூல்கள். பேதம்: வேறுபாடு. களைய: அழிக்க. நிறுத்த: நிலையாகச் சாதிக்க. போதம்: அறிவு. பொலிந்தன: விளங்கின. கழகம்: ஓதும் சாலைகள்.

சைவத் திருவீதி

எங்கும் ஈசனைப் பூசைசெய்து
இகபரம் அடைவார்;
எங்கும் அன்பரைப் பூசைசெய்து
எழுபிறப்பு அறுப்பார்;
எங்கும் ஆகமம் செவிமடுத்து
எதிர்வினை தடுப்பார்;
எங்கும் நாயகன் வடிவுணர்ந்து
இருள்மலம் களைவார். 57

முன்னவன் கோயில்

குழலும், தும்புரு நாரதர்
பாடலும், குனித்துச்
சுழலும் கொம்பனார் ஆடலும்,
மூவர்வாய்த் துதியும்,
விழவின் செல்வமும், சுருதியும்,
திசையெலாம் விழுங்கும்
முழவும் கண்துயி லாதது
முன்னவன் கோயில். 58

---

57 ஈசன்: சிவபெருமான். இகபரம்: இம்மை, மறுமை. அறுப்பார்: போக்குவார். செவிமடுத்து: கேட்டு. எதிர்வினை: ஆகாமியவினை. இருள்மலம்: ஆணவமலம். களைவார்: கெடுப்பார்.

58 குழல்: புல்லாங்குழல். குனித்துச்சுழலும் கொம்பனார் ஆடல்: பூங்கொத்தை ஒத்தமகளிர் வளைந்து சுழன்று ஆடும் ஆடல்ஒலி. மூவர்வாய்த்துதி. ஞானசம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர் ஆகியமூவரது தேவாரத்திருமறைகள். விழா: திருவிழா. முழவு: ஒருவகைவாத்தியம். கண் துயிலாதது: நீங்கப்பெறாதது. முன்னவன்: இறைவன்.

ஆனந்த அற்புத வெள்ளம்

கற்பவை கற்றும், கேட்டும்,
கேட்டவை கருத்துள் ஊறச்
சொற்பொருள் நினைந்தும், கேட்போர்க்கு
உணர்த்தி,உள் துளக்கம் தீர்த்தும்,
எற்பகல் இரவு நீங்கும்
இடத்தும்,மெய் அறிவு ஆனந்த
அற்புத வெள்ளத்து ஆழாது
ஆழ்ந்துநாள் கழிப்பர் சில்லோர். 59

தன்னிகரில்லாத் தலைவன்

தன்னிகர் உயர்ச்சி இல்லான்
காப்பியத் தலைவன் ஆக,
முன்னவர் மொழிந்தது ஏனோர்
தமக்கெலாம் முகமகன் அன்றோ?
அன்னது தனதே ஆகும்
அண்ணலே, பாண்டி வேந்தாய்
இந்நகர்க்கு அரசன் ஆவான்,
இக்கவிக்கு இறைவன் ஆவான். 60

---

59 கருத்துள்ஊற: கருத்தில்பதியும்படி. துளக்கம்: ஐயம். திரிபுஆகிய கலக்கங்கள். எல்,பகல்: ஒளியுள்ள, பகல். நீங்கும் இடத்து: அற்ற இடத்து. ஆழாது ஆழ்ந்து: படியாமற் படிந்து. நாள்: நாளை. சில்லோர்: சிலர்.

60 நிகர்; ஒப்பு. உயர்ச்சி: உயர்வு. முகமன்: உபசாரம். அன்னது. தனதே ஆகும் அண்ணல்: அவ்வுயர்வு ஒப்பில்லாத தன்மையைத் தனக்கேஉரிமையாகக் கொண்டிருக்கும் சிவபெருமான். கவிக்கு இறைவன் காப்பியத் தலைவன்.

இறைமகன் பண்பு

என்னென உரைப்பேன் இந்த
இறைமகன் பண்பை! ஏனை
மன்னவர், வானோர் போல
மதித்துரை விரிக்கற் பாற்றோ?
அன்னவன் ஆணை யால்தான்
நடப்பதுஇவ் அகிலம் என்றால்
முன்னவன் செய்த ஆடல்
வரவினை முறையிற் சொல்வேன். 61

திருவிளையாடல் வரலாறு

வரங்கள் தந்தருள் என,முது
வானவர், முனிவோர்
கரங்கள் தம்தலை முகிழ்த்திட,
கருணைசெய்து, அவிச்சை
உரங்க டந்துஉரை, உணர்வெலாம்
கடந்து,அரு மறையின்
சிரங்க டந்தவன் இருப்பது
திருக்கயி லாயம். 62

---

61 இறைமகன்: பாண்டியமன்னனாகிய இறைவன். விரிக்கற்பாற்றோ: விரிக்கத் தகுதியுடையதோ. அகிலம்: உலகம். முன்னவன்: முன்னவனாகிய ஆலவாய் அண்ணல். ஆடல் வரவினை: திருவிளையாடல்களை.

62 முதுவானவர்: பெரியதேவர்கள். முகிழ்த்திட: கூப்ப. அவிச்சை உரம் கடந்து: வலிய பாசங்களிலிருந்து நீங்கி. அருமறையின் சிரம் கடந்தவன்: வேதங்களின் முடிவைக்கடந்த இறைவன்.

தல விசேடம்

நாட்டம்ஒரு மூன்றுடைய நாயகனுக்கு
அன்புடையீர்! நயந்து, நீவிர்
கேட்ட தலம் ஈண்டுரைத்த திருவால
வாய்;அதனுள் கிளைத்து, பொன்னந்
தோட்டலர்தா மரைமுளைத்தது ஒருதடமும்,
சுந்தரச்செஞ் சோதி ஞான
ஈட்டம்என முளைத்தசிவ லிங்கமொன்றும்
உள;இன்னும் இசைப்பக் கேண்மின்! 6

இணைஇலா ஆலவாய்

திருஆல வாய்க்குஇணையாம் ஒருதலமும்,
தெய்வமணம் செய்யப் பூத்த
மருஆர்பொற் கமலநிகர் தீர்த்தமும்,அத்
தீர்த்தத்தின் மருங்கில், ஞான
உருவாகி உறைசோம சுந்தரன்போல்
இகபரம்தந்து உலவா வீடு
தருவானும் முப்புவனத் தினும்இல்லை;
உண்மைஇது சாற்றின், மன்னே. 6

---

63 நாட்டம்; கண். நாயகன்; இறைவன். நயந்து: விரும்பி
கிளைத்து: நிறைந்து. பொன்னம்தோட்டலர் தாமரை
பொன் இதழ்களையுடைய விரிந்த தாமரை. தடம்
தாடகம். சுந்தரம்: அழகிய. ஞானஈட்டம். ஞானத்
திரட்சி. இசைப்ப: சொல்ல. கேண்மின்: கேளுங்கள்.

64 செய்ய: விசுமாறு. மருஆர்: மணம் நிறைந்த. கமலம்
தாமரை. மருங்கில்: பக்கத்தில். உலவா: அழியாத
முப்புவனம்: மூவுலகம். சாற்றின்: சொல்லுமிடத்து
(மன்னே, அசைச் சொல்.)

தலப் பெருமை

அவ்வகைய மூன்றின்முதல் தலப்பெருமை
தனைச்சுருக்கி, அறையக் கேண்மின்!
எவ்வகைய உலகத்தும் தருமதலம்
அதிகம்;அவற்று ஈறுஇ லாத
சைவதலம் அதிகம்;அவற்று அறுபத்தெட்டு
அதிகம்;அவை தமில்ஈ ரெட்டுத்
தெய்வதலம் அதிகம்அவற்று அதிகதலம்
நான்கு;அவற்றைச் செப்பக் கேண்மின்! 65

திருஆலவாய் அதிகம்

அன்னமலி வயற்புலியூர், காசிநகர்,
காளத்தி, ஆல வாயாம்;
இன்னவளம் பதி,நான்கில், திருஆல
வாய்அதிகம்; எவ்வாறு என்னின்,
மின்அவிர்அம் பலம்காண, காசிநகர்
வதிந்துஇறக்க, வியன்கா ளத்திப்
பொன்னகரம் பத்தியினல் வழிபாடு
செய,அளிக்கும் போகம் வீடு. 66

---

65 அவ்வகைய மூன்றின்; அத்தன்மையுடைய மூன்றனுள் (மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம்) அறைய: சொல்ல. தருமதலம்: புண்ணியத்தலங்கள். அதிகம்: உயர்ந்தன. அவற்று; அப்பதிகளுள். ஈறுஇலாத. அழிவில்லாத. சைவதலம்: சிவத்தலம். ஈரெட்டுத் தெய்வதலம்: பதினறு சிவத்தலங்கள்.

66 அன்னமலி: அன்னப்பறவைகள் மிகுந்த; அல்லது சோறு நிறைந்த. புலியூர்: சிதம்பரம். காளத்தி: திருக்காளத்தி. மின்அவிர்: ஒளி விளங்குகிற, அம்பலம்: சிதம்பரம். வதிந்து. தங்கி. வியன்: பெருமை மிக்க. பொன்னகரம்: அழகிய நகரம்.

பரன்நிருமித்த முதல்தலம்

அறம்தழையும் திருஆல வாய்கேட்ட
உடன்போகம் அளிக்கும்; மீண்டு
பிறந்துஇறவாப் பேரின்பக் கதிஅளிக்கும்;
இதுவன்றி, பிறழாது எங்கும்
நிறைந்தபரன் எத்தலமும் படைப்பான்,இத்
தலத்தைமுதல் நிருமித்து, இங்ஙன்
உறைந்தருளி னான்;அன்றி, இன்னம்உளது,
அதன்பெருமை; உரைப்பக் கேண்மின்! 6

திருஆலவாயின் தனிச்சிறப்பு

திருஆல வாய்என்று கேட்டவரே
அறம்பெறுவர்; செல்வம் ஓங்கும்
திருஆல வாய்என்று நினைத்தவரே
பொருள்அடைவர்; தேவ தேவைத்
திருஆல வாயிடத்துக் கண்டவரே
இன்பநலம் சேர்வர்; என்றும்
திருஆல வாயிடத்து வதிந்தவரே
வீட்டுநெறி சேர்வர் அன்றே. 68

---

67 தழையும்: மிகுகின்ற. மீண்டு: திரும்ப. பிறழாது தவறாமல். நிருமித்து: படைத்து.

68 ஓங்கும்: மிகுந்த. தேவதேவு: சோமசுந்தரக்கடவுள் வதிந்தவர்: வசிப்பவர். விட்டுநெறி: மோக்கவழி.

சீவன் முத்தித்தலம்

சுரநதிசூழ் காசிமுதல் பதி,மறுமைக்
கதிஅளிக்கும்; தூநீர் வைகை
வரநதிசூழ் திருஆல வாய்,சீவன்
முத்திதரும்; வதிவோர்க்கு ஈது
திரன்அதிகம்; பரகதியும் பின்கொடுக்கும்;
ஆதலின்இச் சீவன் முத்தி
புரம்அதிகம் என்பதுஎவன்? அதற்கதுவே
ஒப்பாம்எப் புவனத் துள்ளும். 69

அங்கைப் பாற்சோறு

ஆதலின்,இப் பதிவிட்டுப் பிறபதியிற்
போய்நோற்போர், அங்கை கொண்ட
சீதள,வான் அமுதுஏய்ப்பத் தித்திக்கத்
தேம்பெய்து செய்த தீம்பால்
ஓதனத்தைக் கைவிட்டு, புறங்கையை
நக்குவார் ஒப்பார்; இந்த
மாதலத்தின் பெருமைதனை யாவரே
அளவிட்டு வழுத்தற் பாலார்! 70

---

69 சுரநதி: கங்கையாறு காசிமுதல்: காசி முதலிய. பதி: தலம். தூநீர்: தூய்மையான நீர். வரநதி: சிறந்த ஆறு. வதிவோர்: வசிப்போர். திரன்: உறுதி.

70 நோற்போர்: தவம் செய்வார். அங்கை: உள்ளங்கை. சீதளவான் அமுதுஏய்ப்ப: குளிர்ந்த தேவாமுதத்தை ஒக்க. தேம்பெய்து: தேனைச்சொரிந்து தீம்பால் ஓதனம்: இனிய பாற்சோறு. கைவிட்டு: தவறவிட்டு. வழுத்தற்பாலார்: வரையறுத்துக்கூறும் தகுதியுடையார்.

மேலா வைத்த தலம்

கைத்தலநான்கு இரண்டுஉடைய மலர்க்கடவுள்
மேலொருநாள், கயிலை ஆதி
எத்தலமும் ஒருதுலையிட்டு, இத்தலமும்
ஒருதுலையிட்டு, இரண்டும் தூக்க,
உத்தமமாம் திருவால வாய்மிகவும்
கனத்ததுகண்டு உலகின் மேலா
வைத்ததலம் இதுஎன்றால் இதன்பெருமை
யாவரே வழுத்தற் பாலார்?

தீர்த்த விசேடம்

பிரயாகை தனில்,மகர மதிநாள்முப்
பதும்குடைந்து பெறும்பேறு, இந்தத்
திரையார்பைந் தடத்து,ஒருநாள் மூழ்குவோன்
பெறும்;விரத சீலம் பூண்டு,
வரையாமல் ஒருவருடம் படிந்து,உமையை,
அமரர்சிகா மணியாம் வேத
உரையானை வழிபடுமேல் மலடிக்கு
நன்மகப்பேறு உண்டாம் மன்னே.

---

71 கைத்தலம் நான்கு இரண்டு உடைய: எட்டுத் திரு கரங்களையுடைய. மலர்க்கடவுள்: பிரமன். ஒருது பிட்டு: ஒரு தராசின் தட்டில் வைத்து மேலாவைத் உயர்ந்ததாக அறுதியிட்டுவைத்த.

72 பிரயாகை: (கங்கை, யமுனை, சரசுவதி என்ற மூன் நதிகளும் கலக்கும் இடம்) திரிவேணி சங்கம் என்னு வடநாட்டுத்தலம். மகரமதி: தை மாதம். திரைஆ பைந்தடத்து: அலைகளையுடைய பசிய தீர்த்தத்தி விரதசீலம்: விரத ஒழுக்கம். வரையாமல்: தவறும படிந்து: நீராடி. அமரர்சிகாமணி: தேவர்க சூளாமணியாகிய ஆலவாய் அண்ணல்.

மூர்த்தி விசேடம்

திருஅமுது நிவேதிப்போர், அவிழ்ஒன்றற்கு
உகம்ஒன்றாச் சிவலோ கத்தின்
மருவிநிறை போகமுடன் வைகுவர்;தாம்
பூலம்முக வாசம் ஈந்தோர்,
பொருவரிய கடவுளர்ஆண்டு ஒருநூறு
கோடிசிவ புரத்து வாழ்வார்;
ஒருபளித விளக்கிடுவோர், வெண்ணிறமும்
கண்ணுதலும் உடையவர் ஆவார். 73

முத்தலத்தும் இலாத்தலம்

இத்தலத்துக்கு ஒப்பாக ஒருதலமும்,
பொற்கமலம் என்னும் இந்த
உத்தமமா தீர்த்தத்துக்கு ஒப்பதொரு
தீர்த்தமும்மெய் உணர்வுஆ னந்த
வித்தனைய இலிங்கம்இதற்கு ஒப்பாஒர்
இலிங்கமும்,பார், விண்,கீழ் என்னும்
முத்தலத்தும் இலை;அந்த மூர்த்திதிரு
நாமங்கள் மொழியக் கேண்மின்! 74

---

73 நிவேதிப்போர்: படைப்போர். அவிழ்: பருக்கை. உகம்: யுகம். மருவி: பொருந்தி. தாம்பூலம்: வெற்றிலை. முகவாசம்: தக்கோலம், ஏலம், இலவங்கம், கர்ப்பூரம், சாதி என்ற ஐவகை வாசனைச்சாமான்கள். கடவுளர் ஆண்டு: தேவஆண்டு. ஒரு பளிதவிளக்கு: ஒரு கற்பூர விளக்கு.

74 உத்தம மாதீர்த்தம்: சிறந்தபெருமை பொருந்திய தீர்த்தம். மெய்யுணர்வு ஆனந்தவித்து: உண்மை அறிவு இன்பங்களின் மூலம். முத்தலம்: மூவுலகம். நாமம்: திருப்பெயர்.

சுந்தரன் வாழி

கருப்பூர சுந்தரன் பூங் கடம்பவன
சுந்தரன் உள் கரவாத் தொண்டர்
விருப்புஊரும் கலியாண சுந்தரன்,நல்
அறவடிவாய் விளங்கும் ஏற்றுப்
பொருப்பூரும் அபிராம சுந்தரன்,தேன்
புடைகவிழப் பொன்னிற் பூத்த
மருப்பூசும் சண்பகசுந் தரன்,மகுட
சுந்தரன்தான் வாழி மன்னே. 7

சுந்தர வேந்தன்

மான்மதசுந் தரன்,கொடிய பழியஞ்சு
சுந்தரன்,ஓர் மருங்கில் ஞானத்
தேன்மருவி உறைசோம சுந்தரன்,தேன்
செவ்வழியாழ் செய்யப் பூத்த
கான்மருவு தடம்பொழில்சூழ் ஆலவாய்ச்
சுந்த்ரன்,மீன் கணங்கள் சூழப்
பால்மதிசூழ் நான்மாடக் கூடல்நா
யகன்,மதுரா பதிக்கு வேந்தன். 7

---

75 உள்கரவாத் தொண்டர்: உள்ளத்தில் வஞ்சனையி லாத அடியார்கள். விருப்பு ஊரும்: அன்புமிக்க. ஏ றுப் பொருப்பு ஊரும் இடபமாகிய மலையைச்செலுத் அருளும். புடை கவிழ: பக்கத்தில் நிரம்பச் சொரி பொன்னில்: பொன்னைப்போல. மருப்பூசும்: மண நிறைந்த.

76 மருங்கில்: பக்கத்தில். ஞானத்தேன்; உமைஅம்மை மருவி: பொருந்தி. தேன்: வண்டுகள். செவ்வழியாழ் செவ்வழிப்பண். செய்ய: பாட. கான்மருவு: மணம் பொருந்திய. பொழில்: சோலை. மீன்கணங்கள்: நட்சத் திரக் கூட்டங்கள். பால்மதி; வெண்மையான சந்திரன்: நான்மாடக்கூடல்: மதுரை. நாயகன்: மன்னன்.

மூல இலிங்கம்

சிரநாலோன் பரவரிய, சமட்டிவிச்சா
புரநாதன், சீவன் முத்தி
புரநாதன், பூவுலக சிவலோகா
திபன்,கன்னி புரேசன், யார்க்கும்
வரநாளும் தருமூல இலிங்கமென
இவைமுதலா மாடக் கூடல்
அரன்நாமம் இன்னம்அளப் பிலஆகும்;
உலகுய்ய அவ்இ லிங்கம். 77

மயலில் பட்ட மதியிலான்

பைஅரா அணிந்த வேணிப்
பகவனே அனைய தங்கள்
ஐயனும், வியாழப் புத்தேள்,
ஆயிடை அடைந்தா னாக,
செய்யதாள் விழிபாடு இன்றித்
தேவர்கோன் இருந்தான்; அந்தோ!
தையலார் மயலிற் பட்டோர்
தமக்குஒரு மதிஉண்டு ஆமோ.? 78

---

77 சிரநாலோன்: நான்முகனாகிய பிரமன். பரவ: துதிக்க. நாளும்: எப்போதும். வரம்தரு: வரம்தருகின்ற. மாடக் கூடல்: மதுரை. அளப்பில: அளவிறந்தன.

78 பை: படம். அரா: பாம்பு. வேணிப்பகவன்: சடையை யுடைய சிவபெருமான். அனைய: ஒத்த. ஐயனும்: குருவாம். வியாழப்புத்தேள்: வியாழதேவன். ஆயிடை: அங்கு. தையலார். மகளிர்: மயலில்: மயக்கத்தில். ஒரு மதி: நல்லறிவு.

ததீசிமுனிவர் அறிவுரை

நாய்நமது என,நரி
நமது என,பிதா
தாய்நமது என நமன்
தனதுஎ ன,பிணி
பேய்நமது என,மனம்
மதிக்கும் பெற்றிபோல்
ஆய்நமது எனப்படும்
யாக்கை யாரதே? 7

ஒப்பில் சிவலிங்கம்

“எப்புவனத் திலும்என்றும் கண்டறியா
அதிசயமும், எண்ணுக்கு எய்தாத்
திப்பியமும் இக்கடம்ப வனத்துஇன்று
கண்டுஉவகை திளைத்தேம்; அங்கண்
வைப்பனைய ஒருபுனித வாவிமருங்கு
ஒருகடம்ப வனத்தின் நீழல்
ஒப்பில்ஒளி யாய்முளைத்த சிவலிங்கம்
ஒன்றுஉளது”என்று உரைப்பக் கேட்டான். 8

---

79 பிதா: தகப்பன். நமன்: எமன். பெற்றி: தன்மை
யாக்கை: உடம்பு. (தேவேந்திரன் விருத்திராசுரனை
கொல்லத் ததீசி முனிவர் தமது முதுகெலும்பை
நல்கி யாக்கைநிலையாமையை அவனுக்கு எடு
துரைத்தார்)

80 புவனம்: உலகம். எண்ணுக்கு: அளவைக்கு. எய்தா
எட்டாத. திப்பியம்: சிறப்பு. வைப்பு: சேமநிதி. வாவி
தீர்த்தக்கரை. (இந்திரன் தூதுவர் கடம்பவனத்தில்
உவமையில்லாது தேசுடன் முளைத்த சிவலிங்கம்
ஒன்றைத் தாங்கள் கண்டதைக் கூறுவது)

சிவக் கொழுந்து

அருவாகி, உருவாகி, அருஉருவம்
கடந்து,உண்மை அறிவுஆ னந்த
உருவாகி, அளவிறந்த உயிராகி,
அவ்வுயிர்க்கோர் உணர்வாய், பூவின்
மருவாகி, சராசரங்கள் அகிலமும்தன்
இடைஉதித்து மடங்க நின்ற
கருவாகி முளைத்தசிவக் கொழுந்தை,ஆ
யிரங்கண்ணும் களிப்பக் கண்டான். 81

இந்திரன் துதித்தல்

அங்கணா போற்றி! வாய்மை
ஆரணா போற்றி! நாக
கங்கணா போற்றி! மூல
காரணா போற்றி! நெற்றிச்
செங்கணா போற்றி! ஆதி
சிவபரம் சுடரே போற்றி!
எங்கள்நா யகனே போற்றி!
ஈறிலா முதலே போற்றி! 82

---

81 அரு: உருவமில்லாதது. அளவிறந்த: எண்ணிறந்த. பூவின் மருவாகி: மலரின் மணம்போலாகி. மடங்க நின்ற: அடங்கநின்ற. கரு: மூலகாரணம்.

82 அங்கணா: அழகிய கண்களை உடையவனே. ஆரணா: மறைகளை அருளியவனே. நாக கங்கணா: அரவக் கங்கணம் அணிந்தவனே. செங்கணா: சிவந்த கண்களையுடையவனே. ஆதி: முதல். ஈறிலா: முடிவில்லாத. (இது முதல் நான்கு பாடல்கள் சிவலிங்கம் கண்டு மகிழ்ந்து இந்திரன் துதித்தவை.)

எல்லாம் ஆனாய்!

யாவையும் படைப்பாய் போற்றி!
யாவையும் துடைப்பாய் போற்றி!
யாவையும் ஆனாய் போற்றி!
யாவையும் அல்லாய் போற்றி!
யாவையும் அறிந்தாய் போற்றி!
யாவையும் மறந்தாய் போற்றி!
யாவையும் உணர்ந்தாய் போற்றி!
யாவையும் பிரிந்தாய் போற்றி! 83

கடம்பவனத்து அருட்கடல்

இடர்உறப் பிணித்த இந்தப்
பழியினின்று என்னை ஈர்த்துஉன்
அடியிணைக்கு அன்பன் ஆக்கும்
அருட்கடல் போற்றி! சேல்கண்
மடவரல் மணாள போற்றி!
கடம்பமா வனத்தாய் போற்றி!
சுடர்விடு விமானம் மேய
சுந்தர விடங்க போற்றி! 84

---

83 துடைப்பாய்: அழிப்பாய். பிரிந்தாய்: நீங்கினாய்.

84 இடர்: துன்பம். உற: அடைய. பிணித்த: பற்றிய ஈர்த்து: இழுத்து அடிஇணை: இரண்டு திருவடிகள். சேல்கண்மடவரல்: மீனாட்சியம்மை. சுடர்விடு விமானம்: ஒளிவீசும் விமானம். மேய: பொருந்திய. விடங்கன்: உளியினால் செய்யப்படாதவன்.

மறை முதல் அடிகள்

பூசையும் பூசைக்கு ஏற்ற
பொருள்களும் பூசை செய்யும்
நேசனும் பூசை கொண்டு
நியதியின் பேறு நல்கும்
ஈசனும் ஆகிப் பூசை
யான்செய்தேன் எனும்என் போத
வாசனை அதுவும் ஆன
மறைமுதல் அடிகள் போற்றி! 85

கருணை வெள்ளம்

வந்தஅரமங் கையர்கவரி மருங்கு வீச,
மந்தார கற்பகப்பூ மாரி தூற்ற,
அந்தரநாட் டவர்முடிகள் அடிகள் சூட,
அயிராணி முலைத்தடந்தோய்ந்து அகலந் திண்தோள்
விந்தமெனச் செம்மாந்து விம்மு காம
வெள்ளத்துள் உடல்அழுந்த, உள்ளம் சென்று
சுந்தரநா யகன்கருணை வெள்ளத்து ஆழ்ந்து
தொன்முறையின் முறைசெய்தான் துறக்கநாடன் 86

---

85 ஏற்ற: தகுதியான. நேசன்: அன்பன். நியதி: முறை. பேறு: பயன். போதவாசனை: தற்போத வாசனை. மறைமுதல் அடிகள்: வேதமுதலாகிய திருவடிகள்.

86 அரமங்கையர்: தேவமகளிர். பூமாரி: மலர்மழை. தூற்ற: பொழிய. அந்தர நாட்டவர்: துறக்க நாட்டவர். அயிராணி: இந்திரன் மனைவி. அகலம்: மார்பு. திண்தோள்: வலியதோள். விந்தம்; விந்திய மலை. செம்மாந்து: இறுமாந்து. விம்மு: பெருகிய. அழுந்த: மூழ்க. தொல்முறை: பழைய முறைப்படி. முறைசெய்தான்: அரசு செய்தான். துறக்கநாடன்: தேவேந்திரன்.

வெள்ளையானைச் சாபந்தீர்த்தது

வண்டுஉளரும் தண்துழாய்
மாயோன் இறுமாப்பும்
புண்டரிகப் போதுஉறையும்
புத்தேள் இறுமாப்பும்
அண்டர்தொழ வாழ்உன்
இறுமாப்பும், ஆலாலம்
உண்டவனைப் பூசித்த
பேறுஎன்று உணர்ந்திலையால். 8

விடையவன் விடைகொடுத்தான்

இடையறு அன்பின் வேழம்
இங்ஙனம் கூற, "விண்ணாடு
உடையவன் நம்பால் மெய்யன்பு
உடையவன்; அவனைத் தாங்கி
அடைவதே நமக்கு வேண்டும்
அகமகிழ்வு'' என்னாப் பின்னும்
விடையவன் வரங்கள் நல்கி,
விடைகொடுத்து அருளினானே. 8

---

87 வண்டு உளரும்: வண்டுகள் கிண்டுகின் தண்துழாய் மாயோன்: குளிர்ந்த துளசிமாலை யுடைய திருமால். இறுமாப்பு: செருக்கு. புண்டரிக போது உறையும்புத்தேள்: தாமரைப் பூவில் இருக்கு பிரமன். அண்டர்: தேவர். ஆலாலம் உண்டவன் நஞ்சை உண்டவனான சிவபெருமான். பேறு: பயன்

88 இடையறு: நீங்காத. வேழம்: (இங்கே) வெள்ளையானை விண்ணாடு உடையவன்: தேவலோகத்தை உடையவனா இந்திரன். நம்பால்: நம்மிடம். தாங்கி அடைவதே சுமந்து செல்வதே. அகமகிழ்வு: உள்ளக்களிப்பு விடையவன்: இடபவாகனத்தையுடைய இறைவன்.

சிவகதிச் செல்வர் ஆவார்

இம்மையில் அறமுன் மூன்ருல்
எய்திய பயனை எய்தி,
அம்மையின் பகவான் ஈர்ஏழ்
அரும்பதம் அளவும், வானில்
வெம்மைஇல் போக மூழ்கி
வெறுப்புவந்து அடைய, உள்ளச்
செம்மையில் விளைபே ரின்பச்
சிவகதிச் செல்வர் ஆவார். 89

அரசன் அருள்நிழல் அடைந்தான்

பவநெறி கடக்கும் பார்த்திவன், கிரணம்
பரப்புஇளம் பரிதிபோல், மலயத்
துவசனைப் பயந்து, மைந்தன்மேல் ஞாலம்
சுமத்தி,நாள் பலகழித்து, ஒருநாள்,
நவவடிவு இறந்தோன் ஆலயத்து எய்தி,
நாதனைப் பணிந்து,மூ வலம்செய்து,
உவமைஇல் இன்ப அருள்நிழல் எய்தி,
ஒன்றிஒன் ருநிலை நின்ருன். 90

---

89 இம்மை: இப்பிறவி. அறமுன் மூன்று; அறம், பொருள், இன்பம். அம்மை: மறுமை. மகவான்; இந்திரன். ஈர்ஏழ்: பதினுன்கு. வெம்மைஇல்; வெப்பமில்லாத. உள்ளச் செம்மை: மனத்தூய்மை.

90 பவநெறி: பிறவிக்குக் காரணமான வழி. பார்த்திவன்: பாண்டியன். கிரணம்: ஒளி. பரப்பி: வீசி. பரிதி: சூரியன். மலயத்துவஜன்: மலயத்துவசபாண்டியன். பயந்து: பெற்று. ஞாலம் சுமத்தி: அரசுப் பாரத்தைச் சுமத்தி. நவவடிவு இறந்தோன்: ஒன்பது வடிவங்களையும் கடந்த சோமசுந்தரக் கடவுள். மூ:மும்முறை ஒன்றி ஒன்ருநிலை: சேர்ந்தும் சேராத' இரண்டற்ற நிலை.

மீனாட்சிதிரு அவதாரத் தோற்றுவாய்

கன்னிஒரு பங்கினர்
கடம்பவனம் எல்லாம்
நன்னகரம் ஆனது
நவின்றும்;உலகு ஈன்ற
அன்னைமகள் ஆகி,மல
யத்துவச னாகும்
தென்னன் இடை வந்துமுறை
செய்தது,உரை செய்வாம். 9

மலயத்துவசன் மாண்பு

மனுஅறம் உவந்துதன்
வழிச்செல நடத்தும்
புனிதன்;மல யத்துவசன்;
வென்றிபுனை பூணன்;
கனிஅமுதம் அன்னகரு-
ணைக்குஉறையுள்; காட்சிக்கு
இனியன்;வட சொல்கடல்,
தமிழ்க்கடல் இகந்தோன். 9

---

91 கன்னி ஒரு பங்கினர்: உமையொருபாகன். நவின்று: கூறினோம். உலகு ஈன்ற அம்மை: உலகனைத்தையு பெற்ற உமாதேவியார். மகள் ஆகி: புதல்வியாய் தோன்றி. மலயத்துவசனாகும் தென்னன் இடை: மலய துவச பாண்டிய மன்னனிடத்து. முறைசெய்தது அரசாட்சி செய்தது.

92 மனு அறம்: மனுதருமம். உவந்து:மகிழ்ந்து. நடத்தும் செங்கோலோச்சும். புனிதன்: தூய்மையன். வென்றி புனைபூணன். வெற்றியையே தான் அணியும் அணி கலனாக உடையவன். கனி அமுதம்: சுவைமுதிர்ந்த அமுதம். உறையுள்: தங்குமிடம். வடசொல்: வடமொழி. இகந்தோன்: கடந்தவன். 'தென்சொல் கடந்தான், வடசொற்கடற்கு எல்லை தேர்ந்தான்' என்ற கம்பரா மாயணப் பாடல் ஈண்டு நோக்கற்பாலது,

காஞ்சனையைக் கைப்பிடித்தான்

வேனில்விறல் வேள்வடிவன்;
வேட்கைவிளை பூமி
ஆனமட வார்கள்,பதி
னுயிரவர் உள்ளான்;
வான்ஒழுகு பானுவழி
வந்துஒழுகு சூர
சேனன்மகள் காஞ்சனையை
மன்றல்வினை செய்தான். 93

அசுவமேத வேள்வி

கண்ணுதலை முப்பொழுதும்
வந்துபணி கற்ருேன்;
எண்ணில்பல நாள்மகவுஇ-
லாவறுமை எய்திப்
பண்ணரிய தானதரு-
மம்பலவும் ஆற்றி,
புண்ணிய நிரம்புபரி
வேள்விபுரி குற்ருன். 94

வேனில்விறல் வேள்: வேனில் காலத்து வெற்றி கொள்ளும் மன்மதன். வடிவன்: உருவன்: வேட்கை விளைபூமி; காமப்பயிர் விளைகின்றபூமி. மட வார்கள்: காமக்கிழத்தியர். வான் ஒழுகு: வானில் செல்லும். பானுவழி: சூரியன் மரபில். ஒழுகு: கடைப் பிடிக்கும். மன்றல்வினை: திருமணம். தயரதன் அறுப தினுயிரம் காமக் கிழத்தியரைப் பெற்றிருந்தான் என்ப.

கண்ணுதல்: சோமசுந்தரக்கடவுள். எண்ணில்: அளவிறந்த. மகவு: பிள்ளைப்பேறு. பண்ணரிய: செய் வதற்கு அரிய. ஆற்றி: செய்து. நிரம்பு: நிரம்பிய. பரி வேள்வி அசுவமேதயாகம். புரிகுற்ருன்: செய்யலுற்ருன்.

மகவேள்வி புரிதல்

மிக்கமக வேள்விசெய்
விருப்புடையன் ஆகி,
அக்கணம் அதற்குஉரிய
யாவையும் அமைத்து,
தக்கநிய மத்து,உரிய
தேவியோடு சாலை
புக்கனன், இருந்துமக
வேள்விபுரி கிற்பான்.

பரஞ்சுடர் தனித்தான்

ஐம்முகன் அனாதிபர-
மாத்தன்உரை ஆற்றால்,
நெய்முக நிறைத்து,அழல்
நிமிர்த்துவரும் எல்லை,
பைம்முக அராஅணி
பரஞ்சுடர் தனிப்ப,
மைம்முக நெடுங்கண் இம-
வான்மனைவி நாண.

---

95 மிக்க: நலமிக்க. மகவேள்வி: புத்திரகாமேட்டியாக
தக்க;தகுந்த. நியமத்து: நியமத்துடன். தேவி:மனை
சாலை: வேள்விச்சாலை. புரிகிற்பான்: செய்யத் தொட
க்ஞன்.

96 ஐம்முகன், அனாதி, பரமாத்தன்: சிவபெருமான். உ
ஆற்றால்: சொன்னவாறு. நெய்முகநிறைத்து:நெய்
ஓமகுண்டத்தில் நிறைத்து. அழல்: தீ. நிமிர்த்
வளர்ந்து. எல்லை: பொழுது: பைம்முக அரா அ
பரஞ்சுடர்: படத்தையுடைய பாம்பை அணிந்த சி
பரஞ்சோதி. தனிப்ப: தனிக்கவும்.மைம்முகநெடுங்கண்
மைதீட்டிய நீண்ட கண்.

நற்குறிகள்

வள்ளல்,மல யத்துவச
மீனவன் வலத்தோள்
துள்ள,மனை காஞ்சனை
சுருங்கிய மருங்குல்
தள்ள,எழு கொங்கைகள்
ததும்ப,நிமிர் தீம்பால்
வெள்ளம்ஒழு கக்கரிய
வேல்கண்,இடன் ஆட. 97

எங்கும் மங்கல முழக்கம்.

இவ்உலகம் அன்றி,உலகு
ஏழும்மகிழ்வு எய்த,
சைவமுதல் ஆயின
தவத்துறை நிவப்ப,
ஔவிய மறம்கெட,
அறம்குது கலிப்ப,
தெய்வமறை, துந்துபி
திசைப்புலன் இசைப்ப. 98

மீனவன்: பாண்டியன். துள்ள: துடிக்க. மனை. மனைவி. சுருங்கிய மருங்குல்: நுண்ணிய இடை. தள்ள: வளைய. ததும்ப: தளும்ப. நிமிர்: பெருகிய. தீம்பால்: இனியபால். வேல்கண்: வேல்போன்ற கண். இடன் ஆட: இடக்கண் துடிக்க.

தவத்துறை: தவநெறி. நிவப்ப: மேலோங்க. ஔவிய மறம்: பொறாமை முதலிய பாவங்கள். துந்துபி: தேவதுந்துபி. திசைப்புலன்: திசையிடங்கள். இசைப்ப: ஒலிக்க.

ஈன்ருள் மூன்று பிராயத்தாள்

தெள்அமுத மென்மழலை
சிந்த,இள மூரல்
முள்எயிறு அரும்ப,முலை
மூன்றுடையது ஓர்பெண்
பிள்ளை என, மூஒரு
பிராயமொடு நின்ருள்;
எள்ளரிய பல்உயிரும்
எவ்வுலகும் ஈன்ருள்.

வீடு அளிக்கும் அம்மை.

குறுந்தளிர்மெல் அடிக்கிடந்த சிறுமணிநூ
புரம்சதங்கை குழறி ஏங்க,
நறுந்தளிர்போல் அசைந்து,தளர் நடைஒதுங்
மழலை,இள நகையும் தோன்ற,
பிறந்தபெரும் பயன்பெறுபொன் மாலைமடி
இருந்தொருபெண் பிள்ளை ஆனுள்;
அறந்தழுவு நெறிநின்ருேர்க்கு இகம்,போகம்,
வீடுஅளிக்கும் அம்மை அம்மா! 1

---

99 தெள் அமுத: தெளிந்த அமுதம் போன்ற. சிந்
தோன்ற. இளமூரல்: புன்னகை. முள்எயிறு: கூ
பற்கள். அரும்ப; வெளிப்பட. மூஒரு பிராயம்:
மூன்று வயது. எள்அரிய: இகழ்தலில்லாத.

100 தளிர்குறு மெல்அடி; தளிர்போன்ற சிறிய மெல்
திருவடி. நூபுரம்: சிலம்பு. குழறி ஏங்க: கலந்
ஒலிக்க. நறும்: நறிய. இளநகை: புன்னகை
பொன்மாலை: காஞ்சனமாலை. அறம் தழுவுநெ
நின்ருேர். அறத்தொடு பொருந்திய நன்னெறியி
ஒழுகுவோர். அம்மை: உமையம்மை.

பெருது பெறுமகவு

செய்யவாய் வெளிருது, துணைமுலைக்கண்
கருகாது, சேல்போல் நீண்ட
மையவாய் மதர்த்தகருங் கண்பசவாது,
ஐயிரண்டு மதியம் தாங்காது,
ஐயஆ லிலைவருந்தப் பெருது,பெறு
மகவை எடுத்து அணைத்தாள்; மோந்தாள்;
துய்யவாய் முத்தங்கொண்டு இன்புற்ருள்;
முன்பெற்ற தோகை அன்னுள். 101

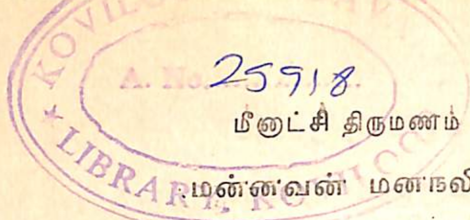
மன்னவன் செய்தவம்

பரை, ஆதி விருப்பு,அறிவு, தொழிலாகி,
உலகமெலாம் படைத்து, காத்து,
வரையாது துடைத்து,மறைத்து, அருளி,அவை
நின்றும்தன் வடிவு வேருய்,
உரைஆதி மறைகடந்த ஒருமுதல்வி
திருமகளாய் உதித்தற்கு, இந்தத்
தரையாளும் மன்னவன்செய் தவமிதுவோ?
அதற்குரிய தவந்தான் மன்னே! 102

---

101 செய்ய: சிவந்த. வெளிருது. வெளுப்படையாமல். துணை: இரண்டு. சேல்போல்: சேல் மீன்போல். மையவாய்: மையையுடையவாய். மதர்த்த: கொழுத்த. பசவாது: பசக்காமல். ஐயிரண்டு மதியம்: பத்து மாதம். ஐய ஆலிலை: நொய்மையாகிய ஆலிலைபோன்ற வயிறு. மோந்தாள்: உச்சி மோந்தாள். துய்ய: தூய்மையான. முன்பெற்ற தோகை அன்னுள்: (உமை அம்மையை) முன்னர் பெற்ற மயில்போன்றமேனையை ஒத்த காஞ்சனமாலை.

102 பரை: பராசத்தி. ஆதி: ஆதிசத்தி. விருப்பு, அறிவு, தொழிலாகி, இச்சாசத்தி, ஞானசத்தி. கிரியாசத்தி என்பவைகளாகி. வரையாது ஒழிவின்றி. உரை ஆதி: வாக்கு மனங்களையும். கடந்த: தாண்டி நிற்கிற. ஒரு முதல்வி: ஒப்பற்ற தலைவி. தரை: நிலம். மன்னே. பெரிதாகும்.

மன்னவன் மனநலிவு

மகவுஇன்றிப் பலபகல்யான் வருந்தி,அரும்
தவம்புரிந்தேன்; மைந்தன் பேறு
தகஇந்த மகம்செய்தேன்; அதுவும்ஒரு
பெண்மகவைத் தந்தது; அந்தோ!
முகஇந்து நிலவுஒழுக வருபெண்ணும்
முலைமூன்றாய் முகிழ்த்து, மாற்றார்
நகவந்தது என்னேயோ? என்றுஉவகை
இலன்ஆகி, நலியும் எல்லை, 1

விண் இழி பேச்சு

"மன்னவ! நின் திருமகட்கு மைந்தர்போல்
சடங்குஅனைத்தும் வழாது வேதம்
சொன்னமுறை செய்து,பெயர் தடாதகைஎன்று
இட்டு,முடி சூட்டு வாய்;இப்
பொன்அனையாள் தனக்கு.இறைவன் வரும்பொழுதுஓர்
முலைமறையும்; புந்தி மாழ்கேல்"
என்ன,அரன் அருளால்ஓர் திருவாக்கு
விசும்பிடைநின்று எழுந்தது அன்றே. 1

---

103 பல பகல்: பலகாலம். மைந்தன் பேறுதக: புதல்
பேறு பொருந்த. மகம்: வேள்வி. முகஇந்
முகமாகிய சந்திரன். முகிழ்த்து: அரும்பப்பெற்
மாற்றார் நக: பகைவர் சிரிக்க. உவகை: மகிழ்ச்
நலியும் எல்லை: வருந்தும்பொழுது.

104 மைந்தர்: புதல்வர். சடங்கு: மறைவழி மங்கல
செயல்கள். வழாமல்: தவறாது. பொன் அனையாள்
பொன்போன்ற வடிவுடையாள். புந்திமாழ்கே
மனம் வருந்தாதே விசும்பு: வான்.

முடி புனை செயல்

சொல்வாய்மைக் கலைத்தெளிவு, முழுமதியைப்
பிளந்து,இருபால் சொருகி அன்ன
பல்,வாய்,மைக் கடகரி,தேர், பரிஉகைக்கும்
திறனும்,அழல் பகழி தூர்க்கும்
வில்,வாள்,வச் சிரம்முதறபல் படைத்தொழிலும்
கண்டு,இளமை விழுங்கு மூப்பில்
செல்வாய்மைத் திறல்அரசன், திருமகட்கு
முடிசூட்டும் செய்கை பூண்டான். 105

முடங்கல் போக்கினான்

முடிகவிக்கும் மங்கலநாள் வரையறுத்து,
திசைதோறும் முடங்கல் போக்கி,
கடிகெழுதார் மணிமௌலிக் காவலரை
வருவித்துக் காவல் சூழ்ந்த
கொடிஅணிமா நகரெங்கும் விழாஎடுப்ப
அழகுஅமைத்து, குன்றம் அன்ன
தொடிகெழுதோள் சுமதிதிரு மணத்தினுக்கு
வேண்டுவன சூழ்ந்து செய்தான். 106

---

05 வாய்மைச்சொல் கலைத்தெளிவு: உண்மையைக் கூறும் கலைகளின் தெளிவு. முழுமதி: பூரண சந்திரன். பால்: பக்கம். பல்: தந்தங்கள். மை கட கரி: கரிய மதத்தினை யுடைய யானை. பரி உகைக்கும்: குதிரையைச் செலுத்தும். திறன்: திறமை. அழல்பகழி: தீக்கணை. இளமை விழுங்கு மூப்பு: இளமையைப் போக்கிய மூப்பு. திறல்: வெற்றி.

06 முடிகவிக்கும்: முடி சூட்டுதற்குரிய. மங்கல நாள்: நன்னாள். வரையறுத்து: நிச்சயித்து. முடங்கல்: ஓலை. கடிகெழுதார் மணிமௌலி: மணம் பொருந்திய மாலையை அணிந்த மணிமுடி. காவலர்: மன்னர்கள். காவல் சூழ்ந்த: மதில் சூழ்ந்த. கொடி அணி: கொடிகளையுடைய அழகிய. தொடிகெழு: வீரவளை அணிந்த. சுமதி: சுமதி என்னும் அமைச்சன்.

அரிஅணை வழிபாடு

மங்கலதூ ரியம்முழங்க, மால்யானை
உச்சிமிசை வந்த பூத
கங்கைமுதல் ஒன்பதுதீர்த் தமும்நிரப்பி,
கதிர்விடுபொற் கடம்பூ சித்து,
புங்கவரை மந்திரத்தி வளர்த்து,அமுதம்
இருத்தி,எரி பொன்னாற் செய்த
சிங்கமணி ஆதனத்தை நேசித்துப்
பூசித்துத் தெய்வம் ஏத்தி,

மீனாட்சிக்கு மகுடம் சூட்டினார்

புங்கவர்மந் தாரமழை பொழிய,அரும்
தவர்ஆக்கம் புகல, தெய்வப்
பங்கயமென் கொம்பனையார் ஆட,முனி
பன்னியர்பல் லாண்டு பாட,
மங்கலதூ ரியம்முழங்க, மறைதழங்க,
மாணிக்க மகுடம் சூட்டி,
எம்கருணைப் பெருமாட்டிக்கு அரசுஅமைச்சர்
பணியும்தன் இறைமை நல்கா,

---

107 தூரியம்: வாத்தியங்கள். மால்: பெரிய. மி
முடியில். பூதகங்கை: தூய்மையான கங்கை
கதிர்விடு பொற்குடம்: ஒளிவீசும் பொன்குடம். பு
வரை: தேவர்களை. அருத்தி: உண்பித்து. எரிபொ
ஒளிவீசும் பொன். சிங்கமணி ஆதனம்: மணிக
இழைத்த சிம்மாதனம். ஏத்தி: வழிபட்டு.

108 புங்கவர்: தேவர். மந்தாரம்: மந்தார மலர். ஆக்க
வாழ்த்து. பங்கயம்: தாமரை. மென்கொம்
அனையார்: மெல்லிய பூங்கொம்பினை ஒத்த மகளி
முனிபன்னியர்: முனி பத்தினிகள். தழங்க: முழங்
எம்கருணைப் பெருமாட்டி: தடாதகைப் பிராட்டியா
தன் இறைமை: தன் தலைமையை. நல்கா: கொடுத்

பெண் அரசி பவனி வந்தாள்

பால்அனைய மதிக்கவிகை மிசைநிழற்ற,
மதிகிரணம் பரப்பி அன்ன
கோலமணிக் கவரிபுடை இரட்ட,மலர்
மழைதேவர் குழாங்கள் தூற்ற,
காலைஇளம் கதிர்கயிலை உதித்துஎன,வெண்
கடாயானைக் கழுத்தில் வேப்ப,
மாலைமுடிப் பெண்ணரசை, மங்கலதூ
ரியம்முழங்க வலஞ்செய் வித்தான். 109

வான்நாடு பெற்றான்

விண்நாடு மொழிகேட்ட மகிழ்ச்சியினும்
திருமகள்தன் விளக்கம் நோக்கி,
உள்நாடு பெரும்களிப்புத் தலைசிறப்ப,
சிலபகல்சென்று ஒழிய, மேனாள்
புண்நாடு வேல்மங்கை குதுகலித்து
நடிப்ப,தன் புயமேல் வைத்த
மண்நாடு மகட்குஅளித்து, வான்நாடு
பெற்றான்அம் மகவு பெற்றான். 110

---

109 பால்அனைய மதிக்கவிகை: பால்போலும் வெண்ணிற முடைய சந்திர வட்டக்குடை. மிசைநிழற்ற: மேலே நிழலைச்செய்ய. மதி. சந்திரன். கோலமணிக் கவரி: அழகிய வெண் கவரிகள். புடை: இரு பக்கங்களிலும். வெண்கடா யானை: வெண்மையான மதமுடைய யானை. கழுத்து: பிடரி.

110 விண் நாடுமொழி: அசரீரி. உள்: உள்ளத்தில். நாடு: விரும்புகின்ற. புண்நாடுவேல் மங்கை: (பகைவர் களின்) தசையினை நாடுகின்ற வேலையுடைய வீர மங்கை. குதுகலித்து நடிப்ப: மகிழ்ந்து கூத்தாடுமாறு. புயம்: தோள். வான் நாடு: வானுலகம். அம்மகவு பெற்றான்: அப் புதல்வியைப் பெற்றவனாகிய மலயத்துவசன்.

ஒருகுடைக்கீழ் உலகு ஆண்டாள்

விரதநெறி அடைந்துஈற்றுக் கடன்பிறவும்
தாதைக்கு விதியால் ஆற்றி,
அரதனமெல் அணைமேற்கொண்டு உலகம்எல
ஒருகுடைக்கீழ் ஆள்வாள் ஆனாள்;
சரதமறை யாய்,மறையின் பொருள்ஆய்,அப்
பொருள்முடிவு தரன்ஆய். தேனின்
இரதம்என, பூவின்மணம் எனப்பரமன்
இடம்பிரியா எம்பி ராட்டி. 1

பெண்ணரசின் பெருமை

மண்அரசு இறைஞ்ச, ஞாலம்,
மநுவழி புரந்து, மாறன்
விண்அரசு இருக்கை எய்தப்
பெற்றபின், விடையோன் உள்ளத்து
எண்அரசு அன்னம் என்ன,
தென்னவன் ஈன்ற கன்னிப்
பெண்அரசு இருந்து; நேமி
உருட்டிய பெருமை சொல்வாம். 1

---

111 ஈற்றுக்கடன்; இறுதிச்சடங்கு. தாதை: தந்
விதியால்: முறைப்படி. ஆற்றி: செய்து. அரதனமெ
அணை: மணிகள் இழைத்த மெல்லிய சிம்மாசன
சரதம்; உண்மை. தேனின் இரதம்: தேனின் சுவ
பரமன் இடம்பிரியா எம்பிராட்டி: இறைவனிடமிருந்
நீங்காதஅம்பிகையானதடாதகைப்பிராட்டி.

112 மண்அரசு: நிலஉலகத்து அரசர்கள். இறைஞ்
வணங்க. ஞாலம்: மண்ணுலகம். புரந்து: ஆண்
மாறன்: மலயத்துவச பாண்டியன். விண்ண
இருக்கை எய்த: விண்ணுலகத்தில் இந்திரன்இருக்
அடைய. விடையோன்: இடபவாகனத்தையுடைய இ
வன்: எண் அரசு அன்னம்: திருவுள்ளத்தின்கண்
கருதுகின்ற அரசஅன்னம். தென்னவன்: பாண்டியன்
நேமி உருட்டிய: ஆணையாகிய திகிரியைச் செலுத்திய

அன்புதுன்னிய கடவுள்பூசை

இன்னியம் இயம்பு மாக்கள்
எழுப்ப,வான் இரவி தோன்ற,
கன்னல்ஐந்து என்னப் பள்ளித்
துயில்எழீஇக் கடிநீர் ஆடி,
தன்இறை மரபுக்கேற்ற நியதி,மா
தானம், அன்பு
துன்னிய கடவுள் பூசைத்
தொழில்முதல் அனைத்தும் முற்று, 113

முக்கண் கரும்பு

திடம்படும் அறிஞர் சூழ,
சிவபரன் கோயில் முன்னி,
கடம்புஅடி முளைத்த முக்கண்
கரும்பினை, மறைவண்டு ஆர்க்கும்
விடம்பொதி கண்டத் தேனை,
விதிமுறை வணங்கி, மீண்டு
குடம்பயில் குடுமிச் செம்பொற்
குருமணிக் கோயில் நண்ணி, 114

---

13 இன்னியம்: இனிய வாத்தியங்கள். இயம்பு: ஒலிக்கும். மாக்கள்: மக்கள். வான் இரவி: சூரியன். கன்னல் ஐந்து: நாழிகை ஐந்து. துயில் எழீஇ: உறக்கம் நீத்து எழுந்து. கடிநீர் ஆடி: மணமுள்ள நீரில் மூழ்கி. தன் இறை மரபு: தன் மன்னர் மரபு. ஏற்ற: தக்க. நியதி: செய்கடன்கள். அன்பு துன்னிய: அன்புமிக்க. முற்று: செய்து முடித்து.

14 திடம்படு: கலங்காத. சிவபரன்: சோமசுந்தரக் கடவுள். முன்னி: அடைந்து. கடம்பு அடி: கடம்ப மரத்தின் அடியில். முக்கண் கரும்பு: முக்கண்ணனான இறைவன். மறைவண்டு: வேதமாகிற வண்டு. ஆர்க்கும்: ஒலிக்கும். விடப்பொதிகண்டத் தேனை: நஞ்சு பொதிந்த கழுத்தையுடைய தேனாகிய பெருமானை. குடம்படுகுடுமி: கலசங்கள் பொருந்திய முடியினையுடைய. குருமணி; நிறம் பொருந்திய மணிகள். கோயில்: மாளிகை, கரும்பென்றும் தேனென்றும் இறைவனை உவமித்தார். 'கண்கள் மூன்றுடையதோர் கரும்பு' என்கிறது திருவிசைப்பா.

கன்னி நாடு

வரைசெய் பூண்முலைத் தடாதகை
மடவரல் பிராட்டி,
விரைசெய் தார்முடி வேய்ந்து,தண்
குடைமநு வேந்தன்
கரைசெய் நூல்வழி கோல்செலக்
கன்னியாம் பருவத்து
அரசு செய்தலால் கன்னிநாடு
ஆயதுஅந் நாடு. 115

முனிவரர் வினா

இன்ன வாறுஉமை அவதரித்து
இருந்தனள் என்னு,
பொன்அ வாவினர் பெற,எறி
பொருநைகால் பொருப்பன்
சொன்ன வாய்மைகேட்டு, அகம்களி
தூங்கினர் தொழுது,
மின்னு வார்சடை முனிவரர்
வினவுரை செய்வார். 116

---

115 வரைசெய்: மலையைஒத்த. மடவரல்: இளம்பெண். விரைசெய்: மணம் வீசுகின்ற. தார்முடிவேய்ந்து: மாலையணிந்த முடியைத் தாங்கி. மநுவேந்தன் கரைசெய்நூல்வழி: மனு அரசனால் வரையறை செய்யப்பட்ட நீதி நூலின்படி. கோல்: செங்கோல்.

116 பொன் அவாவினர் பெற: பொன்னை விரும்பினவர்கள் பெறுமாறு. எறிபொருநை கால் பொருப்பன்: வீசுகின்ற தாமிரபன்னி நதியைப்பெற்ற பொதியமலையில் வசிக்கும் அகத்திய முனி. வாய்மை: உண்மை. அகம் களிதூங்கினர்: மனம் களிப்புற்றவராய். மின்னுவார் சடை: மின்னலைப்போன்ற நீண்ட சடையையுடைய.

அம்பிகை அவதாரங்கள்

திருந்து நான்மறைச் சென்னியும்
தீண்டுதற்கு அரிதாய்
இருந்த நாயகி, யாவையும்
ஈன்றஎம் பிராட்டி,
விரிந்த அன்புகூர் தக்கனும்,
வெற்பனும், பன்ஞள்
வருந்தி நோற்றலால், அவர்க்குஒரு
மதலையாய் வந்தாள். 117

விளையாட்டு அயரும் செயல்

ஒளியால் உலகுஈன்று உயிர்அனைத்தும்
மீன்போல் செவ்வி உறநோக்கி,
அளியால் வளர்க்கும் அங்கயற்கண்
அன்னே! கன்னி அன்னமே!
அளியால், இமவான் திருமகளாய்,
ஆவி அன்னம், மயில்,பூவை,
தெளியா மழலைக் கிளிவளர்த்து,
விளையாட்டு அயரும் செயல்என்னே! 118

---

117 திருந்து: திருத்தமாகிய. நான்மறைச் சென்னி நான்கு வேதங்களின் முடிபு. விரிந்த அன்பு கூர் தக்கன்: அளவில்லாத அன்புமிகுந்த தக்கன். வெற்பன்: மலைஅரசன். மதலை: மகவு.

118 ஒளியால்: (அம்பிகைதனது) ஒளியினுல். செவ்வி: பக்குவம். அளி: கருணை. அங்கயற்கண் அன்னே: மீனுட்சித்தாயே! இமவான்: மலையரசன். ஆவிஅன்னம்: தடாகத்தின்கண் உள்ள அன்னம். தெளியா: பொருள் தெரியாத. விளையாட்டு அயரும்: விளையாடுகின்ற. (விச்சுவாசு என்னும் விஞ்சையன் மகள் விச்சாவதி என்பவள் மீனுட்சி அம்மையை அன்புடன் துதிக்கும் பாடல்கள் இதுவும், அடுத்து வரும் இரண்டும்)

விளையாட்டு வனப்பு

அண்டக் குவைவெண் மணற்சிறுசோறு
ஆக்கி, தனியே விளையாடும்
கொண்டல் கோதாய்! படிஎழுதல்
ஆகா உருவக் கோகிலமே!
கொண்டல் குடுமி இமயவரை
அருவி கொழிக்கும் குளிர்முத்தால்
வண்டல் குதலை மகளிரொடும்
விளையாட்டு அயரும் வனப்புஎன்னே! 119

பாதமலர் சிவக்க விளையாடல்

வேத முடிமேல் ஆனந்த
உருவாய் நிறைந்து விளையாடும்
மாதர் அரசே! முத்தநகை
மானே! இமய மடமயிலே!
மாதர் இமவான் தேவி,மணி
வடம்தோய் மார்பும், தடம்தோளும்
பாத மலர்சேப் புறமிதித்து,
விளையாட்டு அயரும் பரிசுஎன்னே! 120

---

119 அண்டக்குவை: அண்டக்கூட்டங்களை. வெண்மணல் சிறுசோறுஆக்கி: வெண் மணலால் சிறுசோறு ஆக்குவதுபோல் ஆக்கி. கொண்டல் கோதாய்: மேகம் போன்ற கூந்தலுடைய அன்னாய். படி: ஒப்பு. கோகிலம்: குயில்போன்றவளே. கொண்டல்குடுமி: முகில் தழுவும் முடியுடைய. இமயவரை: இமயமலை, வண்டல்: ஒருவகை மகளிர்விளையாட்டு. குதலை: மழலை. வனப்பு: அழகு.

120 முடி: உச்சி. மாதர் அரசே: பெண்ணரசே. முத்தநகை மானே: முத்துப்போன்ற பற்களையுடைய பெண்மானே. மடமயில்: இளமயில். மாதர் இமவான் தேவி: அழகிய மலையரசன் மனைவியாகிய மேனை. மணிவடம் தோய்மார்பு: முத்துவடம் பொருந்திய மார்பு. தடம்: பருத்த. சேப்புற: சிவக்குமாறு. பரிசு: தன்மை.

வரம்கொடுப்ப வந்துநின்றாள்

யாழ்இயல் மொழியால் இவ்வழி பாடி
ஏத்தினாள் ஆக,மெய் உள்ளத்து
ஆழிய அன்பின் வலைப்படு, கருணை
அங்கயற் கண்மட மான்ஓர்
சூழிய நுழைமெல் இளங்குழல் குதலை,
தொண்டைவாய் அகவைமூன்று எய்தி,
வாழ்இளங் குழவி ஆகிஆ லயத்து
வந்துநின் றாள்,வரம் கொடுப்பாள். 121

மகஉருவுஆகி அருள்சுரக்க

இறைஞ்சிஅஞ் சலித்தாள் தன்னை,எம் அன்னை
"யாதுவேண் டினை"என "என்றும்
நிறைந்தபேர் அன்பு நின்அடிப் போதின்
நீங்கலா நிலைமைதந்து அருள்"என்று
அறைந்தனள்; "இன்னும் வேண்டுவது ஏது"என்று
அருள,"இம் மகஉருவு ஆகிச்
சிறந்துவந்து, என்பால் அருள்சுரந்து இருக்கத்
திருவுளம் செய்"எனப் பணிந்தாள். 122

---

121 யாழ் இயல் மொழியால்: யாழில் அமைந்த இசைப் பாட்டால். ஆழிய: ஆழ்ந்த. வலைப்படு: வலையில் அகப் படுகின்ற. அங்கயற் கண் மடமான்: மீனாட்சியம்மை. சூழிய நுழை மெல் இளம் குழல்: கொண்டை அணி பொருந்திய மெத்தென்ற சிறிய கூந்தல். தொண்டை வாய்: கொவ்வைக்கனி போன்றவாய். அகவை: வயது. குழவி: குழந்தை.

122 இறைஞ்சி: வணங்கி. அஞ்சலித்தாள்: கைகுவித்தாள். அன்னை: திருத்தாயாகிய மீனாட்சியம்மை. அடிப்போது; திருவடி மலர். நீங்கலா: நீங்காத. அறைந்தனள்: வேண்டினள். சிறந்து: சிறப்புடன். அருள்சுரந்து கருணைகூர்ந்து.

தவமகவாக வருவேன்

சிவபரம் பரையும் அதற்குநேர்ந்து அருள்வாள்,
"தென்னவர் மன்னனுய், மலயத்
துவசன்என்று ஒருவன் வரும்;அவன் கற்பின்
துணேவியாய் வருதி!அப் போதுஉன்
தவமக வாக வருவல்" என்று அன்பு
தந்தனள்; வந்தவாறு இதுஎன்று
உவமைஇல் பொதியத் தமிழ்முனி, முனிவர்க்கு
ஓதினுன், உள்ளவாறு உணர்ந்தார். 123

மீனுட்சி திருமணம்

தரைபுகழ் தென்னன் செல்வத்
தடாதகைப் பிராட்டி, தானே
திரைசெய்நீர் ஞாலம் காத்த
செயல்சிறிது உரைத்தேன்; தெய்வ
விரைசெய்பூங் கோதை மாதை
விடையவன் மணந்து, பார்ஆண்டு
அரசுசெய்து இருந்த தோற்றம்,
அறிந்தவாறு இயம்பல் உற்றேன். 124

---

123 சிவபரம்பரை: சிவசக்தியாகிய மீனுட்சி. நேர்ந்து: உடன்பட்டு. தென்னவர் மன்னன்: பாண்டியகுலத்து அரசன். கற்பின் துணேவி: கற்பின்மிக்கமனேவி. வருதி: வருவாய். வருவல்: வருவேன். அன்புதந்தனள்: கருணே செய்தாள். உவமைஇல்: ஒப்பில்லாத. ஓதினுன்: கூறினுன். (காஞ்சனமாலே முற்பிறப்பில் விச்சாவதி என்று விளங்கினுள்.)

124 தரை: புவியிலுள்ளார். திரைசெய் நீர்ஞாலம்: அலேகளே வீசும் கடல்சூழ்ந்த நிலவுலகம். தெய்வ விரைசெய் பூங்கோதை மாதை: தெய்வமணம்வீசும் மலரை அணிந்தகூந்தலே யுடைய பிராட்டியாரை. விடையவன்: இடபவாகனத்தையுடைய சிவபெருமான்.

தாயின் தனிஅரசு

காய்இரும் பரிதிப் புத்தேள்
கலியிருள் துமிப்ப, சோதி
பாய்இருங் குடைவெண் திங்கள்
படர்ஒளி நீழல் செய்ய,
மாஇரும் புவனம் எல்லாம்
மநுமுறை உலகம் ஈன்ற
தாய்,இளங் குமரி ஆகித்
தனிஅரசு அளிக்கும் நாளில், 125

திருமணப் பருவம்

மருங்குல்தேய்ந்து ஒளிப்ப, செம்பொன்
வனமுலை இறுமாப்பு எய்த,
கருங்குழல் கற்றை, பானாள்
கங்குலை வெளிறு செய்ய,
இரங்குநல் யாழ்மென் தீஞ்சொல்
இன்னகை எம்பி ராட்டிக்கு,
அருங்கடி மன்றல் செய்யும்
செவ்விவந்து அடுத்த தாக, 826

---

125 காய்இரும்பரிதிப்புத்தேள்: ஒளி வீசும் பெரிய திகிரியாகிய சூரியதேவன். கலிஇருள் துமிப்ப: துன்பமாகிய இருளைக் கெடுக்க. சோதிபாய் இருங்குடை வெண் திங்கள்: ஒளிபரந்த பெரிய குடையாகிய வெள்ளிய சந்திரன். படர்: படர்ந்த. தனி அரசு அளிக்கும்: தனிமையாக அரசாட்சிபுரியும்.

126 மருங்குல்: இடை. ஒளிப்ப: மறைய. வனமுலை: அழகிய கொங்கைகள். இறுமாப்பு எய்த: பணைத்து அண்ணாந்திருக்க. குழல்கற்றை: கூந்தல் தொகுதி. பால்நாள்: நள்ளிரவு. கங்குல்: இரவு. இரங்கும்: ஒலிக்கின்ற. இன்னகை: இனிய புன்முறுவல். அருங்கடிமன்றல்: அரிய திருமணம். செவ்வி; பருவம்.

கடிமணப்பேறு இல்லையே

பனிதரு மதிக்கொம்பு அன்ன
பாவையைப் பயந்தாள் நோக்கி,
"குனிதர நிறையப் பூத்த
கொம்பனைக்கு இன்னும் கன்னி
கனிதரு செவ்வித்து ஆயும்
கடிமணப் பேறுஇன்று" என்னுத்
துனிதரு நீரள் ஆகிச்
சொல்லினாள்; சொல்லக் கேட்டாள். 127

கொற்றம்நாட்டி மீள்வல்

"அன்னை! நீ நினைந்த எண்ணம்
ஆம்பொழுது ஆகும்; வேறு
பின்னை நீ இரங்கல்; யான்போய்த்
திசைகளும், பெருநீர் வைப்பும்
என்னது கொற்றம் நாட்டி,
மீள்வல்இங்கு இருத்தி" என்னுப்
பொன்அவிர் மலர்க்கொம்பு அன்னாள்,
பொருக்கென எழுந்து போனாள். 128

---

127 பனிதரு மதிக்கொம்பு அன்னபாவையை: குளிர்ந்த சந்திரனை ஏந்திய கொம்பினை ஒத்த பிராட்டியாரை. பயந்தாள்: பெற்ற காஞ்சனமாலை குனிதர: வளையுமாறு. கன்னி கனிதரு செவ்வித்து ஆயும்: கன்னிப் பருவமானது முதிர்ந்த அழகுடையதாயும். கடிமணப் பேறு: திருமணப்பேறு. இன்று: இல்லையே. துனிதரு நீரளாகி: வருந்தும் தன்மையை உடையவளாய்.

128 பெருநீர் வைப்பும்: கடல்சூழ்ந்த இந்நில உலகத்திலும். கொற்றம் நாட்டி: வெற்றியை நிலைநிறுத்தி. மீள்வல்: திரும்புவேன். பொன்அவிர் மலர்க்கொமபு அன்னாள்: பொன்போல விளங்கும் மலர்களையுடைய கொம்பினைஒத்த தடாதகைப் பிராட்டியார்.

பரிவு அகலத் தேரேறினாள்

தேம்பரி கோதை மாதின்
திருவுளச் செய்தி நோக்கி,
ஆம்பரிசு உணர்ந்த வேந்தர்,
அமைச்சரும் பிறரும் போந்தார்;
வாம்பரி கடாவித் திண்தேர்
வலவனும் கொணர்ந்தான்; வையம்
தாம்பரிவு அகல வந்தாள்,
ஏறினாள் சங்கம் ஆர்ப்ப. 129

பெண் படையும் புறப்பட்டது

வீங்கிய கொங்கை ஆர்த்த
கச்சினர்; விழிபோல் தைப்ப
வாங்கிய சிலையே றிட்ட
கணையினர்; வட்டத் தோல்,வாள்
தாங்கிய கையர்; வைவேல்
தளிர்க்கையர்; பிணாத்தெய் வம்போல்
ஓங்கிய ஆயத் தாரும்
ஏறினர், உடன்அத் திண்தேர். 130

---

129 தேம்பரிகோதை மாது: மணமிக்க மாலையை அணிந்த பிராட்டி. ஆம்பரிசு: ஆக்கம் உண்டாகும் தன்மை. போந்தார்; வந்தார்கள். வாம்பரி: தாவிச்செல்லும் குதிரைகள். கடாவி: செலுத்தி. வலவன்: தேர்ப்பாகன். வையம்: உலகம். பரிவு அகல: துன்பம் நீங்க. ஆர்ப்ப: ஒலிக்க.

130 வீங்கிய: பருத்த. ஆர்த்த: கட்டிய. தைப்ப: தைக்குமாறு. வாங்கிய: வளைந்த. சிலை: வில். ஏறிட்ட: பூட்டிய. கணையினர்: அம்பினையுடையவர். வட்டத் தோல்: கேடயம். வைவேல்: கூரிய வேல். பிணாத் தெய்வம்: பெண் தெய்வம். ஓங்கிய: சிறந்த. ஆயத்தார்: மகளிர் கூட்டங்கள். (மெய்க்காவலர்)

திங்கள் மாசும் குறைக்கும் குடை

மறைபல முகம்கொண்டு ஏத்தி,
வாய்தடு மாறி எய்ப்ப,
"நிறைபரம் பரை! நீ எங்கள்
நிருபர்கோன் மகளாய் வையம்
முறைசெய்து மாசு தீர்ப்பாய்;
அடியனேன் முகத்து மாசும்
குறை" என நிழற்றும் திங்கட்
கொள்கைபோல் கவிகை காப்ப. 131

வானுலகையும் வென்றாள்

இழைஇடை நுழையா வண்ணம்
இடைஇற வீங்கு கொங்கைக்
குழையிடை நடந்து மீளும்
கொலைக்கணார் குழவும்; தான
மழைகவிழ் கடாத்து வெள்ளை
வாரணம் மாவும், கோவும்
தழைகதிர் மணியும் தெய்வத்
தருக்களும் கவர்ந்து மீண்டாள். 132

---

131 ஏத்தி: துதித்து. எய்ப்ப: இளைக்க. நிறை பரம்பரை: எங்கும் நிறைந்த பராசத்தி. நிருபர்கோன்: மன்னர் மன்னன் மலயத்துவசன். மாசு: குற்றம். நிழற்றும்: நிழலைச்செய்யும். திங்கள்: சந்திரன். கவிகை: வெண் கொற்றக்குடை.

132 இழை இடை நுழையாவண்ணம்: நூல் இடையில் புகாதவாறு. இற: ஒடியுமாறு. வீங்கு: பருத்த. குழையிடை நடந்து மீளும் கொலைக்கணார்: செவி வரையில் சென்று திரும்பும் கொல்லத்தக்க கண்களைப்பெற்ற மகளிர். குழூ: கூட்டம். தானமழை கவிழ்கடாத்து: முகில்போலும் மதத்தைக் கொட்டு கின்ற சுவட்டினையுடைய. வெள்ளை வாரணம்: வெள்ளை யானை. மா: குதிரை. கோ: காமதேனு. தழைகதிர் மணி: சிந்தாமணி. தெய்வத்தரு: கற்பகம் முதலிய மரங்கள். கவர்ந்து: பற்றி.

கயிலைக்கிரி செல்வாள்

இவ்வாறு மற்றைத் திசைகக்காவலர்
யாரை யும்போய்த்
தெவ்ஆண்மை சிந்தச் செருச்செய்து
திறையும் கைக்கொண்டு
அவ்வாறு வெல்வாள் என,மூன்றுஅரண்
அட்ட மேருக்
கைவார் சிலையான் கயிலைக்கிரி
நோக்கிச் செல்வாள். 133

கிட்டினள் கயிலைமலை

சலிக்கும் புரவித் தடந்தேருடைத்
தம்பி ரரட்டி,
கலிக்கும் பலதூ ரியம்கைவரை,
தெய்வத் திண்தேர்
வலிக்கும் பரி,மள் ளர்வழங்குஒலி
வாங்கி, நேரே
ஒலிக்கும் படிகிட் டினள்ஊழிதோறு
ஓங்கும் ஓங்கல். 134

---

133 திசைக் காவலர்: திசைக் காப்பாளர். தெவ்ஆண்மை: பகைவரின் வீரம். சிந்த: கெடுமாறு. செருச்செய்து: போர் செய்து. திரை: கப்பம். மூன்று அரண் அட்ட மேருக்கைவார் சிலையான்: மும்மதிலையும் அழித்த நீண்ட மேருமலையாகிய வில்லைக் கையிலுடைய சிவபெருமான்.

134 சலிக்கும்: செல்லுகின்ற புரவி: குதிரை. தடம்தேர்: பெரிய தேர். தம்பிராட்டி; தடாதகைப்பிராட்டி. கலிக்கும்: ஒலிக்கின்ற. கைவரை: யானைகள். திண்தேர்: வலியதேர். வலிக்கும்பரி: இழுக்கும் குதிரைகள். மள்ளர்: வீரர். வாங்கி: ஏற்றுக்கொண்டு. நேரே ஒலிக்கும்படி: எதிரொலி செய்யுமாறு. கிட்டினள்: அடைந்தாள். ஊழிதோறும் ஓங்கும் ஓங்கல்: ஊழிக் காலம்தோறும் வளர்கின்ற கயிலைமலை.

வானார் கயிலை வரவேற்பு

வானார் கயிலை, மலையான்மகள்,
தன்னை நீத்துப்
போனாள், வந்தாள்என்று, அருவிக்கண்
புனல்உக்கு அந்நீர்
ஆனா ஒலியால், "அனை!வா"என்று
அழைஇத்தன் தேசு
தானும் நகையால் தழீஇ,எதிர்
ஏற்பச் சென்றாள். 135

நந்தி எந்தை உளம் தேர்ந்தனன்

ஓடித் திருமா மலைகாவலர்,
உம்ப ரார்க்கும்
நாடிப் பணிதற்கு அரிதாகிய,
நந்தி பாதம்
கூடிப் பணிந்து,இத் திறம்கூறலும்,
கொற்ற ஏனம்
தேடிக் கிடையான் உளம்தேர்ந்தனன்,
நந்தி எந்தை. 136

---

135 வான்ஆர்: விண் பொருந்திய. மலையான் மகள்: மலையரசன் புதல்வியாகிய பார்வதி தேவியார். நீத்து: நீங்கி. அருவிக்கண் புனல்உக்கு: அருவியாகிய கண்ணீரைச்சிந்தி. ஆனாஒலியால்: அந்நீரின் நீங்காத ஒலியினால். அனைவா: அன்னையேவா. அழைஇ: அழைத்து. தேசு: (இங்கே) வெள்ஒளி. தழீஇ: தழுவி. எதிர் ஏற்ப: எதிர்கொள்ளுமாறு.

136 திருமாமலை: சிறந்த பெரிய கயிலைமலை. உம்பரார்க்கும்: தேவர்களுக்கும். நந்தி: திருநந்தித்தேவர். இத்திறம்: இச் செய்தியை. கொற்றஏனம் தேடிக்கிடையான்: வெற்றி பொருந்திய திருமாலாகிய பன்றி தேடிக் காணப்படாத இறைவன். உளம் தேர்ந்தனன்: திருவுள்ளக்குறிப்பை ஆராய்ந்து அறிந்தார்.

நந்திப்படையினர் நிலை

படைஅற்று, விமானமும் பற்றுஅற
அற்று, சுற்றும்
தொடைஅற்று, இகல்மூண்டு எழுதோள்வலி
அற்று, செற்றம்
இடைஅற்று, வீர நகையற்று,அடல்
ஏறு போலும்
நடைஅற்று, அடைவார் நிலைகண்டனன்,
நந்தி அண்ணல். 137

உடையான் எழுந்தான்

உடையான் அடிதாழ்ந்து இவைஓதலும்,
ஓதம் நீத்தச்
சடையான், இளவாள் நகைசெய்து,
தருமச் செங்கண்
விடையான், சிலையான், இகல்வென்றி
விளைக்கும் தெய்வப்
படையான் எழுந்தான்; அமராடிய
பாரிற் சென்ருன். 138

---

137 அற்று: ஒழிய. விமானம்: ஊர்தி. பற்றுஅற: சிறிதுமின்றி. சுற்றும் தொடை: அணிந்த மாலைகள். இகல்: போர். செற்றம்: சினம். அடல்ஏறு: வலிமைபொருந்திய சிங்கம். அடைவார்: (திரும்பி) வருவார்.

138 உடையான்: இறைவன். ஓதலும்: கூறுதலும். ஓதம் நீத்தச் சடையான்: அலைகளையுடைய கங்கையைச் சடையிலுள்ள இறைவன். இளவாள் நகை: ஒளி பொருந்திய புன்னகை. தருமச்செங்கண் விடையான்: சிவந்த கண்களையுடைய அறமெனும் ஏற்றினை உடையான். இகல்: போர். வென்றி: வெற்றி. அமர் ஆடியபார்: போர்செய்யும் களம்.

தேவியார் சேவகம் கண்டான்

மேவி ஆகவப் பாரிடைப்
பாரிட வீரரை அமராடி,
ஓவி லாவலி கவர்ந்ததும்
அன்றினி உருத்துஎவர் எதிர்ந்தாலும்,
தாவி லாவலி கவரவும்,
மடங்கலின் தனிப்பிணா எனநிற்கும்
தேவி யார்திரு உருவமும்
சேவகச் செய்கையும், எதிர்கண்டான். 139

தன்வலப்பாதியைக் கண்டாள்

ஒற்றை வார்கழல் சரணமும்,
பாம்புஅசைத்து உடுத்தவெம் புலித்தோலும்,
கொற்ற வாள்மழுக் கரமும்,வெண்
ணீறுஅணி கோலமும், நூல்மார்பும்,
கற்றை வேணியும், தன்னையே
நோக்கிய கருணைசெய் திருநோக்கும்,
பெற்ற தன்வலப் பாதியைத்
தடாகைப் பிராட்டியும் எதிர்கண்டாள். 140

---

139 மேவி: சென்று. ஆகவப்பாரிடை: போர்க்களத்தில். பாரிடவீரரை: பூதகண வீரரோடு. அமராடி: போராடி. ஓவிலாவலி: நீங்காத வலிமை. கவர்ந்ததும்: கொண்டதும். உருத்து: சினந்து. தாவிலா: கெடாத. மடங்கலின் தனிப்பிணாஎன: ஒப்பற்ற பெண் சிங்கத்தைப்போல. தேவியார்: தடாதகைத் தேவியார். சேவகச் செய்கை: வீரச்செயல். எதிர்: நேரில்.

140 ஒற்றைவார்கழல் சரணம்: ஒன்றாகிய வீரகண்டையை அணிந்த திருவடி. அசைத்து: பிணித்து. கொற்ற வாள்மழு: வெற்றியையும் ஒளியையுமுடைய மழுப்படை. கற்றைவேணியும்: திரண்ட சடையையும். பெற்ற: உடைய. வலப்பாதி: வலப்பாதியாகிய சிவபெருமான்,

மண்கிளைத்து நின்ருள்

கண்ட எல்லையில் ஒருமுலை
மறைந்தது; கருத்தில்நாண், மடன்,அச்சம்
கொண்டுஅ மைந்திட, குனிதர
மலர்ந்தபூங் கொம்பரின் ஒசிந்து,ஒல்கிப்
பண்டை அன்புவந்து இறைகொள,
கருங்குழற் பாரமும் பிடர்தாழ,
கெண்டை உண்கணும் புறஅடி
நோக்க,மண் கிளைத்து மின்என நின்ருள். 141

சடைக்குழகனே மணக்குழகன்

நின்ற மென்கொடிக்கு அகல்விசும்பு
இடை,அரன் நிகழ்த்திய திருமாற்றம்
அன்றுஅ றிந்தமூ தறிவனும்
சுமதிசீ றடிபணிந்து,"அன் னய்!இக்
கொன்றை அம்சடைக் குழகனே
நின்மணக் குழகன்" என்றலும்அன்பு
துன்ற நின்றவட் பார்த்து,அருள்
சிவபரஞ் சோதிமற்று இதுகூறும். 142

---

141 எல்லையில்: அளவில். கருத்தில்: உள்ளத்தின்கண். (நாண், மடன், அச்சம் இவை பெண்மைக்குரிய இயல்புகள்) அமைந்திட: பொருந்திட. குனிதர: வளையும்படி. மலர்ந்த: பூத்த. பூங்கொம்பரின்: பூங் கொம்பைப்போல. ஒசிந்து ஒல்கி: வளைந்து துவண்டு. பண்டை: முன்னைய. இறைகொள்: தங்க. பிடர்தாழ: பிடரியிற் தாழ. கெண்டை உண்கண்: கெண்டை மீன்போன்ற மையுண்ட கண்கள். மண்கிளைத்து: மண்ணைத் திருவிரலால் கீறிக்கொண்டு. மின்என: மின்னலை ஒத்து.

142 மென்கொடிக்கு: மெல்லிய கொடியைப்போன்ற பிராட்டியாருக்கு. அகல் விசும்பு இடை: அகன்ற ஆகாயத்திலிருந்து. அரன்: சிவபெருமான். திரு மாற்றம்: திருவாக்கினை. மூதறிவனும் சுமதி: பேரறி வாளனை சுமதி என்னும் மந்திரி சீறடி: சிறியதிருவடி. கொன்றை அம்சடைக்குழகன்: கொன்றை மாலையை அணிந்த சடையையுடைய பேரழகன். மணக்குழகன்: மணவாளன். அன்புதுன்ற: அன்பு நிறைய.

மணம்செய வருதும்

"என்று தொட்டுநீ திசையின்மேல்
சயங்குறித்து எழுந்துபோந் தனை,யாமும்
அன்று தொட்டு,நம் மதுரைவிட்டு
உனைவிடாது அடுத்துவந் தனம்;உன்னைத்
தொன்று தொட்டநான் மறைஉரை
வழி,வரு சோமவா ரத்துஓரை
நன்று தொட்டநாள் மணஞ்செய
வருதும்;நின் நகர்க்குநீ ஏகு"என்றான். 143

மாமதுராபுரி மீண்டனள்

என்ற நாதன்மேல், அன்பையும்
உயிரையும் இருத்திஆ யம்சூழக்
குன்றம் அன்னதேர் மேற்கொடு,
தூரியம் குரைகடல் எனஆர்ப்ப,
நின்ற தெய்வமால் வரைகளும்
புண்ணிய நீத்தமும் நீத்துஏகி,
மன்றல் மாமது ராபுரி
அடைந்தனள், மதிக்குல விளக்குஅன்னாள் 144

---

143 என்றுதொட்டு: எந்தக்காலம் முதல். போந்தனை: போயினாயோ. அடுத்து: உடன். தொன்றுதொட்ட: பழைய. வழி: கூறியவாறு. சோமவாரம்: திங்கட்கிழமை. நன்று ஓரைதொட்ட நாள். நல்ல முகூர்த்தம்கூடிய வேளையில். வருதும்: வருவேம். ஏகு: செல்வாயாக.

144 நாதன்: தலைவன். ஆயம்: மகளிர் கூட்டம். குரைகடல்: ஆர்க்கின்ற கடல். ஆர்ப்ப: ஒலிக்க. மால்: பெரிய. வரை: மலை. நீத்தம்: நதிகள். மன்றல்மா மதுராபுரி: மணம்மிக்க பெருமையுடைய மதுரை நகர். மதிக் குல விளக்கு அன்னாள்: சந்திரகுலத்துக்கு விளக்குப் போன்ற தடாதகைப் பிராட்டியார்,

கடிமுரசு அறைவித்தார்

மங்கை நாயகி மங்கலம்
எதிர்கொள வந்து,வான் இழிசெல்வம்
பொங்கு மாளிகை புகுந்தனள்
ஆக,மேல் புதுமணத் திறம்தீட்டி,
எங்கும் ஓலைஉய்த்து, அமைச்சர்மங்
கலவினைக்கு இயைவன அமைக்கின்றார்;
அம்கண் மாநகர் எங்கணும்
கடிமுரசு ஆனைமேல் அறைவித்தார். 145

புணர்ப்பு அறிந்தருள்நந்தி

ஏக நாயகி மீண்டபின்,
ஞாட்புஇகந்து, இரசத கிரிஎய்தி,
நாக நாயகன் மணிஅணி
சுந்தர நாயகன், உயிர்க்குஎல்லாம்
போக நாயகன் ஆகி, போ
கம்புரி புணர்ப்புஅறிந்து அருள்நந்தி,
மாக நாயகன், மால்அயன்
உருத்திரர் வரவின்மேல் மனம்வைத்தான் 146

---

145 மங்கை நாயகி: மங்கையர்க்கரசியாகிய பிராட்டியார். வான் இழி: வானுலகத்தினின்றும் உய்த்த. மேல்: பின்னர். புதுமணத்திறம் தீட்டி: கடிமணச்செயலை எழுதி. ஓலை உய்த்து: ஓலை அனுப்பி. இயைவன: ஏற்றவற்றை. அம்கண்: அழகிய இடத்தினையுடைய. கடிமுரசு: மணமுரசு. அறைவித்தார்: சாற்றுவித்தார்.

146 ஏகநாயகி: ஒப்பற்றதலைவியாகிய தடாதகைப் பிராட்டி. ஞாட்புஇகந்து: போர்க்களத்திலிருந்து நீங்கி. இரசத கிரி: வெள்ளிமலை. நாக நாயகன்: ஆதிசேடன். மணிஅணி சுந்தரநாயகன்: அழகிய அணியைத் தரித்த சோமசுந்தரக் கடவுள். புணர்ப்பு: திருக்குறிப்பு. மாகநாயகன்: இந்திரன்.

மணம் காண வந்தோர்

செய்ய தாமரைக் கண்ணுடைக்
கரியவன், செம்மலர் மணிப்பீடத்து
ஐயன், வாசவன் ஆதிஎண்
திசைப்புலத்து அமரர்,எண் வசுதேவர்,
மைஇல் கேள்விசால் எழேழு
மருத்துகள், மருத்துவர் இருவோர்,வான்
வெய்ய வாள்வழங்கு ஆறிரண்டு
அருக்கர்ஓர் வெண்சுடர் மதிச்செல்வன். 147

சேவடிமுடி சூடினர்

வந்த வானவர் புறநிற்ப,
நந்திஎம் வள்ளல்அங்கு உள்எய்தி,
எந்தை தாள்பணிந்து, "ஐய!விண்
ணவர்எலாம் ஈண்டினர்" என "ஈண்டுத்
தந்திடு" என்னவந்து அழைத்து,வேத்
திரத்தினல் தராதரம் தெரிந்துஉய்ப்ப,
முந்தி முந்திவந்து இறைஞ்சினர்
சேவடி முண்டகம் முடிசூட. 148

---

147 செய்யதாமரைக் கண்ணுடைக் கரியவன்: திருமால். செம்மலர் மணிப்பீடத்து ஐயன்: பிரமன். வாசவன்: இந்திரன். மைஇல்: குற்றமற்ற. கேள்விசால்: நூற் கேள்விமிக்க. ஏழேழு மருத்துகள்: நாற்பத்தொன்பது மருத்துக்கள். மருத்துவர் இருவர்: அசுவினிதேவர்கள் இருவர். வான் வெய்ய வாள் வழங்கு: வானினின்றும் வெப்பமாகிய ஒளியை வீசும். ஆறிரண்டு அருக்கர்: பன்னிரண்டு சூரியர். மதிச்செல்வன்: சந்திரன்.

148 புறம்நிற்ப: வெளியே நிற்க. உள்எய்தி: உள்ளே சென்று. எந்தை: இறைவன். ஈண்டினர்: வந்திருக்கின்றனர். ஈண்டு: இங்கு. தந்திடு: அழைப்பாயாக. வேத்திரம்: பிரம்பு. தராதரம்: தகுதி.உய்ப்ப:செலுத்த. சேவடி முண்டகம்; திருவடித்தாமரை.

அளகையான் அன்புப்பணி

ஆண்ட நாயகன் திருவுளக்
குறிப்புணர்ந்து அளகைநா யகன்உள்ளம்
பூண்ட காதல்மேல் கொண்டுஎழும்
அன்பும்,தன் புனிதமெய்த் தவப்பேறும்
ஈண்ட, ஆங்குஅணைந்து, எண்ணிலா
மறைகளும், இருவரும், முனிவோரும்,
தீண்ட அரும்திரு மேனியைத்
தன்கையால் தீண்டி,மங் கலஞ்செய்தான். 149

மணக்கோலம் புனைவித்தல்

பூந்து கில்படாம் கொய்சகத்
தானைபின் போக்குகோ வணம்சாத்தி,
ஏந்துஇ ரட்டைஞாண் பட்டிகை
இறுக்கி,வண்டு இரைக்கும்நாள் மலர்க்குஞ்சி
வேய்ந்து, கற்பகப் புதுமலர்ச்
சிகழிகை மிலைந்து,நீறு அணிமெய்யில்
சாந்த மான்மதம், தண்பனி
நீர்அளாய்த் தடக்கையால் மட்டித்தான். 150

---

149 ஆண்ட நாயகன்: ஆளும் தலைவனை இறைவன். அளகை நாயகன்: குபேரன். பூண்ட: கொண்ட. புனிதமெய்த்தவப்பேறு: தூய உண்மைத் தவப்பயன். ஈண்ட: கைகூட. இருவர்: திருமால், பிரமன். மங்கலம்: மணக்கோலம்.

150 (கருத்து) அழகிய ஆடையை (முன்புறத்தில்) கொய்சக ஆடையாகவும் பின்புறத்தில் போக்குகின்ற கோவணமாகவும் சாத்தி, அழகுமிக்க இரட்டையாகிய அரைஞாணைப் பட்டிகையோடு இறுக்கி, வண்டுகள் ஒலிக்கும் அன்றலர்ந்த மலர்களை அணிந்த குஞ்சியைக் கொண்டையாகப் புனைந்து. கற்பகத்தின் புதிய மலர்களைக் கொண்டு தொடுத்த மாலைசூடி, திருநீறு தரித்த மேனியில் சந்தனத்தோடு கத்தூரியையும். குளிர்ந்த பனி நீரையும் கலந்து நீண்ட கையால் பூசினான்.

விடைமேற்கொடு நடந்தனன்

செங்கண் மால்,அயன், இந்திரன்
முதற்பெருந் தேவர்க்கும், யாவர்க்கும்
மங்க லந்தரு கடைக்கண் நா
யகன்,ஒரு மங்கலம் புனைந்தான்போல்
சங்கை கொண்டு,கும் போதரன்
முதுகின்மேல் சரணம்வைத்து, எதிர்போந்த
துங்க மால்விடை மேற்கொடு
நடந்தனன்; சுரர்கள்பூ மழைதூர்த்தார் 151

சங்கம் ஆர்த்தன

துங்க மாய்இரங்கு அருவி,ஆ
யிரமலைத் தூங்குஇருள் முழைதோறும்,
சிங்கம் ஆயிரம் வாய்திறந்து
ஆர்த்தெனச் சிரங்கள்ஆ யிரம்திண்தோள்
அங்கம் ஆயிரம் ஆயிரம்
உடையவன், ஆயிர முகம்தோறும்
சங்கம் ஆயிரம் ஆயிரம்
ஆயிரம் தடக்கையும் பிடித்துஊத. 152

---

151 மங்கலம் தரு: நன்மைகளை அளிக்கவல்ல. மங்கலம் புனைந்தான் போல்: மங்கலக் கோலம் செய்துகொண்டவன் போல. சங்கை கொண்டு: திருவுளம் கொண்டு. சரணம்: திருவடி. துங்கமால் விடை: உயர்ந்த பெரிய இடபம். சுரர்கள்: தேவர்கள். பூ மழை: மலர்மாரி. தூர்த்தார். பொழிந்தனர்.

152 துங்கமாய்: மிகுதியாய். இரங்கு: ஒலிக்கும். இருள் தூங்கு ஆயிரம் முழை: இருள் குடிகொண்ட ஆயிரம் குகைகள். ஆர்த்தென: முழங்கினாற்போல. சிரங்கள்: தலைகள். திண்தோள்: வலியதோள். அங்கம்: உறுப்பு. சங்கம்: சங்கு. ஆயிரம் ஆயிரம்: இரண்டாயிரம் தடக்கை: நீண்டகை.

பரவுவார், பாடுவார், ஆடுவார்

முனிவர், அஞ்சலி முகிழ்த்தசெங்
கையினர்; மொழியும் ஆசியர்;உள்ளம்
கனிவுஅ ரும்பிய அன்பினர்
பரவ,உட் கருத்துஒரு வழிக்கொண்டோர்
துனிவுஅ ரும்கண நாதர்,கொட்டு
அதிர்கரத் துணையினர், மலைபோலப்
பனிவ ரும்கணர், ஆடிய
தாளினர், பாடுநா வினர்ஏத்த, 153

நாயகன் செலவு

நிருதி ஆடிகொண்டு எதிர்வர,
அடிக்கடி நிதிமுகந்து அளகைக்கோன்
கருதி ஆயிரம் சிதறிட,
தண்டி,நன் காஞ்சுகர் வினைசெய்ய,
பரிதி ஆயிரம் பணுடவி
உரகரும் பன்மணி விளக்குஏந்த,
சுருதி, நாயகன் திருவடி
முடியின்மேல் சுமந்து,பின் புறஞ்செல்ல, 154

---

153 அஞ்சலி முகிழ்த்த: வணங்கிக் கூப்பிய. கனிவுஅரும்பிய: கனிந்து வெளித்தோன்றிய. உட்கருத்தொருவழிக் கொண்டோர்: ஒன்றிய கருத்துடன் வழிக்கொண்டோராகிய. துனிவுஅரும்: துன்பமில்லாத. கொட்டு அதிர் கரத்துணையினர்: கொட்டி அதிர்க்கின்ற இருகைகளை யுடையவர். பனிவரும் கணர்: ஆனந்த அருவி பொழியும் கண்ணினர். தாள்: அடி. ஏத்த:பரவிவர.

154 நிருதி ஆடிகொண்டு: நிருதி கண்ணாடிகொண்டு. நிதிமுகந்து: பொருள்மொண்டு. அளகைக்கோன். குபேரன். தண்டி: எமன். நன காஞ்சுகர்: நல்ல சட்டை அணிந்தவர். வினைசெய்ய: கூட்டத்தை விலக்கிவர. பரிதி ஆயிரம் பணுடவி உரகர்: சூரியனைப்போல விளங்கும் ஆயிரம் முடிகொண்ட ஆதிசேடன். சுருதி பிரமன். நாயகன்: இறைவன்.

குண்டோதரன் குடை தாங்கினுன்

கங்கை காவிரி ஆதிய
நவநதிக் கன்னியர் குளிர்தூங்க,
பொங்கு வார்திரைக் கொழுந்துஎனக்
கவரிகள் புரட்ட,வெண் பிறைக்கீற்றுத்
துங்க வாள்எயிற்று, இருள்உடல்,
குழிவிழி, சுடர்அழல் செம்பங்கி,
சங்க வார்குழைக் குறியகுண்
டோதரன், தண்மதிக் குடைதாங்க, 155

மதுரைப்புறம் எய்தினுன்

அன்னத் தேரினன் அயன்வலப்
பாங்கரும் அராவலி கவர்சேனன்,
வன்னத் தேரினன், மால்இடப்
பாங்கரும் மலர்க்கரம் குவித்துஏத்த,
பொன்னத் தேமலர்க் கொன்றையான்
வெள்ளியம் பொருப்பொடும் எழீஇப்போந்தால்
என்ன, தேர்அணி மதுரைமா
நகர்ப்புறத்து எய்துவான்; அவ்வேலே. 156

---

155 ஆதிய: முதலிய. நவநதி; ஒன்பது நதி. குளிர்தூங்க: குளிர்ச்சி மிக. பொங்கு: மேலெழுகின்ற. வார்திரைக் கொழுந்து: நீண்ட அலேக்கொழுந்து. புரட்ட: வீச. பிறை: சந்திரன். துங்க: உயர்ந்த. குழிவிழி: குழிந்த கண்கள். செம்பங்கி: சிவந்த தலேமயிர். சங்கவார்குழை: சங்காலாகிய நீண்டகுழைகள். குறிய: குள்ள வடிவமுள்ள. தண் மதிக்குடை: குளிர்ந்த சந்திரவட்டக் குடை.

156 அன்னத்தேரினன் அயன்: அன்னமாகிய தேரையுடைய பிரமன். வலப்பாங்கர். வலப்பக்கம்: அராவலி; பாம்பின் வலியை. கவர்சேனன்: கொள்ளேகொள்ளும் கருடன். வன்னம்: அழகு. மால்: திருமால். பொன்னத் தேமலர்க் கொன்றையான்: பொன்போன்ற அழகிய தேனேயுடைய கொன்றைமாலேயணிந்த சிவபெருமான். பொருப்பு: மலே. எழீஇப் போந்தால் என்ன: எழுந்து வந்தாற்போல. அவ்வேலே: அப்போது.

பொற்சின்னம் ஒலித்தன

"தேவர்கள் தேவன் வந்தான்;
செங்கண்மால் விடையான் வந்தான்;
மூவர்கள் முதல்வன் வந்தான்;
முக்கண்எம் பெருமான் வந்தான்;
பூஅலர் அயன்,மால் காணுப்
பூரண புராணன் வந்தான்;
யாவையும் படைப்பான் வந்தான்"
என்றுபொற் சின்னம் ஆர்ப்ப, 157

வியத்தகுநகரில் புக்கான்

பெண்ணினுக்கு அரசி வாயில்,
பெருந்தகை அமைச்சர், ஏனை
மண்ணினுக்கு அரசர், சேனை
மன்னவர் பிறரும் ஈண்டி,
கண்ணினுக்கு இனியான் தன்னைக்
கண்டு,எதிர் கொண்டு தாழ,
விண்ணினுக்கு அரசன் ஊரின்
வியத்தகு நகரிற் புக்கான். 158

---

157 தேவர்கள் தேவன்; தேவாதி தேவனை இறைவன்: பூ அலர் அயன்: தாமரைமலரில் உறையும் பிரமன்: பூரண: எங்கும் நிறைந்த. புராணன்: பழையோன். ஆர்ப்ப: ஒலிக்க.

158 பெண்ணினுக்கு அரசி: பிராட்டி. ஈண்டி: நெருங்கி. கண்ணினுக்கு இனியான்: கண்ணுக்கினிய கோலங் கொண்ட இறைவன். விண்ணினுக்கு அரசன் ஊரின்: இந்திர நகரத்தினும். வியத்தகு: வியக்கத்தக்க.

நகரமாந்தர் மகிழ்ச்சி

"நங்கைஎன் நோற்றாள் கொல்லோ
 நம்பியைத் திளைத்தற்கு?" என்பார்;
"மங்கையை மணப்பான் என்னோ
 வள்ளலும் நோற்றான்?" என்பார்;
"அங்கடி மதுரை என்னோ
 ஆற்றிய தவம்தான்?" என்பார்;
"இங்குஇவர் வதுவை காண்பான்
 என்னநாம் நோற்றோம்?" என்பார். 159

மதுரை மன்னவன் இவனே

"தென்னவன் வருந்தி, மேனாள்
 செய்தவப் பேறாய்ப் பெற்ற
தன்மகள் வதுவை காணத்
 தவம்செய்தான் இலனே!" என்பார்;
"கன்னிதன் அழகுக்கு ஏற்ற
 அழகன்இக் காளை" என்பார்;
"மன்னவன் இவனே அன்றி
 வேறுஇலை மதுரைக்கு" என்பார். 160

---

159 நங்கை: பிராட்டி. நோற்றாள்: தவம் செய்தாள். நம்பி: இறைவன். திளைத்தல்: கூடி மகிழ்தல். வள்ளல்: இறைவன், அங்கடி: அழகியகாவல் அமைந்த. வதுவை: திருமணம். "நம்பியைக்காண" என்று தொடங்கும் கம்பர் பாடல் இங்கு நோக்கத்தக்கது.

160 தென்னவன்: மலயத்துவச பாண்டியன். கன்னி; பிராட்டி. ஏற்ற: பொருந்திய.

அன்னை எத்தவம் உடையாள்?

"நங்கைதன் நலனுக்கு ஏற்ப,
நம்பியைத் தந்தது இந்தத்
துங்கமா மதிநூல் வல்ல
சுமதிதன் சூழ்ச்சி" என்பார்;
"அங்குஅவள் தவப்பேறு" என்பார்;
"அன்னை,தன் கன்னிக்கு அன்றி,
இங்குஇவன் மருகன் ஆக
எத்தவம் உடையாள்?" என்பார். 161

பாதபங்கயம் விளக்கினாள்

மங்கல மகளி ரோடும்
காஞ்சன மாலை வந்து,
கங்கையின் முகந்த செம்பொற்
கரகநீர் அனையார் வாக்க,
திங்கள்அம் கண்ணி வேய்ந்த
சிவபரம் சோதி பாத
பங்கயம் விளக்கி, அந்நீர்
தலைப்பெய்து பருகி நின்றாள். 162

---

161 நலன்: அழகு. ஏற்ப: பொருத்தமாக. வல்ல: திறமையுடைய. அன்னை: தாயாகிய காஞ்சனமாலை. கன்னி: பிராட்டி.

162 முகந்த: மொண்டுகொண்டுவந்த. செம்பொற் கரக நீர்: சிவந்த பொன்னாலாகிய கமண்டலத்திலுள்ள நீரை. அனையார்: அப்பெண்கள். வாக்க: ஊற்ற. திங்கள் அம்கண்ணிவேய்ந்த சிவபரஞ்சோதி: சந்திரனையும் அழகிய மாலையையும் அணிந்த சிவபரம் பொருள். தலைப்பெய்து: சென்னியில் தெளித்து. பருகி: அருந்தி.

கரங்கள் கூப்பிச்சென்றாள்

பாதநாள் மலர்மேல் ஈரம்
புலர,வெண் பட்டால் நீவி,
சீதமென் பனிநீ ராட்டி,
மான்மதச் சேறு பூசி,
தாதுஅவிழ் புதுமந் தாரப்
பொன்மலர் சாத்தி, சென்னி
மீதுஇரு கரங்கள் கூப்பி,
வேறுநின்று இதனைச் சொன்னாள். 163

மணமண்டபம் சேர்ந்தார்

"அருமையால் அடியேன் பெற்ற
அணங்கினை வதுவை செய்து,இத்
திருநகர்த் திருவும், கன்னித்
தேயமும் கைக்கொண்டு ஆள்க!" என்று
உரைசெய்தாள்; அதற்கு நேர்வார்,
உள்நகை உடையர் ஆகி,
மருகனார் இயங்கள் ஆர்ப்ப,
வதுவைமண் டபத்தைச் சேர்ந்தார். 164

---

163 புலர: உலருமாறு. நீவி: துடைத்து. மான்மதச்சேறு பூசி. கத்தூரிகலந்த சந்தனக்குழம்பை அப்பி. தாது: மகரந்தப்பொடி. சென்னி: முடி.

164 அருமையால்: அருமையான தவத்தால். வதுவை: மணம். கன்னித்தேயம்: கன்னியாகிய மீனாட்சியின் நாடு. நேர்வார்: உடன்படுவார். உள்நகை: புன்னகை. இயங்கள் ஆர்ப்ப: இசைக்கருவிகள் ஒலிக்க. வதுவை மண்டபம்: மண மண்டபம்.

தத்தம் தவிசின் மேவினார்

அருத்தநான் மறைகள் ஆர்ப்ப,
அரிமணித் தவிசில் ஏறி
நிருத்தன்ஆங்கு இருந்து, சூழ
நின்றமால், அயனை, ஏனை
உருத்திரா தியரை, பின்னும்
ஒழிந்தவா னவரைத் தத்தம்
திருத்தகு தவிசின் மேவத்
திருக்கடை நாட்டம் வைத்தான். 165

குறுமுனியை உத்தரத்து இருத்தினானோ

விண்தல வானோர், ஏனோர்
மிடைதலால், ஞாலச் செல்வி
பண்டையள் அன்றி, இன்று
பரித்தனள்; பௌவம் ஏழும்
உண்டவன் தன்னைத் தான்இன்று
உத்தரத்து இருத்தி னானோ?
அண்டர்நா யகன்தன் ஆணை
வலியினோ? அறியேம் அம்மா!. 166

---

165 அருத்த: பொருளமைந்த. அரிமணித்தவிசு: இரத்தின சிங்காதனம். நிருத்தன்: இறைவன். சூழநின்ற: அருகில் நின்ற. திருத்தகு தவிசு: (அவரவர்க்குரிய) அழகுபொருந்திய ஆதனங்கள். திருக்கடைநாட்டம்: திருக்கடைக்கண் பார்வை.

166 ஞாலச்செல்வி: புவிமகள். பண்டையள் அன்றி: முன்போல ஒருபுறம் சாயாது. பரித்தனள்: தாங்கினள். பௌவம்: கடல். ஏழும் உண்டவன்: (கடல்) ஏழையும் உண்ட அகத்தியன். உத்தரத்து: வடதிசையில். அண்டர் நாயகன்: இறைவன். வலியினோ: திறத்தினலோ.

மங்கல மகிழ்ச்சி

அறைந்தன தூரியம்;
ஆர்த்தன சங்கம்;
நிறைந்தன வானவர்
நீள்மலர் மாரி;
எறிந்தன சாமரை;
ஏந்திழை யார்வாய்ச்
சிறந்தன மங்கல
வாழ்த்துஎழு செல்வம். 167

கற்பக மருங்கில்பூத்த காமருவல்லி

அல்பக இமைக்கும் செம்பொன்
அரதன பீடத்து, உம்பர்ப்
பொற்புஅக லாத காட்சிப்
புனிதனோடு இருந்த நங்கை,
எல்பகல் வலங்கொண்டு ஏகும்
எரிகதிர் வரையின் உச்சிக்
கற்பக மருங்கில் பூத்த
காமரு வல்லி ஒத்தாள். 168

---

167 தூரியம் அறைந்தன: முரசங்கள் ஒலித்தன. ஆர்த்தன: ஒலித்தன. மலர்மாரி: மலர்மழை. சாமரை எறிந்தன: சாமரைகள் வீசப்பெற்றன. ஏந்திழையார்: ஏந்திய அணிகளையுடைய மகளிர்.

168 அல்பக: இருள்கெட. இமைக்கும்: ஒளிவீசும். அரதன பீடம்: இரத்தின பீடம். பொற்பு: பொலிவு. அகலாத: நீங்காத. காட்சிப் புனிதன்: தூய தோற்றத்தையுடைய இறைவன். நங்கை: பிராட்டியார். எல்பகல்: இரவும் பகலும். வரை: மேருமலை. மருங்கில்: அருகே. காமரு வல்லி: அழகிய கொடி.

அண்ணலும் அம்மையும்

பண்ணும்,இன் இசையும், நீரும்,
தண்மையும், பாலும், பாலில்
நண்ணும்இன் சுவையும், பூவும்,
நாற்றமும், மணியும், அம்கேழ்
வண்ணமும், வேறு வேறு
வடிவுகொண்டு இருந்தால் ஒத்தது;
அண்ணலும் உலகம் ஈன்ற
அம்மையும் இருந்தது அம்மா. 169

திருவடி நீழல் கலந்துளார்

விண்ணுளார், திசையின் உள்ளார்,
வேறுளார், பிலத்தின் உள்ளார்,
மண்ணுளார் பிறரும், வேள்வி
மண்டபத்து அடங்கி, என்றும்
பண்ணுள் ஆர் ஓசை போலப்
பரந்து,எங்கும் நிறைந்த மூன்று
கண்ணுளார் அடியின் நீழல்
கலந்துளார் தம்மை ஒத்தார். 170

---

169 தண்மை: குளிர்ச்சி. நண்ணும்: பொருந்தும். நாற்றம்: மணம். அம்கேழ் வண்ணம்: அழகிய ஒளி. அண்ணல்: சிவபெருமான். அம்மை: அம்பிகை.

170 திசையிலுள்ளார்: திக்கிலுள்ளார். பிலம்: பாதலம். எங்கும் நிறைந்த மூன்று கண்ணுளார்: எங்கும் நிறைந்திருக்கிற முக்கண்ணனுன இறைவன்.

கரத்து நங்கை கைத்தலம் வைத்தான்

அத்தலை நின்ற மாயோன்,
ஆதி,செங் கரத்து, நங்கை
கைத்தலம் கமலப் போது
பூத்ததோர் காந்தள் ஒப்ப
வைத்து,அரு மனுவாய் ஓத,
கரகநீர் மாரி பெய்தான்;
தொத்தலர் கண்ணி விண்ணோர்
தொழுது,பூ மாரி பெய்தார். 171

இன்பக்கடல் ஆடினார்

ஆடினார் அரம்பை மாதர்;
விஞ்சையர் அமுத கீதம்
பாடினார், 'அர'என்று ஆர்த்துப்
பரவினார் முனிவர்; வானோர்
மூடினார் புளகப் போர்வை;
கணத்தவர் முடிமேல் செங்கை
சூடினார் பலரும் மன்றல்
தொடுகடல் இன்பத்து ஆழ்ந்தார். 172

---

171 அத்தலை: அங்கு. மாயோன்: திருமால். ஆதி: சிவபெருமான். கரம்: கை. நங்கை: தடாதகைப் பிராட்டி. கமலப்போது பூத்ததோர் காந்தள் ஒப்ப: தாமரை மலரில் மலர்ந்ததாகிய ஒரு காந்தள் மலர் போல. அருமனு: அரிய மந்திரத்தை. ஓத: கூற. கரகநீர் மாரிபெய்தான்: கரகத்திலுள்ள நீரைத் தாரை வார்த்தான். தொத்தலர்கண்ணி விண்ணோர்: பூங் கொத்து அலர்ந்த மாலையையுடைய தேவர்கள்.

172 அரம்பை மாதர்: அரம்பையர்கள். விஞ்சையர்: வித்தியாதரர். பரவினார்: துதித்தார்கள். மூடினார் புளகப்போர்வை: (தேவர்கள்) புளகமாகிய போர்வையால் பொதியப்பெற்றார்கள். கணத்தவர்: சிவ கணத்தவர். தொடுகடல் இன்பத்து: இன்பமாகிய கடலில்.

போகவெள்ளம் மூழ்கினார்

புத்தனார் எறிந்த கல்லும்
போதுஎன, மிலைந்த வேத
வித்தனார் அடிக்கீழ் வீழ,
விண்ணவர், முனிவர் ஆனோர்
சுத்தநா ஆசி கூற,
குங்குமத் தோயம் தோய்ந்த
முத்தவால் அரிசி வீசி,
மூழ்கினார் போக வெள்ளம். 173

மலரும் மணமும்

அம்மையோடு அப்பன் என்ன,
அலர்மணம் போல நீங்கார்,
தம்அருள் விளையாட் டாலே
ஆற்றநாள் தமியர் போல,
நம்மனோர் காணத் தோன்றி,
நன்மணம் புணர, ஞாலம்
மும்மையும் உய்ந்த என்னாத்
தத்தமின் மொழியல் உற்றார். 174

---

173 புத்தனார்: சாக்கியநாயனார். கல்லும் போதுஎன: கல்லையும் மலரைப்போல. மிலைந்த: சூடிய. வேதவித்தனார்: வேத காரணரான இறைவர். சுத்தநா ஆசி கூற: புனித நாவினால் ஆக்கமொழி கூற. தோயம்: நீர். தோய்ந்த: நனைந்த முத்தவால் அரிசி: முத்துப் போன்ற வெள்ளிய அரிசி. போகவெள்ளம்: இன்ப வெள்ளம்.

174 ஆற்றநாள்: மிகப்பலநாள். தமியர்போல: பிரிந்தவர் போல. புணர: செய்தருள. உய்ந்தஎன்னா: ஈடேறின என்று. தத்தமின்: தங்கள் தங்களுக்குள்.

திருக்கை தொட்டு அருள்க

காமரு சுரபித் தீம்பால்,
கற்பகக் கனி,நெய், கன்னல்,
நாமரு சுவைய இன்ன
நறுமது பருக்கம், செம்பொன்
ஆமணி வட்டத் திண்கால்
பாசனத்து அமையப் பெய்து,
தேமரு கொன்றை யானைத்
"திருக்கைதொட்டு அருள்க" என்றார். 175

நிமிர்ந்தது தெய்வச் செந்தீ

மாக்கடி முளரி வாணன்
மைந்தரோடு ஒருங்கு வைகி,
நாக்களின் நடுநா ஆரத்
துடுவையால் நறுநெய்ஆர்த்தி
வாக்கிட, ஆர மாந்தி,
வலம்சுழித்து அகடு வீங்கித்
தேக்கிடும் ஒலியின் ஆர்த்து,
நிமிர்ந்தது தெய்வச் செந்தீ. 176

---

175 காமருசுரபி: காமதேனு. கன்னல்: சருக்கரை. நாமரு சுவைய: நாவிற்குப் பொருந்திய சுவையையுடைய. நறுமது பருக்கம்: நல்ல இனிய அடிசில். செம்பொன் ஆமணி வட்டத்திண் கால் பாசனத்து; செம்பொன்னலாகிய மணிகள் இழைத்த வட்டமாகிய வலிய காலையுடைய கலத்தின் கண். அமையப்பெய்து: பொருந்த இட்டு. தேமருகொன்றையான்: தேன் பொருந்திய கொன்றை மாலையை அணிந்த சிவபெருமான்.

176 மாக்கடிமுளரிவாணன்: பிரமன். ஒருங்கு: ஒருசேர. வைகி: இருந்து. நாக்களின் நடுநா ஆர: ஏழு நாக்களில்நடு நாவால் சுவையறியுமாறு. துடுவையால்: சுருக்கு சுருவங்களால். ஆர்த்தி: நிரப்பி. வாக்கிட: வார்க்க. ஆரமாந்தி: நிரம்ப உண்டு. அகடுவீங்கி: வயிறு நிரம்பி. தேக்கிடும்: தேக்கெறியும்.

செங்கைபற்றினன் பரமயோகி

சுற்றும்நான் மறைகள் ஆர்ப்ப,
தூரியம் சங்கம் ஏங்க,
கற்றநான் முகத்தோன் வேள்விச்
சடங்குநூல் கரைந்த ஆற்றால்,
முற்ற,மங் கலநாண் சாத்தி,
முழுதுலகு ஈன்றாள் செங்கை
பற்றினன், பற்றி லார்க்கே
வீடுஅருள் பரம யோகி. 177

அம்மி மிதித்து அருந்தி காணல்

மங்கலம் புனைந்த செம்பொன்
அம்மிமேல், மணாட்டி பாத
பங்கய மலரைக் கையால்
பரிபுரம் சிலம்பப் பற்றி,
புங்கவன் மனுவால் ஏற்றி,
புண்ணிய வசிட்டன் தேவி
எங்குளனச் செங்கை கூப்பி
எதிர்வர, அருட்கண் சாத்தி, 178

---

177 ஏங்க: ஒலிக்க. கரைந்த: கூறிய. ஆற்றால்: முறையால். முற்ற: முடித்துவைக்க. பற்றிலார்க்கே வீடு அருள் பரமயோகி: பற்றற்றவர்க்கே வீட்டின்பத்தை அருளும் இறைவன். 'பற்றற்றான்' என்று குறள் பேசும்.

178 புனைந்த: அலங்கரித்த. மணாட்டி: தேவியார். பரிபுரம் சிலம்ப: சிலம்பு ஒலிக்க. புங்கவன்: இறைவன். புண்ணியவசிட்டன் தேவி; அருந்ததி. அருட்கண்: அருட்பார்வை. சாத்தி: வைத்து.

மணஅறை புக்கான்

விதிவழி வழாது வேள்வி
    வினைஎலாம் நிரம்ப, இங்ஙன்
அதிர்கடல் உலகம் தேற
    ஆற்றி,நான் மறைகள் ஆர்ப்ப,
கதிர்மணி நகையார் வாழ்த்த,
    காமனைக் காய்ந்த நம்பி,
மதிநுதல் மங்கை யோடு
    மணஅறை தன்னில் புக்கான். 179

கனிதரு கருணைநாட்டம்

மனிதரும் இமையாது, ஐயன்
    மங்கல வனப்பு நோக்கி,
புனிதவா னவரை ஒத்தார்;
    அவர்க்குஅது புகழோ? எந்தை
கனிதரு கருணை நாட்டம்
    பெற்றவர், கடவு ளோரால்
பனிதரு மலர்இட்டு ஏத்தி
    வழிபடற் பாலர் அன்றோ? 180

---

179 நிரம்ப: முற்றுப்பெற. அதிர்கடல்: ஒலிக்கின்றகடல். தேற: தெளிந்துய்ய. ஆற்றி: முடித்து. கதிர்மணி நகையார்: ஒளியையுடைய முத்துப்போன்ற பற்களை யுடையார். காமனைக்காய்ந்த நம்பி: மன்மதனை எரித் தருளிய சிவபெருமான். மதிநுதல் மங்கை: சந்திரனை ஒத்த நெற்றியையுடைய தடாதகைப் பிராட்டியார்.

180 ஐயன்: இறையவன். வனப்பு: கோலப்பொலிவு. கனிதருகருணை நாட்டம்: முதிர்ந்த அருட்பார்வை. கடவுளர்: தேவர்.

சோமசுந்தரர் பாண்டியனானார்

அதிர்விடைக் கொடிஅம் கயல்கொடி யாக,
அராக்கலன் பொற்கலன் ஆக,
பொதிஅவிழ் கடுக்கை வேம்புஅலர் ஆக,
புலிஅதள் பொலந்துகில் ஆக,
மதிமுடி, வயிர மணிமுடி ஆக,
மறைகிடந்து அலம்புமா மதுரைப்
பதியுறை சோம சுந்தரக் கடவுள்,
பாண்டியன் ஆகிவீற்று இருந்தான். 181

சிவபரன் சிவபூசை

தென்னவன் வடிவம் கொண்ட
சிவபரன், உலகம் காக்கும்
மன்னவர், சிவனைப் பூசை
செய்வது மறைஆறு என்று
சொன்னது, மன்னர் எல்லாம்
துணிவது பொருட்டு, தானும்
அந்நகர் நடுவூர் என்றோர்
அணிநகர் சிறப்பக் கண்டான். 182

---

181 அதிர் விடைக்கொடி; ஒலிக்கின்ற இடபக்கொடி. கயல் கொடி: மீனக்கொடி. அராக்கலன்: பாம்பணிகள்: பொற்கலன்: பொன்னணி. பொதிஅவிழ் கடுக்கை. இதழ்விரிந்த கொன்றை மலர்மாலை. வேம்பலர் ஆக: வேப்பம்பூ மாலையாக. புலி அதள்: புலித்தோல். பொலம் துகில் ஆக: பொன்னுடையாக. மதிமுடி: சந்திரனை அணிந்த சடாமுடி. மறைகிடந்து அலம்பும்: வேதங்கள் தங்கி ஒலிக்கின்ற. உறை: வீற்றிருக்கும்.

182 தென்னவன்: பாண்டியன். மறை ஆறு: வேத நெறி. மன்னர்: அரசர். துணிவதுபொருட்டு: துணிந்துமேற் கொள்ளும் பொருட்டு. அணிநகர்: அழகிய நகர். சிறப்பக் கண்டான்: மேன்மைப்பட ஆக்கினான்.

இம்மையே நன்மை நல்கும் இறை

மெய்ம்மைநூல் வழியே கோயில்
விதித்துஅருள் குறிநி றீஇ,பேர்,
"இம்மையே நன்மை நல்கும்
இறை" என நிறுவி, பூசை
செம்மையாற் செய்து, நீப
வனத்துறை சிவனைக் காலம்
மும்மையும் தொழுது, வையம்
முழுவதும் கோல்நடாத்தும். 183

பர தத்துவமாய் நின்றான்

மனித்த ருக்குஅர சாகி,தெவ்
வேந்தர்க்கு மடங்கலாய், மட நல்லார்க்கு
இனித்த ஐங்கணைக் காளையாய்,
நிலமகட்கு இணர்த்துழாய் அணிமாலாய்,
அனித்த நித்தம்ஓர்ந்து இகபரத்து
ஆசைநீத்து அகம்தெளிந் தவர்க்குஒன்றாய்
தனித்த மெய்யறிவு ஆனந்த
மாம்,பர தத்துவா மாய்நின்றான். 184

---

183 மெய்ம்மை: உண்மை. விதித்து: எடுத்து. அருள் குறி நிறீஇ: அருள்வடிவமாகிய சிவலிங்கத்தை நிலை பெறுத்தி. இம்மையே நன்மை நல்கும் இறை: இம்மையே நன்மை அருளும் இறைவன். செம்மையால்: முறைப்படி. நீபவனத்துஉறை: கடம்பவனத்தில் உறைகின்ற. கோல் நடாத்தும்: அரசாட்சி செய்தருளுவான்.

184 தெவ்வேந்தர்: பகைமன்னர். மடங்கலாய்: சிங்கமாய். மடநல்லார்: மகளிர். இனித்த ஐங்கணைக் காளை: இனிமையுடைய பஞ்சபாணன் என்னும் மன்மதன். இணர்த்துழாய் அணிமால்; கொத்தாகிய துளசி மாலையை அணிந்த திருமால். அனித்தநித்தம் ஓர்ந்து: நிலையாமை, நிலைத்தவை என்பவற்றை உணர்ந்து. இகபரம்: இம்மை, மறுமை. நீத்து: வெறுத்து. அகம்: மனம்.தெளிந்தவர்: மெய்ஞ்ஞானியர். தனித்த:ஒப்பற்ற.

வெள்ளியம்பலத் திருக்கூத்தாடியது

உலகுஇயல் நிறுத்து வான்வந்து,
ஒருபரஞ் சுடர்,வான் திங்கள்
குலமணி விளக்கை வேட்டு,
கோமுடி கவித்து, பார்ஆண்டு,
இலகுறு தோற்றம் ஈதால்;
முனிவரர் இருவர் தேற,
அலகில்ஆ னந்தக் கூத்துச்
செய்தவாறு அறையல் உற்ரும். 185

திருமண விருந்து

புண்ணிய மலர்மென் கொம்பை
வேட்டபின், புவனம் தாங்கும்
கண்ணுதல் மூர்த்தி யாய
கவுரியன், “மணத்தில் வந்த
மண்ணியல் வேந்தர், வானோர்,
மாதவர், பிறரும் உண்ண
நண்ணுதிர்” என்னலோடும்
நண்ணுவார் விரைவின் எய்த, 186

---

185 இயல்: தன்மை. நிறுத்துவான்: நிறுத்துதற்பொருட்டு. வான்திங்கள் குலமணிவிளக்கு: வானில்உலவும் சந்திர மரபுக்கு மணிவிளக்காகிய தடாதகைப்பிராட்டி. வேட்டு: மணந்து. கோமுடிகவித்து: அரசமுடிசூடி. இலகுறு: விளங்கும். முனிவரர் இருவர்: இரு மேலான முனிவர்கள். (பதஞ்சலி, வியாக்கிரபாதர்) தேற: தெளிந்து உய்யுமாறு. அலகில்: அளவில்லாத. அறையல்: கூறல்.

186 புண்ணியமலர்மென்கொம்பு: அறவடிவமாகியமெல்லிய பூங்கொம்புபோன்ற தடாதகைப் பிராட்டி. புவனம்: உலகு. தாங்கும்: ஆளுதல். கண்ணுதல் மூர்த்தி: நெற்றிக்கண்ணனை சிவபெருமான். கவுரியன்: சோமசுந்தர பாண்டியனாகிய இறைவன். மண்ணியல் வேந்தர்: மண்ணுலகை ஆளும் மன்னர். நண்ணுதிர்: வருவீர்.

நடம்கண்டு உண்பதே நியமம்

பொன்அவிர் கமலம் பூத்த
புனிதநீர் ஆடி, தத்தம்
நன்னெறி நியமம் முற்றி,
நண்ணினர்; புலிக்கா லோனும்
பன்னக முனியும் தாழ்ந்து
பரவி, "அம் பலத்துள் ஆடும்
நின்அருள் நடங்கண்டு உண்பது
அடியேங்கள் நியமம்" என்றார். 187

ஆடினன் அமலமூர்த்தி

ஆடினன் அமல மூர்த்தி;
அஞ்சலி முகிழ்த்துச் சென்னி
சூடினர்; அடியில் வீழ்ந்தார்;
சுருதிஆ யிரநா ஆரப்
பாடினர்; பரமா னந்தப்
பரவையில் படிந்தார்; அன்பு
நீடினர்; நிருத்தா னந்தம்
காண்பது நியமம் பூண்டார். 188

---

187 அவிர்: விளங்கும். நன்னெறிநியமம்: நல்நெறிப் படியான முறைமை. நண்ணினர்: வந்தார். புலிக்காலோன்: புலிக்கால்களையுடைய வியாக்கிரபாத முனிவர். பன்னகமுனி: பதஞ்சலி முனிவர்.

188 அமலமூர்த்தி: தூயனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள். முகிழ்த்து: கூப்பி. சென்னி: முடி. அடி: திருவடி. நா ஆர: நா நிரம்ப. பரவையில்: கடலில். படிந்தார்: மூழ்கினர்கள். அன்புநீடினர்: அன்பைப் பெருக்கினர்கள். நிருத்தானந்தம்: ஆனந்தக்கூத்து.

மனிதரும் காணப் பெற்றார்

முனிவர்,கந் தருவர், வானோர்,
தானவர், மோன யோகர்,
புனிதகிம் புருடர் ஆதிப்
புலவரும் இறைஞ்சி, அன்பிற்
கனிதரும் இன்பத்து ஆழ்ந்தார்;
திருமணம் காண வந்த
மனிதரும், காணப் பெற்றார்
மாதவர் பொருட்டால் மன்னோ! 189

நிருத்தனே போற்றி! போற்றி!

பராபர முதலே! போற்றி!
பத்தியில் விளைவாய்! போற்றி!
சராசரம் ஆகி வேறாய்
நின்றதற் பரனே! போற்றி!
கராசல உரியாய்! போற்றி!
கனகஅம் பலத்துள் ஆடும்
நிராமய! பரமா னந்த
நிருத்தனே! போற்றி! போற்றி! 190

---

189 தானவர்: அசுரர். மோனயோகர்: மௌன நிலையையுடைய யோகியர்கள். ஆதி: முதலிய. புலவர்: தேவர். கனிதரும்: முதிர்ந்த. மாதவர்: பெருந்தவமுடைய பதஞ்சலி, வியாக்ரபாத முனிகள்.

190 பராபரன்: முன்னவனும் பின்னவனுமுள்ள இறைவன். சராசரம்: அசையும் பொருள், அசையாப் பொருள். தற்பரனே: சிவபெருமானே. கராசலஉரியாய்: யானைத்தோலைப் போர்த்தவனே. கனகஅம்பலம்: பொன்னம்பலம். நிராமய: பிறவிப்பிணி நீக்குபவனே. நிருத்தனே: கூத்தப்பிரானே.

வெள்ளி அம்பலத்து ஆடல் போற்றி!

அடியரேம் பொருட்டு வெள்ளி
அம்பலத்து ஆடல் போற்றி!
பொடிஅணி தடம்தோள் போற்றி!
புரிசடை மகுடம் போற்றி!
கடிஅவிழ் மலர்மென் கூந்தல்
கயல்விழி பாகம் போற்றி!
நெடியதற் பரமா னந்த
நிருத்தனே! போற்றி! போற்றி! 191

குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்டது

பன்ன கேசனும் அடுபுலிப்
பாதனும் பணிய,
மின்னு வார்சடை மன்னவன்
வெள்ளிமன்று ஆடல்
சொன்ன வாறுஇது; பசித்தழல்
சுட,ஒரு பூதம்
அன்ன மாமலே தொலேத்தவாறு
எடுத்துஇனி அறைவாம். 192

---

191 பொடிஅணி: திருநீறுதரித்த. தடம்தோள்: பெரியதிருத்தோள். புரிசடை மகுடம்: முறுக்கமைந்த சடாமுடி. கடி: மணம். அவிழ்: மலர்ந்த. மென்: மெல்லிய. கூந்தல்: கூந்தலேயுடைய. கயல்விழிபாகம்: மீனாட்சி அம்மை அமர்ந்திருக்கும் இடப்பாகம். நெடிய: நீண்ட. தற்பரமானந்தம்: மேலான சிவானந்தம்.

192 பன்னகேசன்: பதஞ்சலிமுனிவர். அடுபுலிப்பாதன்: வியாக்கிரபாத முனிவர். மின்னு வார் சடைமன்னவன்: ஒளிவீசும் நீண்ட சடையையுடைய இறைவனை சோமசுந்தரபாண்டியன். பசித்தழல்: பசித்தீ. பூதம்: (இங்கே) குண்டோதரன். அன்ன மாமலே: சோறுன பெரியமலே. அறைவாம்: கூறுவாம்.

அட்டபோனகம் தொலேந்திலது

மடைவ ளத்தொழிற் புலவர்வந்து
அடிஇணே வணங்கி,
"அடிய ரேம்அட்ட போனகம்
ஆயிரத்து ஒன்றின்
இடையது ஆயினும், தொலேந்திலது;
யாங்கள்மேற் செய்யக்
கடவது ஏது"என, பிராட்டிதன்
கணவர்முன் குறுகா, 193

இன்சுவைப்போனகம் உணங்குகின்றது

பணிந்துஒ துங்கிநின்று, "அடிகள்!முப்
பத்துமுக் கோடி
கணங்கள் தம்மொடும் இங்குஎழுந்து
அருள்வது கருதி,
இணங்கும் இன்சுவைப் போனகம்
எல்லேஇன்று ஆக்கி,
உணங்கு கின்றது,உண்டு, எஞ்சியது
எனேத்துஎன உரைக்கின்" 194

---

193 மடைவளத்தொழில்: சமைத்தலாகிய வளப்பமிக்க தொழில். புலவர்: திறமைமிக்கோர். அடிஇணே. திருவடிகள். அட்ட: சமைத்த. போனகம்: உண்டி. ஆயிரத்து ஒன்றின் இடையதுஆயினும்: ஆயிரத்தில் ஒரு கூறு அளவுகூட. தொலேந்திலது: (உண்டு) குறையவில்லே. செய்யக்கடவது: செய்யவேண்டியது. குறுகா: சென்று.

194 அடிகள்: தேவரீர். இணங்கும்: பொருந்திய. போனகம்: உணவு. உணங்குகின்றது: வீணுக உலர்ந்துபோகிறது. உண்டு எஞ்சியது உண்டு மிகுந்தது.

அன்பினால் ஒருவிளையாடல்

என்ற போது,இறை எம்பிரான்,
 தேவியார் இடத்தில்
ஒன்றும் அன்பினால் ஒருவிளை
 யாடலை நினைந்தோ,
தன்த னிக்குடைப் பாரிடத்
 தலைவனது ஆற்றல்,
அன்று யாவரும் அறிந்திடக்
 காட்டவோ அறியேம். 195

பிறர் திருஎலாம் உன்னதே

சிறிது வாள்நகை செய்து,“மூ
 வேந்தரிற் சிறந்த
மறுவில் மீனவன் அரும்பெறல்
 மகள்!உனக்கு அரிதில்
பெறுவது ஏது?வான் தருவும்நின்
 பணிசெயப் பெற்றுஇங்கு
உறைவ தேல்பிறர் திருஎலாம்
 உன்னதே அன்றோ?” 196

---

195 ஒன்றும் அன்பினால்: பொருந்திய அன்பினால். தனிக்குடை: ஒப்பற்ற குடை. பாரிடத் தலைவன்: குண்டோதரன். அறியேம்: அறியமுடியவில்லை.

196 சிறிதுவாள்நகைசெய்து: சிறிது புன்னகை புரிந்து. மறுவில்: குற்றமற்ற. மீனவன்: பாண்டியன். அரும் பெறல்: பெறற்கரிய. வான்தருவும்: கற்பக மரமும். உறைவதேல்: இருப்பதாயின். திரு: செல்வம்.

செல்வத்தின் பெருக்கு

"அளவி லாதநின் செல்வத்தின்
பெருக்கை,நாம் அறிய
விளைவு செய்தனை போலும்! நின்
விருந்துணப் பசியால்
களைஅ டைந்தவர் ஆகி,நங்
கணத்தினுள் காணேம்;
தளவ மூரலாய்! யாம்செயத் 197
தக்கதுஏது" என்ருன்.

பசியினுல் உயங்கினேன்

அடுக்க நின்றகுண் டோதரன்
அகட்டிடை, வடவை
மடுக்க உன்னினுன்; அதுவந்து
வயிற்றுஎரி பசியாய்த்
தொடுக்க ஆலம்உண் டாங்குஉடல்
சோர்ந்து,வேர்த்து, ஆவி
ஒடுக்க முற்று,"ஐய! பசியினுல் 198
உயங்கினேன்" என்ருன்.

---

197 பெருக்கை: மிகுதியை. விளைவு செய்தனை: இங்ஙனம் செய்தனை. களைஅடைந்தவர்: களைப்புற்றவர். காணேம்: கண்டிலேம். தளவமூரலாய்: முல்லையரும்பு போலும் பல்வரிசையுடையாய்.

198 அடுக்க: அருகில். அகட்டிடை: வயிற்றிடை. வடவை: வடவைத்தீ. மடுக்க: புக. உன்னினுன்: திருவுளம் கொண்டான். எரிபசி: காந்துகின்றபசி. தொடுக்க: தொடர. ஆலமுண்டாங்கு: நஞ்சுண்டவன்போல. ஒடுக்கமுற்று: ஒடுங்கி. உயங்கினேன்: வாடினேன்.

பிடிசோறு இடுமின்

குடையெ டுக்கும்இக் குறியதாள்
குறட்குஒரு பிடிசோறு
இடுமின்; அப்புறம் சோறுமால்"
என,தொழுது எல்லாம்
உடைய நாயகி போயினள்;
குறியனும் உடனே
நடைத ளர்ந்து,கண் புகைந்து,வாய்
புலர்ந்திட நடந்தான். 199

அன்ன மாமலை காணார்

படைக்கண் ஏவலர், இறைமகள்
பணியினல், பசிநோய்
தொடுத்த வன்தனைக் கொண்டுபோய்,
சொன்றிமுன் விடுத்தார்;
அடுத்து இருந்ததே கண்டனர்;
அன்னமா மலையை
எடுத்து அயின்றதும், அடிசில்அங்கு
இருந்ததும் காணார். 200

---

199 குறியதாள்: குள்ளமான கால். குறள்: பூதம். சோறும்; கூறுவோம். எல்லாம் உடைய நாயகி: எல்லாவற்றையும் உடைய தலைவியான தடாதகைப் பிராட்டியார். குறியன்: குண்டோதரன். கண் புகைந்து: கண்குழிந்து.

200 படைக்கண் ஏவலர்: வாட்படைபோலும் கண்களை யுடைய மகளிர். இறைமகள்: பிராட்டியார். தொடுத்தவன்: பீடிக்கப்பட்டவனை குண்டோதரன். சொன்றிமுன்: சோற்றின்முன். அடுத்து: அருகில். அயின்றதும்: உண்டதும். அடிசில்: அன்னம்.

மிடாவொடு வாரி வாய்மடுத்தான்

முரவை போகிய முறிவுஇல்வால்
　　மூரல், பால்வறையல்,
கருனை, தீம்பயறு, அடுதுவை
　　பல்வகைக் கறிகள்,
விரவு தேம்படு பால்தயிர்
　　இழுது,தேன் வெள்ளம்
வரைவி லாதன மிடாவொடு
　　வாரி,வாய் மடுத்தான். 201

நுகர்ந்தும் ஆருப்பசி

பல்ப ழக்குவை, வேற்றுஉருப்
　　பண்ணியம், கன்னல்,
மெல்சு வைத்தண்டு, தெங்குஇவை
　　அன்றியும், வேவா
அல்சி, காய்களின் வருக்கமும்,
　　நுகர்ந்தும் ஆருமல்,
எல்லை தீர்நவ பண்டமும்
　　எடுத்துவாய் மடுத்தான். 202

---

201 (பொருள்) வரிநீங்கிய முறிதல் இல்லாத வெள்ளிய அரிசியாலாகிய அன்னத்தையும், பால்பெய்து அட்ட துவட்டலையும், பொறியல் கறியையும், இனியபயற்ருெடு கலந்து சமைத்த புளியங்கறியையும், பலவகைக் கறிகளையும், பொருந்திய இனிமைபெற்ற பாலும், தயிரும், நெய்யும், தேனுமாகிய இவற்றின் பெருக்கினையும், அளவிலாத பண்டங்களையும் மிடாக்களோடு வாரி வாரி உண்டான். குண்டோதரன்.

202 பழக்குவை: பழக்குவியல்கள். வேற்று உரு: வெவ்வேறு வடிவங்களில். பண்ணியம்: பலகாரம். கன்னல்: சருக்கரை. தண்டு: கரும்பு. தெங்கு: தேங்காய். வேவா அல்சி: சமைக்கப்படாத அரிசி. வருக்கம்: கூட்டம். நுகர்ந்தும்: உண்டும். எல்லைதீர்; அளவிறந்த. நவ பண்டம்; நவதானியங்கள். மடுத்தான்; வாரிஉண்டான்.

பசித்தழல் கொளுத்தியது

பாரித் துள்ளஇப் பண்டமும்,
பருஉக்குறுங் கையால்
வாரித் தன்பெரு வயிற்றிடை
வைப்பவும், துடுவை
பூரித்து ஆகுதி பண்ணிய
தழல்எனப் பொங்கிக்
கோரித்து, ஒன்பது வாயிலும்
பசித்தழல் கொளுத்த, 203

நிலம் கிளைத்து நின்றாள்

அலங்கல் ஓதிகண்டு அதிசயம்
அடைந்து,தன் அன்பின்
நலங்கொள் நாயகன் முன்புபோய்,
நாணம்உள் கிடப்ப,
இலங்கு பூங்குழல் சுவல்மிசை
இறக்கியிட்டு, ஒல்கி,
நிலங்கி ளைத்துநின் றாள்நிலை
கண்டனன், நிருபன். 204

---

203 பாரித்துள்ள: நிறைந்துள்ள. பருஉக் குறுங் கை: பருமனான குறியகை. துடுவைபூரித்து: துடுவையால் (நெய்யை) நிரப்பி. ஆகுதி: வேள்வித்தீயில் நெய் வார்த்தல். கோரித்து: கொடுமையாகப் பரவி. ஒன்பது வாயிலும்: உடலிலுள்ள ஒன்பது துவாரங்களிலும். பசித்தழல்: பசித்தீ.

204 அலங்கல் ஓதி; மாலையை அணிந்த கூந்தலையுடைய பிராட்டியார். இலங்கு பூங்குழல்: விளங்குகின்ற பூவை அணிந்த கூந்தலே. சுவல்மிசை: தோளின்மீது. ஒல்கி: துவண்டு. நிலம் கிளைத்து நின்றாள்: (திருவடிப் பெருவிரலால்) நிலத்தைக் கீறிக்கொண்டு நின்றாள். நிருபன்: அரசனான இறைவன்.

எஞ்சி உள்ளவேல் அருத்துதும்

அம்சில் ஓதியை வினவுவான்
அறிகலான் போல;
"குஞ்சி ஆர்அழல் அன்னஅக்
குடவயிற் றவன்உண்டு,
எஞ்சி உள்ளவேல் பூதங்கள்
இன்னமும் விடுத்து,உன்
நெஞ்சு உவப்பவே அருத்துதும்" 205
என்னலும், நிமலே,

வையம்யாவையும் வயிற்றிடைவைப்பர்

"ஐய இன்னும்இக் குறள்பசி
அடங்கிடா; வேறு
வெய்ய பாரிட வீரரை
விடுத்தியேல், எடுத்து
வையம் யாவையும் வயிற்றிடை
வைப்பரே; அதனுல்
செய்ய காலருத் திரப்பெயர், 206
தேற்றமாம் உனக்கே."

---

205 அம்சில்ஓதி: அழகிய வட்டத்தகடு அணிந்த கூந்தலே யுடைய பிராட்டி. அறிகலான்: தெரியாதவன். ஆர்அழல் அன்ன குஞ்சி: நிறைந்த நெருப்பைப் போலும் தலே முடியுடைய. குடவயிற்றவன்: குண்டோதரன். எஞ்சி: மீந்திருப்பவை. விடுத்து: அனுப்பி. உவப்பவே: மகிழ உண்பிப்போம். நிமலே: மாறு. அருத்துதும்: பிராட்டியார்.

206 வேறுவெய்ய பாரிடவீரரை: வேறுகொடிய பூதகண நாதரை. செய்ய கால உருத்திரப்பெயர்: செந்நிற முடைய காலருத்திரர் என்னும் பெயர். தேற்றமாம்: உறுதியாகும்.

இட்டு உணாதவர் வயிறு

நட்டம் ஆடிய சுந்தர!
நங்கை,எம் பிராட்டி
அட்ட போனகம், பனிவரை
அனையவாய்க் கிடந்த;
தொட்டு வாய்மடுத்து திடவும்,என்
சுடுபசி தணியாது,
இட்டு உணாதவர் வயிறுபோல்,
காந்துவது" என்றான். 207

அன்னக்குழியும் வைகையும் அழைத்தது

ஆவி அன்னவர்ப் பிரிந்துஉறை
அணங்கனார் போலக்
காவி நாள்மலர்த் தாம்ரைக்
கடிமலர் வாட,
வாவி ஓடையும் குளங்களும்
வறப்ப,வாய் வைத்துக்
கூவ நீள்நிலை நீர்களும்
பசையறக் குடித்தான். 208

---

207 நட்டம்: கூத்து. அட்ட போனகம்: சமைப்பித் தருளிய அமுது வகைகள். பனிவரை: இமயமலை. அனையவாய்: போல. மடுத்திடவும்: உண்ணவும். சுடு பசி: தீப்பசி. இட்டு உணாதவர்: ஐயம் இட்டு உண்ணா தவர். காந்துவது; எரிகின்றது. எவ்வளவு தின்றாலும் இட்டு உண்ணாதவர் வயிறு காந்தும்.

208 ஆவிஅன்னவர்: உயிர்போன்றவர். அணங்கனார்: தலைவியர். நாள் காவிமலர்: அன்றலர்ந்த நீலோற் பல மலர். கடிமலர்: மணமலர். வாவி: நடைகிணறு. வறப்ப: வறண்டு போகுமாறு. கூவம்; கிணறு. பசையற: ஈரப்பசையில்லாது.

வீழ்ந்து பயன்கொள இறுத்தது

கல்லார் கவிபோல் கலங்கி,கலை
மாண்ட கேள்வி
வல்லார் கவிபோற் பலவான்துறை
தோன்ற வாய்த்து,
செல்லாறு தோறும் பொருள்ஆழ்ந்து,
தெளிந்து தேயத்து,
எல்லாரும் வீழ்ந்து பயன்கொள்ள
இறுத்தது அன்றே. 209

வைகை யாறு

தீர்த்தன்இதழிச் சடை நின்றும்
இழிந்து வரலால், சிவகங்கை;
தீர்த்தன் உருவம் தெளிவோர்க்கு
ஞானம் தரலால் சிவஞான
தீர்த்தம்; காலில் கடுகிவரும்
செய்தி யாலே வேகவதி;
தீர்த்தம் கிருத மாலைஎன
வைகை நாமம் செப்புவரால். 210

---

209 கலைமாண்ட: கலைகளில் மாட்சிமைப்பட்ட. பலவான் துறை: பலவாகிய பெரிய நீர்த்துறை. வாய்த்து: பொருந்தி. செல்லாறுதோறும்: செல்லுகின்ற வழி தோறும். தேயத்து: நாட்டிலுள்ளோர். வீழ்ந்து: விரும்பி. இறுத்தது: நிலைபெற்றது.

210 தீர்த்தன்; சிவபெருமான்- இதழிச்சடை: கொன்றை மாலையை அணிந்த சடை. இழிந்து: இறங்கி. தெளிவோர்: தெளிகின்றவர். காலில் கடுகி: காற்றைப் போல விரைந்து. கிருதமாலை: செய்யப்பட்ட மாலை. நாமம்; பெயர். செப்புவர்: கூறுவர்.

எழுகடல் அழைத்தது

முடங்கல்மதி முடிமறைத்த
முடித்தென்னன் குறட்குஅன்னக்
கிடங்கரொடு நதியழைத்த
கிளர்கருணைத் திறன் இது;மேல்
மடங்கல்வலி கவர்ந்தான்,பொன்
மாலைபடிந்து ஆட,எழு
தடங்கடலும் ஒருங்குஅழைத்த
தன்மைதனைச் சாற்றுவாம். 211

மலயத்துவசனை அழைத்தது

புவலோகம் கடந்துபோய், புண்ணியருக்கு
எண்ணிறந்த போகம் ஊட்டும்
சுவலோகம் கடந்துபோய், மகலோகம்,
சனலோகம் துறந்து, மேலைத்
தவலோகம் கடந்துபோய், சத்தியலோ
கங்கடந்து, தண்து ழாயோன்
நவலோகம் கடந்து,உலக நாயகமாம்
சிவலோகம் நண்ணி னரே. 212

---

211 முடங்கல்: வளைந்த. மதி: சந்திரன். முடித்தென்னன்: மகுடத்தையுடைய சோமசுந்தரபாண்டியன். அன்னக் கிடங்கு: அன்னக்குழி. கிளர்கருணைத்திறன்: விளங்கும் கருணைத் திருவிளையாட்டு. மடங்கல்: நரசிங்கம். வலிகவர்ந்தான்: வலியைக் கவர்ந்த சுந்தர பாண்டியன். பொன்மாலை: காஞ்சனமாலை. படிந்து: திளைத்து. ஆட: நீராட. தடங்கடல்: பெரியகடல். ஒருங்கு: ஒருசேர. சாற்றுவாம்: கூறுவாம்.

212 தண்துழாயோன்: குளிர்ந்த துளசிமாலை அணிந்த திருமால். உலக நாயகமாம்; உலகங்களுக்கெல்லாம் தலைமையாகிய.

மகிழ்ந்திருந்தான் தமிழர்கோமான்

“தென்னர்மரபு இறந்ததுஎனப் படுபழியில்
ஆழவரும் செவ்வி நோக்கி,
பொன்னவிர்தார் முடிபுனைந்து, கோலோச்சி
வருகின்றுய் போலும்; மேலும்
இந்நிலைமைக்கு இடையூறு இனிஇன்றே”
எனத்தலைவி இயம்ப லோடும்,
தன்இறைவி உட்கோளை அகம்கொண்டு
மகிழ்ந்திருந்தான் தமிழர் கோமான். 213

உக்கிரபாண்டியன் திருஅவதாரம்

“வழுதியர் பெருமான் தன்பால்
கந்தனே வந்தான்” என்பார்;
“பழுதுஅறு கற்பி னுள்தன்
பாக்கியம் இதுவே” என்பார்;
“அழகினுல் மதனும் பெண்மை
அவாவுறும் இவன்,கோல் ஆணை
எழுகடல் உலகோ? வையம்
ஏழையும் காக்கும்” என்பார். 214

---

213 ஆழவரும் செவ்வி: அழுந்திவரும் காலத்தை. பொன் அவிர்தார்முடி: பொன்னுற் செய்யப்பட்டு விளங்கும் மாலையையுடையமகுடம். புனைந்து: சூடி. கோலோச்சி: செங்கோல் செலுத்தி. இடையூறு; தடங்கல். இனி இன்றே: இனி இல்லையே. தலைவி; பிராட்டியார். இயம்பலோடும்: விண்ணப்பித்த அளவில். உட்கோள்: மனக்கருத்து. தமிழர்கோமான்: பாண்டியர் பெருமானுகிய இறைவன்.

214 வழுதியர் பெருமான்: பாண்டியர் பெருமானுகிய இறைவன். பழுதறு: பழுதில்லாத. மதனும்: மன்மதனும். கோல்ஆணை: செங்கோலின் ஆணை. ‘‘ஆடவர் பெண்மையை அவாவுதோளினுய்’’ என்று இராமனது பேரெழிலைப் பேசுவார் கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பர். அதனையே ‘‘அழகினுல் மதனும் பெண்மை அவாவுறும் இவன்’’ என்பர் கல்விக்கடலாகிய பரஞ்சோதியார்.

பாட்டு முதற் குறிப்பு

பாட்டு முதற் குறிப்பு

பாட்டு முதற் குறிப்பு

பாட்டு முதற் குறிப்பு